

1882.642

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΜΥΘΟΙ

ΥΠΟ

Α. Κ. ΧΟΥΜΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

Ι. Κ. ΧΟΥΜΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ.

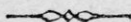
1882

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ συν-
τάκτου θεωρεῖται ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον.

Δ. Κ. Χουρμής

ΠΡΟΔΟΓΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ὅτι μὲν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος μετὰ τὴν παλιγγενεσίαν αὐτοῦ εἶχεν ἀνάγκην οὐ μόνον ἐσωτερικῆς ἀναπτύξεως καὶ ὀργανώσεως, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πορρωτέρω ἐλατηρίων, ἀρκούντως αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἀπέδειξαν. Ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῶν τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ στοιχείων μόνον τὸ τῆς παιδείας ἐποίησε σχετικῶς πλείονας προόδους, ἐπίσης ἀποδεικτὸν ὑπάρχει καὶ ἀποδεκτόν. Ἄλλ' ὅμως τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ παιδεία κατὰ πλάτος μόνον ἄχρι τοῦδε οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ βάθος αὐξάνει, καὶ τὴν μὲν διάνοιαν ἐν μέρει μόνον ἀναπτύσσει, τὴν καρδίαν ὅμως ἤκιστα διαπλάττει, ἀπειλοῦσα τὴν ἐπὶ τῆς παρακμῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ῥώμης κατάστασιν;

Διὰ δὴ ταῦτα καὶ τῶν λογίων ὅσοι τῆς ἀληθοῦς παιδείας κεφάλαιόν τι κέκτηνται, καὶ τῶν πολιτευομένων ὅσοι ἤττον τῶν ἄλλων ἰδιοτελεῖς τυγχάνουσι καὶ φίλαρχοι, τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ γράφουσι περὶ βελτιώσεως τῆς παιδείας καὶ ἐνεργοῦσι. Πρὸ πάντων δὲ οἱ ἀρμόδιοι Σύλλογοι τῆς τε ἐλευθέρας καὶ τῆς δούλης Ἑλλάδος τὸν ὑπὲρ τῆς παιδείας ἀγῶνα

ἐργάζονται τὸν καλόν, καὶ μάλιστα ὁ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν Ἑλλην. γραμμάτων Σύλλογος· διότι οὗτος συνειδῶς ἰδίως τὴν τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῆς κοινωνίας δύναμιν, μεγάλως ὑπὲρ αὐτῆς ἰδίως καταβάλλει ἐνεργείας, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τὰς ἀνάγκας αὐτῆς νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὰ ἐλλείποντα ἐν αὐτῇ ν' ἀναπληρώσῃ πειρώμενος.

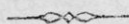
Ὅτι δὲ μία τῶν τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως πληγῶν ἀναντιρρήτως εἶναι καὶ ἡ πρὸς χρῆσιν αὐτῆς καταλλήλων βιβλίων ἔλλειψις, τοῦτο οὐδεὶς σχεδὸν σήμερον ν' ἀρνηθῆ δύναται, διότι ὀλίγιστα ἀληθῶς τυγχάνουσι τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν παιδῶν προσφυῶς συντεταγμένα, τὰ δὲ πλεῖστα διὰ τε τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος, βλάβης μᾶλλον ἢ ὠφελείας πρόξενά τυγχάνουσι.

Διὰ δὴ ταῦτα καὶ ἐγὼ μετὰ πολλὰς παιδαγωγικὰς μελέτας ἐπιλαμβάνομαι τῆς δημοσιεύσεως «Παιδικῆς Βιβλιοθήκης» ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ παρόντος βιβλιαρίου, μετὰ τῆς γνώμης εἰ μὲν τοῦτο κυκλοφορήσῃ καὶ φανῆ χρήσιμον πρὸς διδασκαλίαν, νὰ ἐξακολουθήσω τὸ ἔργον· εἰ δὲ μὴ ν' ἀπόσχω αὐτοῦ πρὸς πολλαπλασιασμὸν ἀνωφελῶν τοῖς παισὶ καὶ ἀχρήστων ἔργων μὴ θέλων νὰ συντελῶ.

Ὁ σ υ ν τ ἄ κ τ η ς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Οὕτω προοιμιαζόμενη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὅτε τὸ πρῶτον τῆς παρουσίας «Παιδικῆς Βιβλιοθήκης» βιβλιάριον ἐδημοσίευσεν, αἰσθανόμενος περὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ τὸ αἶσθημα, ὅπερ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοιοῦτου εἶδους ἔργων εἴτε μεγάλων εἴτε μικρῶν, πᾶς ὁ ὕγιεις ἔχων τὰς φρένας αἰσθάνεται.

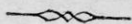
Ἄλλ' ὅμως ἡ εὐγενῆς ὑποδοχὴ ἧς ἠξιώθη τὸ βιβλίον, ταχέως τὴν πρώτην αὐτοῦ ἔκδοσιν ἐξαντλήσασα, οὐ μόνον τὴν παροῦσαν αὐτοῦ ἔκδοσιν προεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἔργου ἐξακολούθησιν μ' ἐνεθάρρυνε. Καὶ ἰδοὺ μετὰ τῆς παρουσίας δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ πρώτου τῆς «Βιβλιοθήκης» βιβλιαρίου δημοσιεύω καὶ τὸ δεύτερον αὐτῆς τεύχος ὑπὸ τὸν τίτλον «Μῦθοι» οὐτινος καὶ πάλιν ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται εἰς τὴν εὐμενῆ καὶ δικαίαν τοῦ κοινοῦ κρίσιν.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 1 Φεβρουαρίου 1879.

Ὁ σ υ ν τ ἄ κ τ η ς .

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἐκλιπούσης ταχέως τῆς πρώτης τοῦ παρόντος βιβλίου ἐκδόσεως καὶ τῆς δευτέρας ἐν τε τῇ ἐλευθέρῃ καὶ τῇ ἔξω Ἑλλάδι καταλητούμενης καὶ πρὸς ἐξάντλησιν ἐγγιζούσης, ἢ περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ βιβλίου πεποθήσεαι μὲν ἐνισχύθη τοσοῦτον, ὥστε καὶ πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Β'. τεύχους «*Παιδικῆς Βιβλιοθήκης*» ὑπὸ τὸν τίτλον «*Μῦθοι*» προέβην, καὶ ἀντίτυπα τῶν τευχῶν ἀμφοτέρων εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀπὸς διάδοσιν τῶν Ἑλλ. γραμμάτων Σύλλογον» ὑπέβαλον, τὴν τε περὶ αὐτῆς ἐγκρίσιν αὐτοῦ καὶ τὴν κατάταξιν ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκεκριμένοι καὶ τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ βαθμηδὸν καταρτίζουσι βιβλίοις ἔξαιτούμενος.

Μετὰ πολλῆς δὲ χαρᾶς ὑπὸ τῆς ἐπι τῶν βιβλίων τοῦ Συλλόγου σοφῆς Ἐπιτροπῆς ἰδὼν τὸ βιβλίον μου ἐγκριθῆν, καὶ τὸν ἀρ. 30 καὶ 31 τῶν διδακτικῶν τοῦ Συλλόγου βιβλίων καὶ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ σφραγίδα γὰ φέρη ἀξιοθῆν, προέβην εἰς τὴν παροῦσαν καὶ διὰ τούτων κακοσημένην τρίτην τῆς «*Παιδικῆς Βιβλιοθήκης*» ἔκδοσιν, διὰ χάρτου ἐκλεκτοῦ καὶ τύπου τελειότερου καὶ τυπογραφικῶν λιθῶν ὅσον οἷον τε ὀλιγωτέρων τὴν ἐκτύπωσιν ποιησάμενος, πρὸς τὰς φιλοκάλους ὁδηγίας τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου τὸ ἐπ' ἐμοὶ γὰ συμμορφωθῶ πειραθείς.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1879.

Ὁ συντάκτης
Ἀνδρέας Κ. Χούμης

ΜΥΘΟΙ

Ἄραψ πεινῶν.

Ἄραψ πεινῶν ἐπλανᾶτο εἰς τὴν ἔρημον νῆστις δύο ἤδη ἡμέρας. Ἰδὼν δὲ κατὰ γῆς σακκίδιον πλήρες, ἀνέκραξε—Δόξα τῷ Θεῷ! εὐρόν τι διὰ τοῦ ὁποίου νὰ χορτάσω. Ἀνοίξας ὅμως τὸν σάκκον καὶ ἰδὼν τὸ περιεχόμενον, ἀπέρριψεν αὐτὸ λέγων. — Ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ τὸν δυστυχῆ! ὁ σάκκος δὲν περιέχει φοίνικας, ὡς ὑπέθεσα, ἀλλὰ μαργαρίτας.

Πολλάκις ὁ Πλοῦτος οὐδὲ τὴν πείναν δύναται νὰ θεραπεύσῃ.

Γυνὴ φίλανδρος.

Ἐλεγέ τις πρὸς τὴν γυναῖκά του — Διατί δὲν μιμεῖσαι τὴν γειτόνισσάν μας, ἡ ὁποία ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν κάθηται εἰς τὸ παράθυρον περιμένουσα

τὸν ἄνδρα της, ἐν ᾧ σὺ οὐδέποτε μοι ἔδειξας τοιοῦτον σημεῖον ἀγάπης; Ἡ δὲ γυνή του ἀπεκρίθη εἰς ταῦτα—Ἐν ᾧ, φίλε μου, ἡ γειτόνισσα καθημένη εἰς τὸ παράθυρον περιμένει τὸν ἄνδρα της, ἐγὼ μένω εἰς τὸ μαγειρεῖον φροντίζουσα νὰ εὐρης, ὅταν ἔλθῃς, ἕτοιμον τὸ φαγητόν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐκτιμῶμεν ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἔργων τοὺς φίλους μας, καὶ ὄχι ἐκ τῶν λόγων καὶ τῶν περιποιήσεων.

Ἡ χρυσαλλίς καὶ ἡ κράμβη.

Χρυσάλλις ἐπὶ τινος κράμβης καθημένη ἔλεγεν. — ὦ πόσον ἀηδὴς εἶναι ἡ γεῦσις τῶν φύλλων σου, πόσον ἄσχημον ὄσμην ἔχουσιν αὐτά, καὶ πόσον στενοχωροῦμαι ἐδῶ ἐπάνω εὐρισκομένη, διὰ τοῦτο δὰ θὰ προσπαθήσω νὰ φύγω ἐντεῦθεν — Αἶ, κυρὰ χρυσαλλίς, εἶπεν ἡ κράμβη· ἄλλοτε ὅτε εὐρίσχεσο εἰς ἀθλίαν κατάστασιν στενοχωρουμένη ὑπὸ τῆς πείνης, καὶ ἐγὼ μόνη σοὶ ἐχορήγουν τροφήν, τότε εὐρίσχεες πολὺ θρεπτικὴν τὴν γεῦσιν καὶ πολὺ εὐχάριστον τὴν ὄσμην τῶν φύλλων μου· τώρα ὁμως, ἐπειδὴ ἐχόρτασας, ἤλλαξε καὶ ἡ ὄρεξις σου· ἀλλ'

οὕτω συμβαίνει πάντοτε, χρυσαλλίς μου, εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἀφ' οὗ τινες πλουτήσωσι, λησμοноῦσι τὴν προτέραν πενίαν των καὶ τοὺς ἐλεήσαρτας αὐτούς.

Παιδαγωγός.

— Δὲν ἐντρέπεσαι νὰ ἦσαι τόσον λαίμαργος, εἶπε παιδαγωγός πρὸς παῖδα κύψαντα κατὰ γῆς ἵνα λάβῃ κεράσιον, ὅπερ τῷ εἶχε πέσει καὶ ἀρπάσας τὸ κεράσιον κατέπιον αὐτό.

Πολλῶν οἱ λόγοι εἶναι ἐναντίοι τῶν πράξεων.

Στρουθίον καὶ κορώνη.

— Διὰ τί, ἡρώτα ποτέ μικρὸν στρουθίον, ἐνῶ οἱ γερανοὶ ταξειδεύουσιν εἰς ὄλον τὸν κόσμον, δὲν εἶναι τὰ σοφώτερα πτηνά; — Μήπως νομίζης, μικρέ μου, ἀπήντησε γραῖα κορώνη, ὅτι αἱ μακρὰ περιηγήσεις δύνανται ν' ἀναδείξωσι σοφὸν τὸν ἐκ τῆς μωρόν;

Ὁ μῦθος δηλοῖ

ανεπιστήμια

Ἡ μέλισσα καὶ ἡ χρυσαλλίς.

Ἡ χρυσαλλίς ἔλεγέ ποτε πρὸς τὴν μέλισσαν. —
Εἶσαι ἄσχημος, διότι δὲν ἔχεις πτερὰ χρωματιστὰ
ὅπως τὰ ἰδικά μου, τὰ ὅποια ὁμοιάζουσι μὲ τὴν ἱρι-
δα. — Ἀθλία καὶ ἀνόητος, ἀπήντησε τὸ φιλεργὸν
ζῶον, τὰ πτερὰ σου δὲν με κάμνουσι νά σε φθονήσω·
ἐγὼ ἀρκοῦμαι ἐργαζομένη ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέ-
ρας, ἀδιαφοροῦσα ἂν σὺ ἦσαι ὠραιότερα μου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ φρόνιμοι σεμνύονται διὰ
τὴν ἀρετὴν των, οἱ δὲ ἀνόητοι κομπάζουσι διὰ
τὴν πολυτέλειαν αὐτῶν.

Ὁρνις καὶ ἀδάμας.

Ὁρνις εὐροῦσά ποτε ἀδάμαντα, ἔτρεξεν ἀμέσως
πρὸς τινὰ χρυσοχόον ἵνα τὸν ἀνταλλάξῃ μὲ κόκκον
εἴτου. — Διότι, ἔλεγεν, οὗτος εἰς ἐμὲ εἶναι γνωστὸς
καὶ χρήσιμος, ἐν ᾧ τοῦ ἀδάμαντος δὲν γνωρίζω
οὔτε τὴν ἀξίαν, οὔτε τὴν χρῆσιν.

Ὁ μῦθος οὗτος δὲν μας ἐνθυμίζει τοὺς πωλοῦν-
τας ἐπιτηδῶν ἀπομύζων πολυτίμητα χειρόγραφα

Ὁ λαίμαργος ποντικός.

Ποντικός ὅστις ἐγνώριζεν ὅλα τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρωποι καταδιώκουσι τοὺς ὁμοίους του, περιεφέρετο ἔξωθεν μυάγρας ἐντὸς τῆς ὁποίας εὐρίσκετο τεμάχιον τυροῦ. — Δὲν θὰ ἐγγίσω, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, θὰ το μυρισθῶ μόνον καὶ δὲν πιστεύω νὰ πάθω τι κακόν. Πλησιάζει, ὁσφραίνεται, ἡ μυάγρα κλείει καὶ ἰδοὺ αὐτὸς συλλαμβάνεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ εἰς τὸν κίνδυνον πλησιάζων ἐμπίπτει αἴφνης εἰς αὐτόν.

Ἡ κάμηλος.

Κάμηλος ἐρωτηθεῖσα τί τέχνην ἐπαγγέλλεται ἀπήντησεν ὅτι εἶναι ἰατρὸς καὶ διδάσκει καὶ φιλοσοφίαν. Ὁ δ' ἐρωτήσας αὐτὴν εἶπεν — Ἄλλ' οὐδὲ τὸ πρόσωπόν σου, φίλη μου, οὐδὲ οἱ πόδες σου σὲ δεικνύουσιν ἰατρὸν ἢ διδάσκαλον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἄξεστοι καὶ σκαιοὶ ἄνθρωποι δυσκόλως δύνανται νὰ φανῶσιν εὐγενεῖς καὶ παιδευμένοι.

Ὁ λαίμαργος

Κύων ἰ

ἢ ἄλλ

καθ' ὁδὸν χάλικα λευκόν, καὶ ἐκλαβὼν αὐτὸν ὡς
ῶδόν, τὸν κατέπιε· τούτου δ' ἔνεκα ἀπέθανε μετ' ὀ-
λίγον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πλεῖστοι ὄσοι ὑπὸ λαιμαρ-
γίας ἀπωλέσθησαν.

Ἐλέφας καὶ χοῖρος.

— Τί καυχᾶσαι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματός
σου, ἔλεγε χοῖρος πρὸς ἐλέφαντα, ἐνῶ ἐγὼ ὅστις
εἶμαι μικρότερός σου, μὲ μόνην τὴν φωνήν μου σὲ
τρέπω εἰς φυγὴν; — Ἡ ἀηδία σου, χοῖρε, καὶ ὄχι
τῆς ἀνδρίας σου ὁ φόβος μὲ τaráσσει, ἀπήντησεν
ὁ ἐλέφας.

Οἱ ἀνόητοι πολλάκις καυχῶνται δι' ὅ,τι ἔπρεπε
να ἐντρέπωνται.

Οἱ καθρέπται.

παρατηρῶν τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸν
καθρέπτην θέλων νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἦτο
ὁμοίωσις οἱ καθρέπται εἶναι κα-
ταστάσις ἐπιτυχῶν
τὴν ιδιό-
του-

τον, λέγων ὅτι εἶναι ὁ μόνος καλῶς κατεσκευασμένος καθρέπτης.

Ὁ μῦθος ἀναφέρεται εἰς τοὺς μὴ πιστεύοντας τοὺς ἀληθεῖς αὐτῶν φίλους, οἵτινες ἐλέγχουσιν αὐτοὺς διὰ τὰ ἐλαττώματά των, ἀλλὰ τοὺς κόλακας, οἵτινες τοῖς παριστῶσι τὰ πράγματα ὅπως τοῖς ἀρέσκουσι.

Κυνηγὸς καὶ ξυλοκόπος.

Κυνηγὸς εὐρῶν ἐντὸς τοῦ δάσους ξυλοκόπον ἐπλησίασεν αὐτὸν μεθ' ὄρμης καὶ τῷ εἶπε. — Φίλε μου, πρὸ καιροῦ ζητῶ ἵχνη λέοντος. — Κατὰ καλὴν τύχην, τῷ ἀπήντησεν ἐκεῖνος, ἤλθες πρὸς ἐμέ, ὅστις θά σε ὀδηγήσω ἀμέσως εἰς μέρος ὅπου διαμένει λέων. Ὁ κυνηγὸς δὲ ὠχριάσας καὶ χάσας τὸ πρὶν θάρρος του, εἶπε. — Naί, καλέ μου ἄνθρωπε, περιτρέχω τὰ δάση ζητῶν ἵχνη λέοντος καὶ οὐχὲ λέοντα· ὥστε ὑγίαινε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ μακρὰν ὄντες τοῦ κινδύνου καυχῶνται, ἅμα ὅμως πλησιάσῃ ὁ κίνδυνος, τότε ὑποχωροῦσιν ὑπὸ δειλίας.

Κορυθαλός.

Κορυθαλὸς δὲν ἤθελεν ἀπὸ ὑπερηφάνειαν νὰ κατασκευάσῃ τὴν φωλεάν του ὅπου καὶ τὰ ἄλλα

πηγά. Προσπαθῶν δὲ νὰ διατρυπήσῃ διὰ τοῦ ράμ-
φους τοῦ μαρμαρίνην στήλην καὶ ἀποτυχῶν τούτου
ἔλεγε. — Δέν μοι ἀρέσκει δὰ καὶ τόσον πολὺ τὸ
ὑψηλὸν ἐκεῖνο μέρος, διότι, κύριος οἶδε μόνον,
πόσον ψῦχος κάμνει ἐκεῖ ἐπάνω.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπι-
τύχωσι τὸ ποθοῦμενον, παρηγοροῦνται προσποιού-
μενοι ὅτι δέν τοῖς ἀρέσκει.

Ὁ ὄνηλάτης καὶ ὄνος.

Ὁ ὄνηλάτης ἠρώτησέ ποτε τὸν ὄνον. — Διατί,
κάκιστον ζῶον, δέν λακτίζεις ἄλλον ὅταν σέ πλη-
σιάξῃ ἢ τοὺς ἀνθρώπους! — Διότι, ἀπεκρίθη ὁ ὄνος,
μόνοι οἱ ἄνθρωποι πλησιάζοντές με, με ραβδίζουσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅστις δέν θέλει νὰ ἀδικῆται,
δέν πρέπει νὰ ἀδικῇ.

Ἡ μυῖα καὶ ἡ μέλισσα.

Ἡ μυῖα παρεπονεῖτο πρὸς τὴν μέλισσαν ὅτι ἡ
ἀράχνη πάντοτε τῇ σταίνει παγίδας — Διάβαινε,
τῇ εἶπε τὸ φρόνιμον ἔντομον, μακρὰν τῶν δικτύων
της, ἵνα μὴ περιπλέκησαι εἰς αὐτά.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ φρόνιμος καὶ ὁ μὴ θέλων
νὰ κινδυνεύσῃ, δέν πλησιάζει εἰς κινδυνώδη μέρη.

Ἔ

Τὰ ἄχυρα καὶ τὰ ξύλα.

Εἰς δύο δέσμας, τῆς μιᾶς ἐξ ἀχύρων, τῆς δὲ ἐκ ξύλων, ἐτέθη συγχρόνως πῦρ· καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀμέσως ἤρχισε νὰ καίηται μετὰ λάμπφews καὶ φλογῶν, ἐν ᾧ ἡ ἄλλη μετὰ πολλὴν ὥραν μόλις ἤρξατο νὰ καίηται· διὰ τοῦτο τὰ ἄχυρα ἤρξαντο νὰ ἐμπαίζωσι τὰ ξύλα, λέγοντα αὐτὰ ἄχρηστα, ὡς δυσκόλως καιόμενα, καὶ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσι τί χρησιμεύουσι ταῦτα εἰς τοὺς ἀνθρώπους — Ναί, ἀπεκρίθησαν τὰ ξύλα, ἀλλὰ τὸ μὲν ἰδικόν μας πῦρ διαρκεῖ ἐπὶ πολὺν χρόνον, τὸ δὲ ἰδικόν σας θὰ παύσῃ, διότι σεῖς δὲν θὰ ὑπάρχητε ἐπειδὴ θὰ ἔχητε γίνει στάκτη. Τὰ ἄχυρα ἀκούσαντα τοῦτο ἐσιώπησαν ἀμέσως.

Ὁ μῦθος ἐννοεῖ ἐκείνους, οἵτινες ταχέως μὲν μαρθάνουσιν, ἀλλὰ καὶ ταχέως λησιμονοῦσι.

Ὁ λίθος.

Λίθος μεταφερόμενος εἰς τὸ κατάστημα ἀγαματοποιοῦ τινος ὑπερηφανεύετο διὰ τοῦτο, διότι, ἔλεγε, θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κατασκευὴν ἀγάλματος Θεοῦ, τὸ ὅποῖον θὰ τεθῆ ὑψηλότερον ὄλων τῶν ἄλλων λίθων καὶ οὕτω θ' ἀπολαμβάνῃ πολλῶν τιμῶν, ὅλοι δὲ θὰ τον προτιμῶσιν. — Ἀλλοίμονον εἰς σὲ διὰ τοῦτο, ἀπήντησεν γηραιὸς τις κρημνὸς ἐκεῖ

εὕρισκόμενος, διότι μέχρις οὗ γείνης ἄγαλμα, θὰ ὑποφέρης πολλὰ διὰ τῆς σφύρας κτυπήματα. Ἐκτός δὲ τούτου καὶ ἂν οἱ ἄνθρωποι σέ τιμῶσι, δὲν θὰ κάμνωσι τοῦτο χάριν σου, ἀλλὰ χάριν τοῦ Θεοῦ τὸν ὁποῖον θὰ παριστάνης. Ὁ ἀλαζὼν λίθος ἀκούσας τοῦτο, ἐσιώπησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολὺς κόπος χρειάζεται ἵνα ἀνέλθῃ τις εἰς ὑψηλὴν θέσιν, χάριν τῆς ὁποίας οἱ ἄνθρωποι θὰ τὸν τιμῶσι ἐρίοτε δὲ καὶ μεθ' ὅλους τοὺς κόπους ἀποτυγχάνει.

Ἄηδὼν καὶ ἱέραξ.

— Δὲν θὰ χορτάσης καὶ δέκα ὡς ἐμέ ἂν φάγῃς, εἶπεν ἡ ἄηδὼν πρὸς τὸν ἱέρακα, ὅστις τὴν συνέλαβεν, ἐνῶ ἂν πετάξῃς εἰς τὰ ἀπέναντι δένδρα, θὰ εὔρης κυνήγιον ἄφθονον. — Ἐὰν ἐγὼ ἀφήσω σέ, τὴν ὁποίαν κρατῶ, ἀπήντησεν ὁ ἱέραξ, ἵνα ζητήσω μεγαλύτερον κυνήγιον, θὰ δείξω ὅτι δὲν ἔχω διόλου μυελόν· ὥστε τώρα θὰ φάγω σέ καὶ κατόπιν θὰ ὑπάγω πρὸς ἀναζήτησιν μεγαλύτερου κυνηγίου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἀφίγη μηδὲ τὸ παραμικρὸν κέρδος μετὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὔρη μεγαλύτερον.

Λύκος και ἀλώπηξ.

Λύκος πληγωμένος ἔκειτο κατὰ γῆς σχεδὸν ἀναίσθητος. Ἀλώπηξ δ' ἰδοῦσα αὐτὸν καὶ ἐκλαβοῦσα ὡς νεκρόν, ἔτρεξεν ἵνα τὸν καταφάγη. Μόλις αὕτη ἐπλησίασεν, ὁ λύκος συνελθὼν προσεπάθει νὰ ἐγερθῆ καὶ ἠρώτα αὐτὴν τί ἐζήτηι· ἡ δ' ἀλώπηξ ἀπήντησε— Σὲ εἶδον μακρόθεν πάσχοντα καὶ ἔτρεξα νὰ σε βοηθήσω, εἶπέ μοι εἰς τί δύναμαι νὰ σε ὀφελήσω; — Σὲ εὐχαριστῶ, εἶπεν ὁ λύκος, διότι ἀνάγκην βοηθείας δὲν ἔχω, σὲ παρακαλῶ ὅμως ἄλλοτε ἅμα μὲ βλέπης κατὰ γῆς, νὰ μὴ ἔρχησαι πλησίον μου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ παροῦργοι ἀπελιπιζόμενοι νὰ μᾶς βλάβωσιν, ὑποκρίνονται πολλάκις τὸν φίλον.

Ὁ λαγῶς καὶ ὁ αἶγαγρός.

Πεῖνα καὶ δυστυχία ἐβασίλευεν εἰς τινὰ τόπον καὶ τὰ ζῶα ἀπέθνησκον τῆς πείνης. Καὶ ἐδῶ μὲν ἔβλεπέ τις ζῶα νεκρά, παρέχει δὲ ἄλλα ἀποθνήσκοντα, καὶ ἐν γένει δι' ἐνὸς μόνου βλέμματος ἐνόει τις τὴν κακὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκοντο πάντα.

Τότε εὐαίσθητός τις λαγῶς βαθέως συγκεκινημένος ὑπὸ τῆς ἀθλιότητος ἐκείνης καὶ κλαίων ἡμέραν καὶ νύκτα, παρεκάλει τὸν Θεὸν νὰ τὸν σώσῃ. Αἶγαγρός τις ὅμως ὀλιγώτερον ἐκείνου εὐλαβής, δὲν ἔχασε τὸν καιρὸν τοῦ ματαίως ἐν προσευχαῖς

καὶ δεήσασιν, ἀλλὰ προσκαλέσας τὰ ἄλλα ζῶα εἰς συμβούλιον ἐσκέφθη περὶ τῶν μέσων τῆς σωτηρίας, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ στείλωσιν ἀπεσταλμένον εἰς τὰ ζῶα τῶν πέριξ χωρῶν. Τούτου δὲ γενομένου, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐφθασαν βοηθήματα καὶ τροφαὶ καὶ οὕτω πάντα τὰ ζῶα ἐσώθησαν διὰ τῆς δραστηριότητος τοῦ αἰγάγρου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει μὲν νὰ ἐπικαλωμεθα τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ κινῶμεν συγχρότως καὶ τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ νὰ ἐργαζώμεθα.

Ποντικοῦ ἀπληστίας.

Ποντικὸς μὴ ἀρκούμενος εἰς ὅσα ἔκλεπτε καθ' ἡμέραν, ἐβασανίζετο καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν μεγάλου κομματίου κρέατος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐχώρει εἰς τῆς φωλεᾶς του τὴν τρύπαν. Ἄφ' οὗ ἐσκέφθη μὲ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του, ἀπεφάσισε νὰ πλατύνῃ τὴν τρύπαν τῆς φωλεᾶς του, διὰ νὰ δύναται οὕτω νὰ κλέπτῃ μεγάλα καὶ μικρά. Ἄλλ' ἡ γάτα, ἰδοῦσα τοῦτο, εἰσῆλθεν εἰς τὴν φωλεάν διὰ τῆς πλατυνθείσης τρύπας καὶ ἐξωλόθρευσε τὸν ποντικὸν μὲ ὄλην του τὴν οἰκογένειαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ ὑπὸ τῆς ἀπληστίας τῶν ἀπωλέσθησαν.

Ὁ κύων καὶ τὸ πρόβατον.

— Πόσον ἄσχημον εἶσαι οὕτω κουρευμένον, ἔλεγε πρὸς τὸ πρόβατον ὁ κύων τοῦ ποιμνίου. Ἄν ἐγὼ κατήντων εἰς τοιαύτην κατάστασιν, δὲν θὰ ἔζων οὐδὲ στιγμὴν· πῶς ἀφῆκες τὸν ποιμένα νὰ σε κουρεύσῃ τοιοῦτοτρόπως; — Αἶ, καλέ μου φίλε, εἶπε τὸ ἄκακον πρόβατον, ἐγὼ ἔπραξα τὸ καθήκόν μου καὶ ἄφησα τὸν ποιμένα νὰ με κουρεύσῃ καὶ λάβῃ τὸ μαλλίον μου, διότι οὗτος καὶ κόπον καὶ ἔξοδα κάμνει καὶ κινδυνεύει πολλάκις ὑπὲρ ἡμῶν ἂν δὲ ἦμαί ἄσχημον, τοῦτο δὲν πειράζει, διότι κάνεις, ἐργαζόμενος καὶ ἐκτελῶν τὸ καθήκόν του, δὲν πρέπει νὰ παρατηρῇ ἂν γίνηται ἄσχημος.

Ὁ μῦθος δηλοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἐκτιμῶμεν τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ὠφέλειαν καὶ οὐχὶ τὴν εὐμορφίαν καὶ τὸν καλλωπισμόν.

Τὸ σάρωθρον.

Τὸ σάρωθρον ἐκαυχᾶτό ποτε ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον διατηρεῖ καθαρὰ τὰ παλάτια, τὰς οἰκίας καὶ τὰ πάντα. Ἄλλ' ὁ κύων τῆς οἰκίας βαρυνθεὶς τοὺς λόγους του, τῷ εἶπε· — Ναί, καλόν μου σάρωθρον, ἀλλ' ἵνα καθαρίζῃς ὅλα ὅσα λέγεις, γεμίζεις σὺ μόνον σου ἀπὸ ἀκαθαρσίας.

Οἱ μωροὶ πολλάκις κавχῶνται δι' ὅσα μᾶλλον ἔπρεπε νὰ σιώπῳσι.

Ὁ Ἑβραῖος καὶ ὁ Χριστιανός.

Χριστιανός ἰδὼν Ἑβραῖον πεσόντα ἐντὸς φρέατος ἔλαβε σχοινίον καὶ μεταβάς πρὸς αὐτὸ ἐφώναξε πρὸς τὸν κινδυνεύοντα. — Αἶ, καλέ μου ἄνθρωπε, δέσε περίξ τοῦ σώματός σου τὸ σχοινίον ἵνα σὲ ἀνασύρω καὶ σωθῆς. — Εἰς μάτην ἦλθες, φίλε μου, ἐφώναξεν ὁ ἐντὸς τοῦ φρέατος Ἑβραῖος, διότι δὲν δύναμαι νὰ δέσω τὸ σχοινίον, ἐπειδὴ εἶναι Σάββατον καὶ σήμερον πάντες ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ κάμωμέν τινα ἐργασίαν. Ὁ Χριστιανός ἀκούσας τοῦτο ἀνεχώρησε.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν φωναὶ φρίκης καὶ παρακλήσεως ἠκούοντο ἐκ τοῦ φρέατος, ὁ δὲ Χριστιανός μεταβάς παρ' αὐτὸ ἠρώτησε τὸν Ἑβραῖον τί ἤθελε. — Ῥίψε μου τὸ σχοινίον, ἀνέκραξεν ἐκεῖνος. — Καλὸς ὁ λόγος σου, ἀπήντησεν ὁ Χριστιανός, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σοι ρίψω καὶ ἐγὼ σήμερον τὸ σχοινίον, διότι εἶναι Κυριακή· καὶ κατὰ τὸν νόμον μας ἡμεῖς σήμερον ἀναπαυόμεθα χωρὶς νὰ κάμωμεν οὐδεμίαν ἐργασίαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ χάνη τις ἀνοήτως τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ ὠφεληθῆ.

Τράγος καὶ λέων.

Τράγος ζητῶν καταφύγιον ἐν καιρῷ βροχῆς εἰσῆλθεν ἐν τῷ σπηλαίῳ νέου τινος λέοντος, ὅστις

οὐδέποτε εἶχεν ἰδεῖ τράγον. Μὴ βλέπων δὲ μέσον σωτηρίας, ἤρχισε νὰ διηγήται εἰς τὸν λέοντα ὅτι κατὰγεται ἐκ θεῶν καὶ ὅτι ἔνεκα τῶν ἀταξιῶν του, ἔχει καταδικασθῆ νὰ φάγη δέκα λέοντας, δέκα τίγρεις καὶ δέκα ἐλέφαντας, ὅπως τῷ ἐπιτραπῆ ν' ἀναβῆ καὶ πάλιν εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα κατέφαγον, εἶπεν, οὐχὶ ὁμως καὶ τοὺς λέοντας καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐβάδισε κατὰ τοῦ ἐκπλήκτου θηρίου, ὅπερ ἔντρομον ἐτράπη εἰς φυγὴν. Φεύγων δὲ συνήντησε καθ' ὁδὸν ἀλώπεκα πρὸς τὴν ὁποίαν διηγήθη τὰ περὶ τοῦ παραξένου ζώου, περιγράφων τὸ ἀνάστημά του, τὴν γενειάδα, τὰ κέρατα καὶ ἐπὶ τέλους παριστῶν τὰς τύχας τοῦ ἀγρίου ἐκείνου θηρίου. Ἡ ἀλώπηξ γελῶσα ἐξήγησεν εἰς τὸν λέοντα τίς ἦτο ὁ ἐκφοβήσας αὐτόν. Ἐπιστρέψαντες δ' ὁμοῦ συνήντησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου τὸν τράγον ἐξερχόμενον. Οὗτος ἐννοήσας τὸν κίνδυνον δὲν ἐταράχθη, ἀλλὰ στραφείς πρὸς τὴν ἀλώπεκα εἶπε·— Τί σημαίνουνσι ταῦτα, ἀθλία ἀπαταιῶν, σοὶ εἶπον νὰ μοι φέρης δέκα λέοντας καὶ σύ μοι ἔφερεις ἓνα μόνον καὶ τοῦτον μικρόν; ταῦτα δὲ εἰπὼν ὤρμησε κατ' αὐτῶν. Ὁ λέων ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἐφοβήθη καὶ πάλιν, καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν ἀφήσας τὸν τράγον νὰ ἐπανέλθῃ ἡσυχος εἰς τὰ ἴδια.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματος κατορθώνει πολλάκις θαύματα, ἅτινα οὔτε ἡ ἀνδρεία οὔτε ἄλλη τις ἀρετὴ δύναται νὰ κατορθώσῃ.

Ἐαῦρος καὶ ἵππος.

Μικρὸν παιδίον ὠδοιπόρει ἐφ' ἵππου γενναίου —
Ἐντροπή σου, ἐφώναξε πρὸς τὸν ἵππον ταῦρος συν-
αντήσας αὐτόν· δὲν ἐντρέπεσαι νά σε διευθύνη μικρὸν
παιδίον; — Ἐντροπή μου θὰ ἦτο, ἀπήντησεν ὁ φρό-
νιμος ἵππος, ἂν ἔρριπτον κατὰ γῆς τὸ μικρὸν αὐτὸ
παιδίον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἀνδρεῖοι εἶναι ἀληθῶς οἱ ἐπι-
δεικνύοντες τὴν δύναμίν των πρὸς τοὺς ἴσους αὐτῶν.

Ὁ πίθηκος καὶ οἱ γάτοι.

Δύο γάτοι κλέψαντες τεμαχίον τυροῦ καὶ μὴ συμ-
φωνοῦντες περὶ τῆς διανομῆς κατέφυγον εἰς τὸν πί-
θηκον ἵνα τοὺς δικάσῃ. Οὗτος μετ' εὐχαριστήσεως
δεχθεὶς τοῦτο ἔκοψεν εἰς δύο τὸν τυρὸν καὶ λαβὼν
πλάστιγκα ἔθηκεν εἰς ἕκαστον δίσκον αὐτῆς ἀνά ἓν
κομμάτιον — Ἄς ἴδωμεν, εἶπεν· ἀλλὰ τὸ κομμάτιον
τοῦτο εἶναι βαρύτερον τοῦ ἄλλου καὶ ἀμέσως ἔκοψε
διὰ τῶν ὀδόντων του ἐκ τοῦ βαρυτέρου τεμαχίου,
ἔπερ καὶ κατέφαγε. Κατόπιν τὸ ἐζύγισε καὶ πάλιν.
Τότε ὅμως ἐπειδὴ τὸ ἄλλο κομμάτιον ἐφάνη ὄν
βαρύτερον, ὁ πίθηκος ἔφαγε καὶ πάλιν ὀλίγον ἐξ αὐ-
τοῦ ἵνα τὸ φέρῃ εἰς ἰσορροπίαν — Στάσου, στάσου,
ἐφώναξαν ἀμέσως οἱ δύο διάδικοι γάτοι, ἀρχήσαντες
ν' ἀνησυχῶσι διὰ τὸ τυρίον των· δός μας ὁποῖον

θήποτε κομμάτιον τύχη καὶ ἡμεῖς εὐχαριστούμεθα.
— Εὐχαριστεῖσθε σεῖς, εἶπεν ὁ δικαστῆς πίθηκος,
ἔχι ὅμως καὶ ἡ δικαιοσύνη· τοιαύτη δὲ ὑπόθεσις δὲν
πρέπει νὰ τελειώσῃ τόσο γρήγορα. Καὶ οὕτω ἤρ-
ξατο νὰ καταβροχθίζῃ τὸν τυρὸν ποτὲ μὲν ἐκ τοῦ
ἐνὸς κομματίου, ποτὲ δὲ ἐκ τοῦ ἄλλου. Τότε δὲ οἱ
γάτοι βλέποντες τὴν καταστροφὴν ἤρξαντο γονυκλι-
νεῖς νὰ τὸν παρακαλῶσι νὰ τοῖς δώσῃ τὸ ὑπολειπό-
μενον καὶ ἐκεῖνοι εὐχαριστοῦνται. — "Ὅχι, φίλοι μου
γάτοι, εἶπεν ὁ πίθηκος, διότι μέχρι τοῦδε εἰργαζό-
μην ἵνα σᾶς κάμω τὰ κομμάτια ἴσα χάριν τῆς δι-
καιοσύνης, τώρα ὅμως πρέπει νὰ πληρωθῶ καὶ τοὺς
κόπους μου. Ταῦτα δ' εἰπὼν κατεβρόχθισε καὶ τὰ
ὑπολειπόμενα δύο μικρὰ κομμάτια.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ κακοὶ δικηγόροι καὶ οἱ
ἄδικοι κριταὶ καταβροχθίζουσι τὰς δικαζομένας
περιουσίας καὶ αὐτοὺς τέλος τοὺς διαδίκους ἀφα-
νίζοντες.

"Ὀρνις.

"Ὀρνις περιφέρειτο εἰς δάσος μετὰ τῶν μικρῶν τῆς
συλλέγουσα καὶ τρώγουσα κόκκους σίτου. Αἴφνης,
ἰδοῦσα μύρμηκας περιπατοῦντας, λέγει πρὸς τὰ μι-
κρὰ τῆς — "Ἐλθετε, τέκνα μου, ἵνα φάγωμεν αὐτοὺς

τούς μύρμηκας οἱ ὅποιοι εἶναι ἄριστον φαγητόν· ἔλθετε, διότι πόσον καιρὸν θά μας ἀφήσῃ νὰ χαρῶμεν τὴν ζωὴν μας ὁ σκληρὸς μάγειρος, ὅστις, μόνον ἵνα φάγῃ καλὸν φαγητόν, μᾶς σφάζει. — Αἰ, διδάσκαλε, ὅστις τῶν ἄλλων μόνον τὰς κακὰς πράξεις βλέπεις, εἶπε κορυδαλὸς ἀκούσας τοὺς λόγους τῆς, ὁ μάγειρος, ὁ ὅποιος ἵνα φάγῃ, σφάζει μίαν μόνον ὄρνιθα, εἶναι κακός, σὺ δὲ δὲν εἶσαι κακὴ, ἦτις δι' ἓν σου μόνον πρόγευμα ζητεῖς νὰ καταστρέψῃς ὀλόκληρον φωλεὰν μυρμηκῶν;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ ἐργωστὴς ἄνθρωπος ἐν ᾧ κατατρῶγει τὰ ζῶα, αὐτὸς παραπονεῖται κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τῶν ἰσχυροτέρων ζώων.

Αἴγες καὶ προβάτα.

Ἄνεμίχθησάν ποτε αἴγες μετὰ προβάτων. Ὁ ποιμὴν τῶν προβάτων ἤρχισε νὰ ὑβρίζῃ τὸν ἄλλον ποιμένα ὡς αἴτιον τῆς ἀναμίξεως, διότι ἐφοβεῖτο, ὡς ἔλεγε, μὴ τυχὸν ἐκ τῆς ἀναμίξεως ἀπολεσθῶσι τὰ ζῶά του — Ἠσύχασε, εἶπεν ὁ ἄλλος, ἅς πλησιάσωμεν εἰς ἐκεῖνον ἐκεῖ τὸν λόφον καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τότε θὰ χωρισθῶσιν. Ἀμα δ' ἐπλησίασαν ἐκεῖ, ἀμέσως αἱ αἴγες ὡς ἀγαπῶσαι τὰ ὄρη καὶ τὰ δύσ-

βατα μέρη, ἔσπευσαν πρὸς αὐτά, ἐν ᾧ τὰ πρόβατα ἔμειναν εἰς τὴν πεδιάδα.

Ὁ μῦθος δηλοῦ ὅτι ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς διακρίνεται ὁ χαρακτήρ.

Οἱ δύο κύνες.

Κτηματίας τις κατώρθωσε νὰ φιλιώσῃ καὶ ἀνατρέφῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς φωλεᾶς μέγαν κύνα ποιμενικὸν καὶ μικρὸν κυνάριον. Καὶ ὁ μὲν μέγας κύων, εἰς τὴν δύναμίν του στηριζόμενος, ἔβλεπεν ἐν ἡσυχίᾳ διαβαίνοντας ἐνώπιόν του ἀνθρώπους, παῖδας καὶ ζῶα, ἐν ᾧ τὸ κυνάριον εἰς τὸν μικρότερον θόρυβον ἤρχιζε νὰ ὑλακτῆ καὶ ἠπεῖλει πάντοτε διὰ τῶν φωνῶν του τοὺς ἐνώπιόν του διαβαίνοντας. Ἡμέραν τινα ὁ ἵππος τῆς ἀμάξης, ἐπιστρεφὼν ὁ ταλαίπωρος ἐκ τῆς ἐργασίας κατάκοπος καὶ ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν φωνῶν τοῦ κυναρίου, εἶπε — Διατὶ ὁ ἰσχυρὸς ἐκεῖνος κύων, ὁ φύλαξ ὄλων ἡμῶν, μένει πάντοτε ἡσυχος, ἐν ᾧ τὸ ἄθλιον καὶ ἄχρηστον ἐκείνο ζῶον ἀδιακόπως μᾶς ἀνησυχεῖ διὰ τῶν φωνῶν του ; — Ὡ μὴ σοι φαίνεται τοῦτο παράδοξον, φίλε μου, εἶπε βοῦς τις ἐκεῖ ἰστάμενος, διότι ὁ πράγματι ἱκανὸς συνιστᾶται μόνον διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἐν ᾧ τοῦναντίον ὁ ἄ-

χρηστος καὶ ἀνόητος διὰ τῶν σκανδάλων καὶ τα-
ραχῶν.

Ὁ μῦθος δηλοῦσθι οἱ ἐκπληροῦντες ἀληθῶς τὸ
καθῆκόν των συνήθως σιωπῶσιν, ἐν ᾧ οἱ ἄχρηστοι
καὶ οὔτιδαοὶ συνιστῶνται διὰ τοῦ θορύβου καὶ
τῶν ἐπιδείξεων.

•Ο καθρέπτης.

Ὁ καθρέπτης ἐκαυχᾶτό ποτε ὅτι κατασκευάζει
ταχέως τὰς ὠραιότερας εἰκόνας τῶν ἀνθρώπων —
Ναί, τῷ ἀπεκρίθη τράπεζά τις ἐκεῖ εὐρισκομένη,
ταχέως κατασκευάζονται ἐντός σου αἱ εἰκόνες τῶν
ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ταχέως διαλύονται.

Ὁ μῦθος ἀναφέρεται εἰς τοὺς καυχωμένους ὅτι
μανθάνουσι ταχέως, ἀλλ' οἵτινες καὶ λησμονοῦσι
ταχέως.

•Ο αὐλὸς καὶ ἡ ἀηδὼν.

Εἷς αὐλὸς ἀκούων τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐξερχομένην ἁρ-
μονίαν ἐνόμισεν ὅτι εἶναι σπουδαῖόν τι καὶ ἔλεγε
πρὸς τὴν ἀηδόνα—Πόσον ἀηδὲς εἶναι τὸ ἄσμά σου.
Αἰωνίως τὸ αὐτό, αἰωνίως τὸ αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο
κατέστη ὀχληρὸν καὶ μονότονον· ἐν ᾧ ἐγὼ διὰ τῆς

μουσικῆς μου συναθροίζω περί ἐμέ τοσοῦτον πλῆθος, ὅπερ ἔκθαμβον ἀκούει τὴν μελωδίαν μου. — Ναί, φίλε μου, ἀπεκρίθη ἡ ἀηδὼν, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ᾔῃναι τὸ ἄσμα μου, συλλογίσου ὅτι ἐξέρχεται ἐκ τοῦ σώματός μου καὶ τὸ κάμνω μόνη μου· ἐνῶ σύ, εἶναι γνωστόν, ὅτι διὰ τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου ψάλλεις καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ὑπερηφανεύῃσαι τόσον· διότι ἂν ψάλλῃς σύ, ψάλλεις ὅ,τι σὲ ὁδηγεῖ ἄλλος.

Ὁ μῦθος ἀναφέρεται εἰς ἐκείνους ὅσοι διὰ ξένων μέσων καὶ ὑποστηρίξεων ἐργαζόμενοι, δὲν ἐκτιμῶσι τοὺς διὰ μόνης τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ἐργαζομένους.

Κέφαλος.

Κέφαλος κατοικῶν ἐν τινι ποταμῷ καὶ ἀκούσας ὅτι ἡ θάλασσα περιέχει καὶ ὕδωρ ἀφθονώτερον καὶ ἰχθῦς περισσοτέρους ἵνα τρέφῃται, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῆ καὶ κατοικήσῃ ἐκεῖ. Αἱ δὲ συμβουλαὶ τῶν γονέων καὶ αἱ παρακλήσεις τῶν φίλων, προσπαθούντων νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν, ἀπέβησαν εἰς μάτην. Κινήσας λοιπὸν κατέβαινε πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἄλλ' ὡς ἔφθασεν ἐκεῖ, συνελήφθη ὑπὸ καρχαρίου, καὶ μέλλων νὰ φαγωθῆ ἔλεγεν— Ἄλλοίμονον εἰς ἐμέ,

ὅστις ἐν ᾧ ἤμην καλὰ εἰς τὸν ποταμόν, ἐζήτησα
καλλίτερα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅστις κάθηται καλῶς καὶ μὴ
ἀρκοῦμενος ζητεῖ καλλίτερα, πολλάκις καταστρέ-
φεται.

Ὁ πίθηκος.

Πίθηκος παρατηρήσας τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸν
καθρέπτην καὶ ἰδὼν ὅτι αὐτὸ δὲν ἦτο ἀνθρώπινον,
ὡς ἐνόμιζεν, νομίσας δ' ὅτι ὁ καθρέπτης τὸν ἐπε-
ρίπαιζεν, ὠργίσθη κατ' αὐτοῦ καὶ λαβὼν ράβδον
κατέθραυσε τὴν ὑέλων εἰς πολλὰ τεμάχια λέγων—
Ἄνόητον ἐπιπλον, σὲ ἔθραυσα ἵνα μὴ με περιπαί-
ζης ἄλλοτε, δεικνύων με ἄλλον παρ' ὅ,τι εἶμαι. Εἶ-
τα λαβὼν τὸ τεμάχιον καὶ παρατηρήσας τὸ πρό-
σωπόν του ἤρξατο νὰ τρίζη τοὺς ὀδόντας ἀπειλη-
τικῶς, διότι ἕκαστον ἐκ τῶν πολλῶν τεμαχίων
τῆς ὑέλου ἐδείκνυε τὸ πρόσωπόν του ὅποιον καὶ ὁ
ἄκέραιος καθρέπτης, δηλαδή ὅτι ἦτο ὀλόκληρος καὶ
ἐντελής πίθηκος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅσον καὶ ἂν προσπαθῇ τις
νὰ καταδιώξῃ τοὺς διαδίδοντας τὴν περὶ αὐτοῦ
φήμην ματαιοπονεῖ.

Αἰγοβοσκὸς καὶ αἴγες.

Ἐν καιρῷ χειμῶνος βοσκὸς μετὰ τῶν αἰγῶν του κατέφυγεν εἰς τι σπήλαιον ἵνα προφυλαχθῆ ἀπὸ τὸ φῦχος καὶ τοῦ χειμῶνος τὰς βροχάς. Ἐκεῖ δ' εὔρεν αἴγας ἀγρίας περισσοτέρας καὶ μεγαλητέρας ἀπὸ τὰς ἰδικὰς του· ὁ βοσκὸς ὡς εἶδε ταύτας, ἤρχισε νὰ τὰς περιποιῆται καὶ νὰ τὰς τρέφῃ ἵνα κατορθώσῃ νὰ μείνωσι καὶ αὐταὶ μαζύ του. Ἀφ' οὗ ὅμως κατέπαυσεν ὁ χειμῶν, αἱ μὲν ἰδικαὶ του, μὴ τρεφόμεναι ὑπ' αὐτοῦ καλῶς, ἀπέθανον αἱ περισσώτεραι, αἱ δὲ ἀγριαὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη καὶ διεσκορπίσθησαν. Τοιοῦτοτρόπως δ' ὁ ἀνόητος ἐκεῖνος ἔμεινε μὲ πολὺ ὀλίγας αἴγας, διὰ τὴν ἀπληστίαν του.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ ἀφίροντες τοὺς παλαιούς των φίλους καὶ προσκολλώμενοι εἰς νέους, καταστρέφονται ἐγκαταλειπόμενοι ὑφ' ὀλων.

Ἴπποι καὶ ἄμαξα.

Ἴπποι ἔσυρον ἄμαξαν, ἐπειδὴ δ' ἐκείνη ἔτριζε, στρέφαντες πρὸς αὐτὴν εἶπον — Ὁ ἀναιδέστατον ξύλον, ἐν ᾧ ἡμεῖς κοπιᾶζομεν, σὺ ἀναστενάζεις ὑπὸ τοῦ κόπου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι δυσαρεστοῦνται βλέποντες τοὺς ἀκνήροὺς μεμψιμοιροῦντας καὶ παραπονεμένους.

Κάλαμος καὶ Ἐλαία.

Κάλαμος καὶ ἐλαία ἐφιλονείκουν περὶ δυνάμεως, ἐνῶ δ' ἡ ἐλαία ὕβριζε τὸν κάλαμον ἐπὶ ἀδυναμία, ἐκεῖνος ἐσιώπα. Μετ' οὐ πολὺ ὁμως, πνεύσαντος ἀνέμου ἰσχυροῦ, ὁ μὲν κάλαμος κλίνας ἐσώθη, ἡ δὲ ἐλαία μὴ ἀντέχουσα συνετρίβη καὶ κατέπεσε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι αἱ μετριόφρονες καὶ καλὸν ἔχοντες τρόπον εἶναι προτιμότεροι καὶ χρησιμότεροι τῶν ὑπερηφάνων καὶ ἀποτόμων.

Ζεὺς καὶ ἀλώπηξ.

Ζεὺς εὐεργετηθεὶς ὑπὸ ἀλώπεκος κατέστησεν αὐτὴν βασιλέα τῶν ζώων, θέλων ὁμως νὰ δοκιμάσῃ ἂν αὕτη μετὰ τῆς βασιλείας ἤλλαξε διαγωγὴν, ἀφῆκε νὰ διαβῆ ἐνώπιόν της ὀρνιθόπουλον, ἐν ᾧ αὐτὴ ἐκάθητο ἐπὶ θρόνου δικάζουσα τὰ ζῶα. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἀλώπηξ ρίψασα τὸ στέμμα καὶ ἀφῆσασα τὸν θρόνον ὤρμησε νὰ συλλάβῃ τὸ πτηνόν, ὁ Ζεὺς ἀγανακτῆσας ἐπανάφερεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς θέσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ φαῦλοι εἰς ὅποιαν δέποιε κοιωνικὴν θέσιν καὶ ἂν ἀναβῶσι δὲν ἀλλάσσουν διαγωγὴν.

Πελαργός.

Γεωργός συλλαβὼν τοὺς βλάπτοντας τὰ σπαρτά του γερανοῦς, συνέλαβε μετ' αὐτῶν καί τινα πελαργόν. Ἐπειδὴ δ' οὗτος παρεχάλει τὸν γεωργόν ἵνα μὴ τὸν φονεύσῃ, λέγων ὅτι ἂν εὐρίσκηται μετὰ τῶν γερανῶν, εἶναι ὁμῶς ἀβλαβής, ὁ γεωργός εἶπε — Μετὰ γερανῶν συλληφθεῖς, ὡς γερανὸς θά τιμωρηθῆς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ μετὰ φαύλων καὶ κακούργων συναναστρεφόμενος, ὡς τοιοῦτος συνήθως θεωρεῖται.

Δελφῖνες καὶ γαρίες.

Ἐνῶ δελφῖνες καὶ κήτη ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους, γαρίς ἀναπηδῆσασα προσεπάθει νὰ τοὺς συνδιαλλάξῃ. Εἰς ὁμῶς τῶν μαχομένων εἶπε πρὸς αὐτήν. — Ἄλλ', ὦ εὐτελέστατον ζώυριον, δὲν ἐννοεῖς ὅτι προτιμῶμεν νὰ χαθῶμεν ὅλοι ἢ νὰ καταδεχθῶμεν νὰ συμβιβασθῶμεν διὰ σοῦ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ μικροὶ δὲν πρέπει ν' ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν μεγάλων.

Δρυς καὶ βάτος.

Δρυς ἔλεγε πρὸς βάτον — Σὺ εἶσαι ἄχρηστος ἐν-

τελῶς, ἐνῶ ἐγὼ καὶ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν κάμνω
καὶ τὰ πλοῖα ὑπ' ἐμοῦ κατασκευάζονται· ἂν ἤμην
ὡς σέ, θὰ προετίμων νὰ μὴν ὑπάρχω—*Ε, φίλη μου,
εἶπεν ἡ βάτος, ἂν ἐνεθυμίζετο τοὺς πρίονας καὶ
πελέκεις, οἵτινες σέ κτυπῶσι καθ' ἡμέραν, βεβαίως
θὰ προετίμας νὰ ἦσαι βάτος.

*Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ περὶ εἶναι σύντροφος τῆς
ἡσυχίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας· ὁ δὲ πλοῦτος ὑπὸ
φρονητῶν καὶ κινδύνων συνοδεύεται.

***Ἡ μήτηρ τῆς ἐλάφου,**

*Ελαφον ἐνουθέτει ἡ μήτηρ τῆς λέγουσα — Δια-
τί, τέκνον μου, ἐν ᾧ σὺ ἔχεις κέρατα μεγάλα κα
εἶσαι ἰσχυρὸν ζῶον, τρέμουσα φεύγεις ἅμα αἰσθαν-
θῆς τὸν κῦνα; *Ενῶ δ' ἔλεγε ταῦτα ἠκούσθησαν
βήματα κυνῶν καὶ ἡ συμβουλευούσα ἐτράπη ἀμέσως
εἰς φυγὴν.

*Ο μῦθος ἀναφέρεται εἰς τοὺς δειλοὺς, οἵτινες
ἂν καὶ πολλάκις συμβουλεύουσιν εἰς τοὺς ἄλλους
γενναιότητα, ἅμα αἰσθανθῶσι κίνδυνον, αὐτοὶ πρῶ-
τοι κυριεύονται ὑπὸ τοῦ φόβου.

Ποταμοὶ καὶ θάλασσα.

Οἱ ποταμοὶ παρεπονοῦντο ποτὲ κατὰ τῆς θαλάσ-

σης, ὅτι ἐν ᾧ προσέρχονται εἰς αὐτὴν γλυκεῖς καὶ πόσιμοι τοὺς καθιστᾷ ἀλμυροὺς καὶ ἀηδεῖς τὴν γεῦσιν. Ἡ δὲ θάλασσα ἀκούσασα αὐτοὺς — Μὴ ἔρχεσθε, εἶπε πρὸς ἐμέ, ἵνα μὴ γίνησθε τοιοῦτοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅστις δὲν θέλει νὰ διαφθειρηται δὲν πρέπει νὰ πλησιάζῃ εἰς μέρη διαφθορᾶς.

Νεανίσκος καὶ ἵππος.

Νεανίσκος ἀνέβη ἐφ' ἵππου ἀφηνιῶντος καὶ ἐκεῖνος ἔφερον αὐτὸν ὅπου ἤθελε. Συναντήσας δ' αὐτὸν τις ἠρώτησε — Ποῦ πηγαίνεις ; — Ὅπου θέλει οὗτος, ἀπήντησεν ὁ νεανίσκος δεικνύων τὸν ἵππον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἀφιέμενός τις εἰς τὰ πάθη του φέρεται ὑπ' αὐτῶν κατὰ κρημνῶν χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὰ χαλινώσῃ.

Ἄλώπηξ καὶ λέων.

Ἄλώπηξ φιλιωθεῖσα μετὰ λέοντος τὸν ἠκολούθει εἰς τὰ κυνήγιον καταδεικνύουσα εἰς αὐτὸν τὰ ζῶα, ἅτινα αὐτὸς συλλαμβάνων ἔδιδε καὶ εἰς τὴν ἀλώπεκα μέρος τῶν κρεάτων. Μετὰ τινὰ δὲ καιρὸν ζηλοτυπήσασα ἡ ἀλώπηξ ἠθέλησε νὰ κυνηγήσῃ μόνη

της καὶ μεταβᾶσα εἰς τι ποῖμνιον συνελήφθη ὑπὸ τῶν κυνῶν καὶ κατεσπαράχθη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι κάλλιον γὰρ ἦν αἰ τις ὑπάλληλος μὲ ὠφέλειαν, παρὰ κύριος μὲ κίνδυνον καὶ ζημίαν.

Ἄλῳπηξ καὶ πίθηκος.

Ἄλῳπηξ καὶ πίθηκος συνοδοιποροῦντες διήλθον διὰ νεκροταφείου — Βλέπεις, εἶπεν ὁ πίθηκος, τὰ μνημεῖα ταῦτα; ὅλοι οἱ ἐδῶ τεθαμμένοι ἦσαν ὑπηρέται τῶν γονέων μου. — Λέγε ὅ,τι θέλεις, καλέ μου πίθηκε, εἶπεν ἡ ἀλῳπηξ, διότι οὐδεὶς τῶν ἐδῶ κειμένων δύναται νὰ σε διαψεύσῃ.

Ὁ μῦθος ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους τοὺς νεκροὺς ὡς μάρτυρας τῶν λόγων τῶν.

Λέων καὶ λαγῳός.

Λέων συγκαταβάς ποτὲ νὰ φιλιωθῇ μετὰ λαγῳοῦ, εἶχεν αὐτὸν μαζύ του ἵνα διασκεδάξῃ — Εἶναι ἀληθές, σεβαστέ μοι φίλε, εἶπέ ποτε ὁ λαγῳός, ὅτι μόνον ἀκούων τὴν φωνὴν τοῦ πετεινοῦ, τρέπεται εἰς φυγὴν; τὸν φοβεῖσαι; — Ναί, ἀπήντησεν ὁ λέων, τρομάζω ἀκούων τὴν φωνὴν του, ὅχι ὅμως ἀπὸ φόβον, ἀλλὰ διότι ὅλα τὰ μεγάλα ζῶα ἔχουσι τὰς ἀ-

δυναμίας των. Μήπως ὁ μέγας ἐλέφας δὲν φοβεῖται μόλις αἰσθανόμενος μακρόθεν τὸν χοῖρον; — Ἄ, τὸν διέκοψεν ὁ λαγῶς, διὰ τοῦτο λοιπὸν ἡμεῖς οἱ λαγωοὶ φοβούμεθα τόσον πολὺ τοὺς κύνας. Ὁ λέων ἀκούσας τοῦτο ἐξερράγη εἰς γέλωτα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ μικροὶ ἄνθρωποι ἀξιούμενοι τυχαίως τῆς φιλίας τῶν μεγάλων, λησμονοῦσι τὴν θέσιν των καὶ τολμῶσι νὰ καταχρῶνται τῆς καλωσύνης των καὶ νὰ ἐξίσῶνται πρὸς αὐτούς.

Ἐλαφος νοσοῦσα.

Ἐλαφος νοσοῦσα καὶ κειμένη ἐν λειβαδίῳ, προσεκάλεσε τὰ ἐκεῖ πλησίον κατοικοῦντα ζῶα ἵνα μεταβῶσι πρὸς ἐπίσκεψίν της. Ταῦτα δὲ μεταβαίνοντα ἔτρωγον τὴν ἐν τῷ λειβαδίῳ τροφήν, ὥστε ἐκείνη ἰαθεῖσα καὶ μὴ εὐρίσκουσα τροφήν, ὑπὸ τῆς πείνης ἀπέθανεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ περιττοὺς κτώμενοι φίλους ζητῶν ἀντὶ κέρδους ὑφίστανται.

Ἀγριόχοιρος καὶ ἀλώπηξ.

Ἀγριόχοιρος ἰστάμενος πλησίον δένδρου ἠχόνιζε τοὺς ὀδόντας του, ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀλώπηξ ἠρώτησε διατὶ κάμνων τοῦτο ἐχοπίαζε ματαίως, ἐνῶ οὐδὲ

κυνηγός, οὐδὲ ἄλλος τις κίνδυνος ἐφαίνετο, ἐκεῖνος ἀπεκρίθη — Δὲν κοπιᾶζω ματαίως, διότι ὅταν με καταλάβῃ ὁ κίνδυνος, ἔχων αὐτοὺς ἠκονισμένους θὰ εὐρεθῶ ἀμέσως ἔτοιμος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐτοιμάζηται τις πρὸ τοῦ κινδύνου.

Λέαινα καὶ κορώνη.

Ταῦρος εὐρῶν λέοντα κοιμώμενον κερατίσας αὐτὸν ἐθανάτωσεν, ἡ μήτηρ δὲ τούτου μεταβάσα καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἤρξατο νὰ θρηνῇ. Κορυδαλὸς δ' ἐπὶ δένδρου ἐκεῖ καθήμενος καὶ ἰδὼν αὐτὴν κλαίουσαν εἶπε — Ἄλλ' ὡς πόσα ἄρά γε ζῶα θρηνοῦσι διότι ὁ υἱός σου ἔχει ἀποκτείνει τὰ τέκνα των;

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅταν οἱ κακοῦργοι τιμωρῶνται διὰ τὰ κακουργήματά των, δὲν πρέπει ἀναισχύρτως νὰ γογγύζωσι.

Ὄνος καὶ κορώνη.

Ὄνος φιλιωθείς μετὰ λέοντος ἠκολούθει αὐτὸν εἰς τὸ κυνήγιον ὅπου τὸν ἐβοήθει διὰ τῆς φωνῆς του. Ἡμέραν δέ τινα ἐν ᾗ οἱ δύο σύντροφοι συνωδοιπόρουσαν, ἕτερος ὄνος ἀπαντήσας αὐτοὺς τοὺς ἐχαιρέ-

τισεν, ἀλλ' ὁ μετὰ τοῦ λέοντος ὄδοιπορῶν ὄνος οὐδ' ἀπαντήσεως ἠξίωσε τὸν ὁμοίον του—Αἶ, καλέ μου ὄνε, εἶπε κορώνη ἐκεῖ πλησίον εὕρισκομένη, μήπως διότι ἔχεις σύντροφον λέοντα εἰσαί τι περισσότερον ἢ ὄνος;

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλάκις οἱ ἀνόητοι ἐκλαμβάνοντες τὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῶν προσφερόμενον σεβασμὸν ὡς ἴδιον, περιφρονοῦσι τοὺς ἄλλους.

Ὁ ταῦρος καὶ τὸ ἄρνιον.

Ταῦρος μέγας εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας τοῦ σταύλου ἔβλαψεν ἐξ αἰτίας τοῦ πάχους του τοὺς τοίχους αὐτῆς.—Βλέπεις; ἀνέκραξε πρὸς τὸν ποιμένα μικρὸν ἄρνιον ἐκεῖ εὕρισκόμενον. Ἐγὼ ποτὲ δέν σοι ἔκαμον τοιαύτην ζημίαν. — Ἄς ἦσο καὶ σὺ παχὺς καὶ μέγας ὡς τὸν ταῦρον, εἶπεν ὁ ποιμὴν, καὶ ἄς μοι ἔβλαπτες εἰσερχόμενος τὴν θύραν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι εὐκόλως ὑπομένει τις ζημίαν παρ' ἐκείνου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον περιμένει κέρδος.

Γεωργὸς καὶ μέλισσα.

Γεωργὸς ἰδὼν μέλισσαν πλησιάζουσαν εἰς μέρος ἔπου ἐφύοντο δηλητηριώδη φυτά. — Πρόσεχε, τῆ

εἶπε, διότι ἐκεῖ ὑπάρχει δηλητήριο. — Ἠσύχασε, φίλε μου, τῷ εἶπεν ἐκείνη· διότι ἐὰν πλησιάσω εἰς ταῦτα γνωρίζω νὰ λάβω ἐξ αὐτῶν μόνον τὸ ὠφέλιμον εἰς ἐμὲ σάκχαρον, ἀφίνουσα τὰ ἄχρηστα καὶ κινδυνώδη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος πλησιάζων καὶ εἰς μέρη ἐπικίνδυνα δύναται γὰρ μὴ βλαβῆ, ὠφελεῖται δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν προσέτι τῶν ἐχθρῶν του.

Ἄλώπηξ καὶ ἄρκτος.

Ἄλώπηξ ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ κυνηγίου καὶ κρατούσα εἰς τὸ στόμα τῆς ὄρνιθα, αἴφνης ἀπαντᾷ ἄρκτον. — Καλὴ ἡμέρα, ἐξοχωτάτη, τῇ εἶπεν, δι' ὑμᾶς ἴσα ἴσα φέρω τοῦτο τὸ κυνήγιον. Πολὺ ἐνωρὶς ἐσηκώθητε, εὐγενεστάτη, ποῦ πηγαίνετε ; — Διατί μὲ ὀνομάζετε εὐγενεστάτην ; ἀπήντησεν ἡ ἄρκτος, ποῦ μ' ἐγνωρίσατε ὡς τοιαύτην ; — Ἄ, κυρία μου, ἀπήντησεν ἡ ἀλώπηξ, εἶδον τοὺς ὀδόντας τῆς ἐξοχότητός σας καὶ ἐκ τῆς ὀξύτητος αὐτῶν ἐνόησα τὴν εὐγένειάν σας

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ φρόνιμοι διὰ περιποιήσεων καὶ θυσιῶν προσπαθοῦσι ν' ἀποφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῶν μεγάλων.

Οἱ δύο γάτοι.

Γάτος τῆς πόλεως προσεκάλεσε γάτον τῆς ἐξοχῆς εἰς δεῖπνον. Μόλις δ' ἐκάθισαν ἐπὶ πολυτελοῦς τάπητος καὶ ὁ ξενίζων γάτος ἠτοιμάζε τὰ κλοπιμαῖα φαγητὰ ἵνα περιποιηθῆ τὸν ξένον του, ἠκούσθησαν εἰς τὸ πλησίον δωμάτιον ἀνθρώπινα βήματα, ὁ δὲ ξενίζων γάτος ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ξένου του. Ἄμα ὁ θόρυβος ἔπαυσεν, ἐξῆλθον ἀμφότεροι τῆς κρύπτῃς, εἰς ἣν εἶχον καταφύγει, καὶ ὁ ξενίζων γάτος προσεκάλεσε τὸν ἄλλον νὰ ἐκλέξῃ ὅ,τι δῆποτε φαγητὸν θέλει. — Σὲ εὐχαριστῶ, εἶπεν ἐκεῖνος ἐτοιμαζόμενος ν' ἀναχωρήσῃ, διότι δὲν πεινῶ πλέον· ἐλθὲ δὲ αὔριον εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὅπου, εἶναι μὲν ἀληθές, θὰ φάγωμεν ὅχι τόσον καλὰ φαγητὰ, ἀλλὰ μὲ ἡσυχίαν καὶ χωρὶς φόβον, τὸ ὁποῖον εἶναι προτιμώτερον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι προτιμώτερος εἶναι τῶν χωρικῶν ὁ ἀπλοῦς μὲν ἀλλ' ἡσυχος βίος, παρὰ τὸν πολυτελεῆ μὲν, ἀλλὰ πολύφροντιν καὶ κινδυνώδη βίον τῶν πόλεων.

Μέθυσος πατὴρ καὶ υἱός.

— Δὲν ἐντρέπεσαι, ἔλεγε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ μέθυσος πατὴρ, δὲν ἐντρέπεσαι νὰ πίνῃς τόσον πολὺ;

— Πάτερ μου, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος κλονιζόμενος ὑπὸ τῆς μέθης, φοβοῦμαι μὴ σε προσβάλλω, ἂν δὲν μιμῶμαι τὰς πράξεις σου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ματαίως συμβουλεύει τις, ἂν ὁ ἴδιος δὲν πράττει κατὰ τοὺς λόγους του.

Ψάλτης.

Ψάλτης κακόφωνος καὶ ἄμουσος ψάλλων ἐν οἴκῳ κενῷ καὶ νεοκτίστῳ, ἐθαύμασεν αὐτὸς ἑαυτόν. Πιστεύσας δὲ ὅτι ἦτο εὐφωνος καὶ μουσικὸς μετέβη τὴν ἐπομένην εἰς τι θέατρον ἵνα ψάλλῃ. Ἐπειδὴ δ' ἔφαλλεν οἰκτρῶς ἀπεβλήθη τοῦ θεάτρου ἐμπαιζόμενος καὶ συριττόμενος.

Ὁ μῦθος ἀναφέρεται εἰς τοὺς νεαρίσκους ἰδίως, οἵτινες ἐπαινούμενοι ὡς μαθηταί, νομίζουσι ὅτι εἶναι καὶ σοφοί, καὶ ἐπιχειροῦντες μεταφράσεις καὶ συγγράμματα καθίστανται γελοῖοι.

Λέων καὶ γεωργός.

Λέων εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν γεωργοῦ, ὅστις ἐννοήσας αὐτὸν ἔκλεισε τὴν θύραν ἵνα τὸν συλλάβῃ. Ἐκεῖνος δὲ στενοχωρηθεὶς, πρῶτον μὲν κατέφαγε τὰ πρόβατα καὶ εἶτα ἐπετέθη κατὰ τῶν βοῶν.

Ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς καὶ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, ἤνοιξε τὴν θύραν ἵνα φύγη ὁ λέων. Ἰδὼν δὲ κατόπιν τὴν καταστροφὴν ἤρξατο νὰ κλαίῃ, ἀλλ' ἡ γυνὴ του τῷ εἶπε. — Δίκαια ἔπαθες, διότι τί ἤθελες νὰ κλείσης ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον, καὶ μακρόθεν βλέπων, ἔπρεπε νὰ φεύγης ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παροξύνῃ καὶ στεροχωρῇ τις τοὺς κακοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ δίδῃ τόπον εἰς τὴν ὀργὴν καὶ ἀποφεύγη τὴν σύγκρουσιν.

Ἀλώπηξ καὶ σκύλοι.

Σκύλοι εὐρόντες δέρμα λέοντος νεωστὶ ἐκδαρὲν ἔσυρον αὐτὸ τῆδε κάκεισε καὶ κατεξέσχιζον μὲ τοὺς ὀδόντας των. Ἀλώπηξ δὲ ἰδοῦσα αὐτοὺς εἶπεν. — Ἄν ὁ λέων οὗτος ἦτο ζωντανός, θὰ ἐβλέπετε, ὦ γεννάδαι, τίνος οἱ ὀδόντες εἶναι ἰσχυρότεροι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ψοφοδεεῖς καὶ οὐτιδανοί, ἀφοῦ ἐκπέσῃ τις τῶν ἀξιωματῶν του, τὸν καταφρονοῦσι καὶ τὸν ὑβρίζουσι.

Λύκος καὶ αἶξ.

Λύκος ἰδὼν αἶγα βόσκουσαν ἐπὶ ὑψηλοῦ καὶ πετρώδους βράχου, ὅπου αὐτὸς δὲν ἠδύνατο ν' ἀνα-

βῆ καὶ τὴν φάγη, σταθεὶς κάτωθεν τοῦ βράχου τὴν παρεκίνει νὰ καταβῆ λέγων ὅτι εἰς τὰ χαμηλὰ μέρη ὑπάρχει ἄφθονον καὶ καλὸν φαγητόν. Ἐκείνη ὁμῶς ἐννοήσασα τὸν δόλον τῷ εἶπε. — Φίλε μου, δέν με καλεῖς ἵνα ἐγὼ φάγω καλὸν φαγητόν, ἀλλὰ μὲ καλεῖς θέλων νὰ κάμῃς ἐμὲ φαγητόν σου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλάκις οἱ κακοὶ ἄνθρωποι ἵνα ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των μεταχειρίζονται πολλὰ τεχνάσματα, πολλάκις ὁμῶς ταῦτα ἀποτυγχάνουσι καὶ οὕτω γίνονται καταγέλαστοι.

Λύκος καὶ ποιμὴν.

Λύκος ἀκολουθῶν ποίμνιον προβάτων δέν ἔβλαπτε ταῦτα· ὁ δὲ ποιμὴν βλέπων τοῦτο τὸν παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἀποβαλὼν τοὺς κύνας του. Μετά τινος δ' ἡμέρας ἀναγκασθεὶς ν' ἀπομακρυνθῆ πρὸς τινὰ ἐργασίαν, ἀφῆκε τὸν λύκον νὰ φυλάττῃ τὸ ποίμνιον. Ὁ λύκος τότε εὐρῶν εὐκαιρίαν ἐπέπεσε κατὰ τῶν ἀρνίων καὶ κατέφαγεν ὅσα ἐπρόφθασεν. Ἐπιστρέψας δὲ ὁ ποιμὴν καὶ ἰδὼν τὴν καταστροφὴν ἀνεβόησε — Δίκαια ἔπαθον· διότι τί ἤθελα νὰ ἐμπιστευθῶ τὸ ποίμνιόν μου εἰς λύκον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅστις ἐμπιστεύεται τὴν περιουσίαν του εἰς ἄρπαγας καὶ πλεονέκτας, γρήγορα ἢ ἄργὰ θὰ στερηθῆ αὐτῆς.

‘Ο αγοραστής τοῦ ὄνου.

Μέλλων τις ν' ἀγοράσῃ ὄνον ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸν σταυλὸν τοῦ ὄπου τὸν ἀφῆκε πρὸς δοκιμὴν μετὰ τῶν ἰδικῶν τοῦ ὄνων. ‘Ο δὲ ὄνος ἀφήσας τοὺς ἄλλους ὄνους, ἐπλησίασε πρὸς τὸν ὀκνηρότερον καὶ ἀδηφαγότερον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἤρξατο τὰ παιγνίδια. ‘Ο δὲ μέλλων νὰ ἀγοράσῃ αὐτὸν ἀμέσως τὸν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν πωλητὴν, λέγων ὅτι δὲν τῷ ἀρέσει· ἐρωτώμενος δὲ πῶς κατώρθωσεν εἰς τόσον ὀλίγον διάστημα χρόνου νὰ δοκιμάσῃ τὸν ὄνον, ἀπήντησε. — Δὲν ἔχω ἀνάγκην δοκιμῆς, διότι ἐνόησα ὁποῖος εἶναι ἐκ τοῦ συντρόφου τὸν ὁποῖον ἐξέλεξε.

‘Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι ἕκαστος γνωρίζεται ὁποῖος εἶναι, ἐκ τῶν συντρόφων τοὺς ὁποῖους ἐκλέγει.

Ποιμὴν καὶ λυκιδεῖς.

Ποιμὴν εὐρών λύκους μικροὺς τοὺς ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤρχισε ν' ἀνατρέφῃ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι οὗτοι ἀφοῦ μεγαλώσωσιν, ὄχι μόνον δὲν θὰ βλάπτωσι τὰ ἰδικά του πρόβατα, ἀλλὰ καὶ ξένα συλλαμβάνοντες, θὰ ὀδηγῶσιν εἰς τὸ ποίμνιόν του. Ἐκεῖνοι ὅμως μεγαλώσαντες πρῶτον ἤρχισαν νὰ τρώγωσι τὰ ἰδικά του πρόβατα. Τοῦτο δ' ἰδὼν ὁ ποι-

μὴν εἶπε. — Δίκαια πάσχω, διότι ἠθέλησα νὰ ἀναθρέψω καὶ μεγαλύνω ἐκείνους τοὺς ὁμοίους καὶ μεγάλους ἐὰν εὔρισκον ἔπρεπε νὰ φονεύσω.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ κακοὶ καὶ προστατευόμενοι ἀδικοῦσι τοὺς προστάτας των.

Χύτραι.

Χύτραν πηλίνην καὶ ἑτέραν χαλκίνην κατέφερον ὁ ποταμὸς διὰ τοῦ ρεύματός του· ἡ πηλίνη δ' ἔλεγε πρὸς τὴν χαλκίνην. — Πρόσεχε, διότι ἂν μὲν με πλησιάσῃς θά με συντρίψῃς, καὶ ἂν πάλιν ἐγὼ σε πλησιάσω, πάλιν θά συντριβῶ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ ἀδύνατος καὶ πένης κινδυνεύει πάντοτε πλησιάζων πλουσίους καὶ ἰσχυρούς.

Κόραξ καὶ κύκνος.

Κόραξ ἰδὼν τὸν κύκνον λουόμενον καὶ θαυμάσας διὰ τὴν λευκότητα αὐτοῦ ὑπέθεσεν ὅτι ἕνεκα τῶν πολλῶν εἰς τὰ ὕδατα λουτρῶν κατέστη τοιοῦτος. Διὸ καὶ ἐκεῖνος ἀφήσας τὰ ὄρη κατέβη εἰς ποταμόν, ὅπου ἤρξατο ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας νὰ λούηται· καὶ ἐκ μὲν τῶν λουτρῶν δὲν ἐλευκάνθη,

ἀλλὰ μὴ εὐρίσκων τροφήν, ἀπέθανεν ὑπὸ τῆς πείνης,
 Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ διαίτα δὲν μεταβάλλει τὴν
 φύσιν.

• Η ἁλώπηξ.

Γραῖα ἁλώπηξ ἤτις διῆλθε τὸν βίον εἰς τὰ ὄρη
 κλέπτουσα ὄρνιθας καὶ κονίχλους, ἀπεφάσισε νὰ γί-
 νη περιηγήτρια. Ἀναχωρήσασα λοιπὸν ἐκ τῆς φω-
 λεᾶς τῆς μετέβη ὅπως ἴδη τὰς ἀρχαιότητας τῆς
 Ἀχροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν ᾧ δὲ ἵστατο παρα-
 τηροῦσα τὰς στήλας τοῦ Παρθενῶνος, κύων ὅστις
 πρὸ πολλοῦ κατεσχόπευεν αὐτήν, ἐπιπεσὼν τὴν ἥρ-
 πασεν ἐκ τοῦ λαιμοῦ. — Καλὰ νὰ πάθω, εἶπεν ἡ ἁ-
 λώπηξ βλέπουσα ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον, διότι ἐν ᾧ
 οὐδ' ὁ πατήρ, οὐδ' ἡ μήτηρ μου ἦσαν ἀρχαιολόγοι
 καὶ περιηγηταί, ἐγὼ ἀπεφάσισα νὰ γίνω τοιοῦτος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ ἐπιχειρῶν τὰ μὴ ἀρμοῦντα
 εἰς αὐτὸν καταστρέφεται.

Λέων καὶ ταῦρος.

Λέων ἰδὼν ταῦρον καὶ ὀρεγόμενος τῶν σαρκῶν
 αὐτοῦ, φοβούμενος ὅμως τὰ κέρατά του, πλησιάζει
 καὶ προσποιεῖται φίλιαν πρὸς αὐτόν. — Δὲν δύναμαι

νά ἐννοήσω πῶς, φίλε ταῦρε, ἐν ᾧ εἶσαι τόσον κομψόν καὶ ἀνάλογον ζῶον φέρεις ἐπὶ τοῦ μετώπου σου βάρος περιττόν, τὰ κέρατα ταῦτα, τὰ ὅποια, ἂν θέλῃς, ἀκόπως δύναμαι νά σου ἀφαιρέσω. Ὁ ἀνόητος ταῦρος πείθεται καὶ ἀφίνει τὸν λέοντα νὰ τῷ κόψῃ τὰ κέρατα, οὗτος δὲ ἀφοῦ τὸν ἀφώπλισεν, εὐκόλως κατεσπάρραξεν αὐτόν.

Ὁ μῦθος ἀναφέρεται εἰς τοὺς λαοὺς ἐκείνους οὐτινες ἐν ὄσῳ κρατοῦσι τὰ ὀπλὰ δὲν φοβοῦνται κανένα. Ἀφοῦ δὲ ἀφοπλισθῶσιν, εὐκόλως καταστρέφονται.

Στρατιώτης καὶ ἵππος.

Στρατιώτης ἐν ὄσῳ μὲν διήρκει ὁ πόλεμος περιεποιεῖτο τὸν ἵππον τοῦ τρέφων αὐτόν καλῶς· ἀφοῦ δ' ἔπαυσεν ὁ πόλεμος μετεχειρίζετο αὐτόν εἰς βαρείας ἐργασίας καὶ μόλις τὸν ἔτρεφεν. Ἄμα δὲ πάλιν μετὰ τινα χρόνον ἡ σάλπιγξ τοῦ πολέμου ἤχησεν, ἱππεύσας τὸν ἵππον τοῦ μετέβη πρὸς πόλεμον· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος, ἀδύνατος ὢν ἕνεκα τῆς νηστείας καὶ τῶν κόπων, προσέκοπτεν, ὁ στρατιώτης ὕβριζε καὶ ἐβλασφήμει αὐτόν· ὁ δ' ἵππος ἐπὶ τέλους εἶπε πρὸς τὸν κύριόν του. — Καλέ μου κύριε, ἤδη πήγαινε μετὰ τῶν πεζῶν, διότι σὺ ἀφ' ἵππου

μέ μετέβαλες εἰς ὄνον, ὥστε τώρα πῶς εἶναι δυνα-
τόν ἐκ νέου νὰ γίνω ἵππος ;

Ἐὐ μῦθος ἀναφέρεται εἰς ἐκείνους, ὅσοι διαφθεί-
ρουσι δι' ἀνοικειῶν μέσων τὰς εὐγενεῖς φύσεις καὶ
ἔπειτα παραπονοῦνται ἀναζητοῦντες τὰς προτέρας
τῶν ιδιότητας.

Λέων καὶ Δελφίν.

Λέων καὶ δελφίν συνεμάχησαν ἵνα, βοηθούμενοι
ἀμοιβαίως, βασιλεύουσιν ὁ μὲν ἐπὶ τῶν χερσαίων
ζῶων, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν θαλασσίων. Μετὰ τινος δὲ ἡ-
μέραν ὁ λέων μαχόμενος πρὸς ταῦρον ἄγριον προσε-
κάλει τὸν δελφίνα πρὸς βοήθειαν καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖ-
νος, καίτοι θέλων, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ τῆς θα-
λάσσης, ὁ λέων κατηγορεῖ αὐτὸν ἐπὶ προδοσίᾳ. Ὁ
δελφίν τότε ἀπήντησεν. — Ἄλλὰ, φίλε μου, μὴ αἰ-
τιᾶσαι ἐμὲ ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἥτις, κατασκευάσατά με
θαλάσσιον, δὲν με ἀφίνει νὰ ἐξέλθω.

Ἐὐ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐκλέγωμεν φίλους
τοιούτους, οἵτινες εἰς τὸν κίνδυνον νὰ δύνανται
νὰ προσέλθωσιν εἰς βοήθειάν μας.

Ἐὐ Ζέφυρος, ἡ μέλισσα καὶ τὸ ρόδον.

Ἐὐ Ζέφυρος κατῶκει πλησίον ωραίας ροδονιαῆς καὶ

πνέων ἔλαφρῶς περὶ αὐτὴν ἀνέπνεε τὴν ὠραίαν ὀσμὴν τῶν ἀνθέων τῆς. Συνέβη ὁμῶς ποτε νὰ καθίσῃ ἐπ' αὐτῆς μέλισσά τις, ἣτις ἤρξατο νὰ ἐκμυζᾷ ὀλίγην ὑγρασίαν ἐκ τῶν φύλλων αὐτῆς. Ὁ Ζέφυρος φθονήσας τὴν εὐτυχίαν τῆς μελίσσης ἔπνευσε μετὰ δυνάμεως ἵνα ἐκτοπίσῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἐν τῇ πνοῇ προσέβαλε τὴν ῥοδοनिάν καὶ ἀπεξήρανε αὐτὴν, οὕτω δ' ἐστερήθη καὶ τῆς εὐωδίας αὐτῆς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλαίαι προσπάθων τις νὰ βλάψῃ ἄλλον, τὸν ὁποῖον φθορεῖ, βλάπτει τὸν ἑαυτὸν του.

Ἡ μυῦα καὶ ἡ μέλισσα.

Ἡμέραν τινα ἡ μέλισσα συνέλαβε τὴν μυῖαν πλησίον τῆς κυψέλης τῆς. — Τί ἔρχεσαι νὰ κάμῃς ἐδῶ, ἀχρεῖον ἔντομον; Τί ζητεῖς; Μήπως προσπάθεις νὰ ἀναμιχθῆς μετὰ τὴν βασίλισσαν τοῦ ἀέρος; — Ἐχεις δίκαιον, ἀπήντησεν ἡ μυῖα, διότι κακὰ κάμνει πᾶς ἀναμιγνύμενος μετὰ ἔντομον οἷον σύ. — Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ, βρωμερὸν ζῶον, εἶπεν ἡ μέλισσα, πήγαινε νὰ φάγῃς ἀκαθαρσίας, ἀφίνων ἡμᾶς νὰ τρώγωμεν τὰ ὠραῖα ἄνθη καὶ κατασκευάζωμεν μέλι, πήγαινε γρήγορα ἀπ' ἐδῶ — Ἡμεῖς, κυρία μέλισσα, ζῶμεν μετὰ ἀκαθαρσίας καὶ δὲν τὸ κρύπτομεν, διότι δὲν εἶναι ἔγκλημα ἢ πενία ἔγκλημα εἶναι νὰ ἦναι

τις ὑβριστής, ὀργίλος καὶ καταφρονητής τῶν πτω-
χῶν. Προτιμότερον νὰ ζῆ τις μὲ ἀκαθαρσίαν ἢ νὰ
ῆναι τόσον θυμώδης καὶ νὰ ἔχη γλῶσσαν ἀκάθαρ-
τον καὶ ὑβριστικὴν ὡς σύ. Ἐνθυμήσου δὲ ὅτι ἡ ὀρ-
γὴ σὰς ἐπιφέρει καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, διότι κεν-
τρώνουσαί τινα ἀμέσως ἀποθνήσχετε.

Ὁ μῦθος δηλοῦ ὅτι ὁ πένης μὲ ὄλην του τὴν πε-
νιχρότητα εἶναι προτιμότερος τοῦ βαραύσου καὶ
ὑβριστοῦ πλουσίου.

Κάμηλος καὶ ἀλώπηξ.

Ἐν ᾧ ποτε ἐκοιμάτο κάμηλος, ἀλώπηξ νομίσασα
αὐτὴν νεκρὰν περιετριγύριζεν ἵνα τὴν φάγη. Φο-
βουμένη δὲ μὴ τυχὸν εἶναι ζωντανὴ ἠθέλησε νὰ δο-
κιμάσῃ, καὶ πλησιάσασα ἐλαφρὰ τὴν ἐδάγκασεν εἰς
τὴν οὐράν. Καὶ ἡ μὲν κάμηλος ὑπὸ τοῦ πόνου ἐξυ-
πνήσασα ἠγέρθη καὶ ἔτρεχεν, ἡ δὲ ἀλώπηξ ἔμεινε
κρεμαμένη εἰς τὴν οὐράν της, φοβουμένη νὰ τὴν
ἀφήσῃ, ἵνα μὴ πέσῃ καὶ συντριβῇ.

Ἐν ᾧ ἡ κάμηλος ἔτρεχε, φέρουσα κρεμαμένην
εἰς τὴν οὐράν της τὴν ἀλώπεκα, λύκος διαβαίνων
εἶδεν αὐτὴν καὶ ἠρώτησε τί συμβαίνει, ἡ δὲ ἀλώπηξ
ἀπεκρίθη. — Ἐκρεμάσθην ἐπὶ τῆς οὐρᾶς μεγάλου

ὕποκειμένου καὶ σύρομαι ὑπ' αὐτοῦ μὴ γνωρίζουσα ποῦ φέρομαι.

Ὁ μῦθος ἐφαρμόζεται εἰς ἐκείνους, οἵτινες προσκολλώμενοι εἰς μεγάλους καὶ μάλιστα ἀρχηγούς φρατριῶν, ἀποβάλλουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν καὶ φιλοτιμίαν.

Κισσὸς καὶ ἐλαία.

Κισσός, ὅστις εἶχεν ἀνθήσει εἰς τὴν σκιὰν γηραιᾶς ἐλαίας καὶ εἶχε μεγαλώσει περιπεπλεγμένος περὶ τὸν κορμὸν αὐτῆς, παρεπονεῖτο πάντοτε ὅτι ἐμποδιζόμενος ὑπὸ τῶν κλάδων τῆς δέν ἔβλεπε τὴν λάμψιν τοῦ ἡλίου. Ἡμέραν τινα τέλος ἡ ἐλαία, βαρυνθεῖσα τὰ παράπονά του, τῷ εἶπε — Καλέ μου κισσέ, μοὶ φαίνεσαι πολὺ ἀδιάκριτος· συλλογίσθητι ὅτι εὐρισχόμενος πλησίον μου, ἀπορροφᾷς διὰ τῶν ριζῶν σου τὴν ὀρόσον τὴν ὁποίαν, ἂν ἔλειπες, μόνη ἐγὼ θὰ εἶχον, μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα θέλεις καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Συλλογίσθητι πρὸς τούτοις ὅτι ἂν τὰ φύλλα μου, κατὰ τῶν ὁποίων σήμερον παραπονεῖσαι, ξηρανθῶσι, σὺ, μὴ δυνάμενος ν' ἀνθῆξῃς κατὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, θ' ἀποθάνῃς. Ὁ κισσὸς ἀκούσας ταῦτα καὶ ἐντραπεῖς ἐσιώπησεν ἀμέσως.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ὑπομένωσι τὰς μικρὰς ἀδυναμίας τῶν προϊσταμένων των.

Ὑπομονὴ καὶ ἀνατροφή.

Ἄρκτος ἐγέννησε τέκνον κακόμορφον. Αἰσχυνομένη δὲ διὰ τὴν δυσμορφίαν του, μετέβη εἰς τὴν γείτονα αὐτῆς κορώνην. — Τί νὰ κάμω, τῆ εἶπεν, ἀγαπητῆ μου γείτων, αὐτὸ τὸ τέρας; θὰ τὸ πνίξω, διότι ἐντρέπομαι. — Πρόσεξε μὴ κάμης τοῦτο, τῆ ἀπήντησεν ἡ κορώνη· ἐγὼ εἶδον ὅτι ὄλαι αἱ ἄρκτοι τὸ αὐτὸ πάσχουσι γεννώσαι. Ἐν τούτοις περιποιοῦ τὸ μικρὸν σου καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ κατασταθῇ κομψόν, χάριεν, καὶ θὰ σοι φέρῃ τιμὴν. Ἡ μήτηρ ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔλαβε τὴν ὑπομονὴν τοῦ νὰ τὸ περιποιῆται. Μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτο ἐγένετο ὀλιγότερον δύσμορφον καὶ τότε ἡ μήτηρ μετέβη εἰς τὴν κορώνην ἵνα τῆ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων. — Ἄν σύ, τῆ εἶπε, δὲν ἐχαλίνωνες τὴν ἀνυπομονησίαν μου, ἤδη δὲν θὰ εἶχον τὸ τέκνον μου, ὅπερ εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς μου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἀνατροφῆς διορθοῦνται πολλὰ τῶν τέκνων ἑλαττώματα.

Ὁδοιπόροι καὶ δικαστής.

Δύο ὁδοιπόροι εὐρόντες καθ' ὁδὸν ἐν ὄστρεον ἐφιλονεῖχουν τίς νὰ τὸ φάγῃ· ὁ εἷς ἔλεγεν ὅτι εἰς

αὐτὸν ἀνήκει διότι αὐτὸς πρῶτος τὸ εὔρεν· ὁ δ' ἄλλος μετ' ὀργῆς ἀπήντα ὅτι ἐκεῖνος ἔπρεπε νὰ τὸ λάβῃ διότι ἐκεῖνος πρῶτος τὸ ἤγγισεν. Ἐνῶ ὁμως ἐφιλονείκουν ἰδοὺ ἐφάνη διερχόμενος ἐκεῖθεν δικαστής, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσαν νὰ τοὺς δικάσῃ. — Μετ' εὐχαριστήσεως, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, καὶ ἀμέσως λαβὼν τὸ ὄστρεον ἤνοιξεν αὐτό. Ἴδου σύ, εἶπε πρὸς τὸν ἕνα, λάβε τοῦτο τὸ ὄστρεον, διότι πρῶτος τὸ εἶδες, καὶ σύ εἶπε, πρὸς τὸν ἄλλον, λάβε τὸ ἕτερον, διότι πρῶτος τὸ ἤγγισες. Τὸ ἐντὸς δέ, προσέθηκε καταπίνων τὸ φαγητὸν τοῦ ὄστρέου, ἀνήκει εἰς ἐμέ διὰ τὸν κόπον καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

Ὁ μῦθος διδάσκει ὅτι οἱ ἀγαπῶντες τὰ δικαστήρια καὶ τὰς κρισιολογίας ἐπὶ τέλους ἀφανίζονται αὐτοὶ.

Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Ἐνῶ λέων ἀνεπαύετο ἐξῶθεν τοῦ σπηλαίου του ποντικὸς διέβη ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ὁ λέων τότε ἐγερθεὶς παρετήρει μὲ βλέμμα φοβερὸν τὸν ποντικόν. Ἀλώπηξ δὲ διαβαίνουσα κατὰ τύχην καὶ ἰδοῦσα ταῦτα ἤρξατο περιγελῶσα τὸν λέοντα ἐπὶ δειλία, ἐκεῖνος ὁμως ἀπήντησε. — Δὲν ἐφοβήθην, φίλη μου,

ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ γίνῃ ἡ κακὴ ἀρχὴ νὰ περνῶσιν οἱ ποντικοὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου μου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀφίγη τις τοὺς αὐθάδεις νὰ τὸν περιφρονῶσιν, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς ἀνάγκη νὰ τοὺς ἀποκρούῃ.

Μύρμηξ καὶ περιστέρα.

Μύρμηξ διψῶν καὶ καταβάς εἰς τι ρεῦμα ἵνα πίνη, παρεσύρθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ. Ἴδοῦσα ὁμως αὐτὸν περιστέρα καθημένη ἐπὶ τινος δένδρου, ἔκοψεν ἐν φύλλον καὶ τὸ ἔρριψε πρὸς αὐτόν, ἀναβάς δ' ἐκεῖνος ἐπ' αὐτοῦ, διεσώθη. Μετὰ τινος πάλιν ἡμέρας ὁ μύρμηξ ἰδὼν παιδίον τὸ ὁποῖον εἶχε στήσει ἰσοβεργας εἰς τι δένδρον, ὅπου ἐκάθητο ἡ περιστέρα ἵνα συλλάβῃ αὐτήν, πλησιάσας ἐδάγκασε δυνατὰ τὸ παιδίον εἰς τὸν πόδα καὶ ἐκεῖνο ἐκ τοῦ πόνου ἔρριψε κατὰ γῆς τὰς ἰσόβεργας. Ἡ περιστέρα τότε ἰδοῦσα τοῦτο καὶ ἐννοήσασα τὸν κίνδυνον ἀνεχώρησε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ οἱ ἐλάχιστοι ἄνθρωποι, ἂν εὐεργετηθῶσι παρ' ἡμῶν, ἐνδέχεται νὰ μας χρησιμεύσωσι.

Λέων καὶ λαγῶς.

Λέων εὐρών λαγῶν κοιμώμενον καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ τὸν φάγη, εἶδεν ἔλαφον διαβαίνουσαν. Παραιτήσας λοιπὸν τὸν λαγῶν ὤρμησε κατὰ τῆς ἐλάφου. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξύ ὁ λαγῶς, ἐξυπνήσας ὑπὸ τοῦ θορύβου, ἐτράπη εἰς φυγὴν· ὁ δὲ λέων ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐδίωξε τὴν ἔλαφον, μὴ δυνηθεὶς νὰ τὴν συλλάβῃ ἐπέστρεψε πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ λαγῶς καὶ ἰδὼν ὅτι καὶ ἐκεῖνος εἶχε φύγει, εἶπεν.— ὦ πόσον ἀνόητος εἶμαι! ἐνῶ εἶχον σχεδὸν εἰς τὰς χεῖράς μου τὸν λαγῶν, τὸν ἀφήκα ἵνα συλλάβῃ τὴν ἔλαφον, ἣτις καὶ αὕτη μοὶ διέφυγε· καὶ οὕτω ἀναγκάζομαι νὰ μείνω νῆστις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ διώκοντες τὸ πολὺ κέρδος χάνουσι καὶ τὸ ὀλίγον.

Λύκοι καὶ σκύλοι.

— Αἱ σεῖς, ἔλεγον οἱ λύκοι πρὸς τοὺς σκύλους, δὲν εἶναι ἀδίκον ἐν ᾧ εἴμεθα καθ' ὅλα ὅμοιοι, νὰ μὴ συμφωνῶμεν; Ἡμεῖς εἰς τίποτε ἄλλο δὲν διαφέρομεν παρὰ εἰς τὴν γνώμην. Δηλαδή ἡμεῖς μὲν οἱ λύκοι ζῶμεν ἐλεύθεροι, ἐνῶ σεῖς εἰσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων, προωρισμένοι νὰ φυλάττητε τὰ πρόβα-

τά των, τῶν ὁποίων μόνον τὰ κόκκαλα σᾶς δίδου, ἀφῶ τὰ φάγωσιν. Ἄν ὅμως πεισθῆτε εἰς ἡμᾶς καί μας παραδώσητε τὸ ποίμνιον θὰ ἔχωμεν τὰ πάντα κοινὰ καὶ θὰ φάγητε ἕως ὅτου χορτάσητε. Πεισθέντες εἰς ταῦτα οἱ σκύλοι ἀφῆκαν τοὺς λύκους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου ἦσαν φυλαγμένα τὰ πρόβατα· ἅμα ὅμως οὗτοι εἰσῆλθον ἐκεῖ, πρῶτοι τοὺς ὁποίους ἔπνιξαν ἦσαν οἱ σκύλοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει νὰ φυλάττητις πιστῶς ὅ,τι τῷ ἐμπιστεύονται, διότι οἱ προδόται συνήθως πρῶτοι τιμωροῦνται.

• ◉ ποιμὴν καὶ τὸ ποίμνιόν του.

Ποιμὴν τις ἔλεγε πρὸς τοὺς κριοὺς καὶ τὸ λοιπὸν ποίμνιόν του. — Εἴσθε ἄνδρσι ὅσον καὶ μωροί· διατί, μόλις ἴδῃτε λύκον, τρέπεσθε ἀμέσως εἰς φυγὴν; Ἀκούσατέ μου, σταθῆτε, παραταχθῆτε, μὴ φύγητε, ὅταν ἔλθῃ ὁ λύκος, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι αὐτὸς θὰ φύγῃ· οὕτω δὲ θὰ ζῆτε τοῦ λοιποῦ μὲ ἡσυχίαν καὶ χωρὶς νὰ ἐνοχλῆσθε ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σας. Τότε οἱ κριοί, τὰ πρόβατα, αἱ αἴγες καὶ τὰ αἰγίδια ὑπεσχέθησαν νὰ μείνωσιν ἀτάραχα καὶ ἀκίνητα εἰς τὴν θέσιν των μαχόμενα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ των. Ἐνῶ ὅμως ὑποσχόμενα τοῦτο, παρετάσσοντο εἰς τὴν θέσιν των, ἤκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ λύκος. Καὶ δὲν

ἦτο μὲν λύκος, ἀλλ' οἱ περίξ τοῦ στρατοπέδου φρουροῦντες σκοποὶ ἐξέλαβον ὡς λύκον δένδρου τινὸς σκιὰν καὶ τότε οἱ κριοὶ καὶ τὸ λοιπὸν ποίμνιον, λησμονήσαντες τὰς ὑποσχέσεις των, ἐτράπησαν εἰς φυγήν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ λόγοι καὶ αἱ συμβουλαὶ δὲν δύνανται νὰ καταστήσωσι γειραῖον τὸν ἐκ φύσεως δειλόν.

Ἄετὸς καὶ κορώνη.

Ἄετὸς πετῶν εἶδεν ἀρνίον, καὶ ἐφορμήσας κατ' αὐτοῦ, τὸ ἤρπασεν εἰς τοὺς ὄνυχάς του. Κορώνη δὲ ἰδοῦσα αὐτὸν ἠθέλησε νὰ τὸν μιμηθῆ καὶ ἐφώρμησε κατὰ τινος κριοῦ ἵνα τὸν ἀναρπάσῃ· οἱ ὄνυχές της ὅμως ἐνεπλάκησαν εἰς τὰ μαλλία αὐτοῦ καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ. — Ἄ! εἶπεν ὁ ποιμὴν, ἠσύχασε καὶ μὴ ζητῆς νὰ φύγῃς διότι θὰ χρησιμεύσῃς ὡς παίγνιον εἰς τοὺς παῖδας τῆς συνοικίας, ἵνα μάθωσιν ὅλαι αἱ κορώναι νὰ μὴ ζητῶσι νὰ μιμηθῶσι τὸν αἰτόν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι εἰς ὅλας του τὰς πράξεις πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ μετῶ τὰς δυνάμεις του, ἵνα μὴ, ζητῶν νὰ φθάσῃ τοὺς ἀνωτέρους του, καθίσταται γελοῖος.

•Ο λαγῶς.

Εἰς τὸ βασιλείον τινος λέοντος ταῦρος ἐκεράτισέ ποτε τὸν βασιλέα· διὰ τοῦτο λοιπὸν ὁ λέων διέταξεν ἐπὶ ποινῇ θανάτου νὰ ἐξορίσῃσι ἐκ τοῦ βασιλείου ὅλα τὰ φέροντα κέρατα ζῶα. Ἀμέσως λοιπὸν ταῦροι, αἶγες, κριοὶ καὶ ἔλαφοι ἤρχισαν νὰ ἀναχωρῶσι μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐξορίαν. Καὶ τότε λαγῶς τις ἰδὼν τὴν σκιάν τῶν ὠτων του εἰς τὸν ἥλιον καὶ φοβηθεὶς ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἐκεῖνος. Μεταβάς δὲ ν' ἀποχαιρετίσῃ μύρμηκά τινα γείτονά του, ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀναχώρησίν του, λέγων ὅτι πρέπει νὰ ξενιτευθῇ διότι τὰ αὐτία του θὰ θεωρηθῶσιν ὡς κέρατα καὶ οὕτω θὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον. — Ἀλλά, φίλε μου, τῷ εἶπεν ὁ μύρμηξ, τί λέγεις; δὲν θὰ ἰδῶσι τὰ αὐτία σου, ἀλλὰ θὰ τὰ ἐκλάβωσιν ὡς κέρατα; δὲν θὰ ὁμιλήσῃς, καὶ οὕτω νὰ γνωρίσωσι τὸ δίκαιόν σου; — Ναί, φίλε μου, εἶπεν ὁ λαγῶς, ἔχεις δίκαιον ὅτι τὰ αὐτία μου δὲν εἶναι κέρατα, ἀλλὰ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων τὸ δίκαιον δὲν ἀκούεται· οὕτω δὲ οἱ ἰσχυροὶ ζητοῦντες αἰτίαν νὰ με φάγῃσι θὰ εὕρωσιν ἀρκετὸν τὸ μῆκος τῶν αὐτίων μου καὶ οὕτω θὰ με καταστρέψωσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι, σπανίως ἢ μᾶλλον οὐδέποτε, ἀκούεται τῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων τὸ δίκαιον, ὅσον καταφανὲς καὶ ἄν ᾔηται.

Οἱ βάτραχοι καὶ ὁ ἥλιος.

Οἱ βάτραχοι μαθόντες ποτὲ ὅτι ὁ ἥλιος ἀπεφά-
σισε νὰ νυμφευθῆ, κατελήφθησαν ὑπὸ φόβου καὶ πα-
ρουσιασθέντες εἰς τὸν θεὸν μετὰ θρήνων ἔλεγον.
— ὦ θεέ, τί θὰ γίνωμεν ; εἰς ἥλιος ὑπάρχει, καὶ
πολλάκις ξηραίνων τὰ ὕδατα εἰς τὰ ὁποῖα κατοι-
χοῦμεν, μᾶς θανατώνει· ἂν δὲ οὗτος νυμφευόμενος
τεκνοποιήσῃ, τότε πῶς θὰ ὑπάρξωμεν ;

Ἡ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἄρχοντες μόλις εἶναι ὑ-
ποφερτοὶ εἰς τοὺς λαοὺς χωρὶς τὰς ἀπαιτήσεις
τῶν συγγενῶν των.

Βάτραχος καὶ βοῦς.

Βάτραχος ἰδὼν εἰς τὸ λειβάδιον βόα τινὰ βό-
σκοντα ἐζήλευσε τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ πάχος του καὶ
εἶπε πρὸς τὸν γείτονά του, — Βλέπεις ; θὰ φουσκώ-
σω καὶ ἐγὼ νὰ παχύνω ὡς ἐκεῖνον τὸν βουῦν. Ἴδέ
με, ἐμεγάλωσα ; καὶ ἤρξατο νὰ φουσκώνῃ. — Ὅχι,
τῷ εἶπεν ὁ σύντροφός του. Ἐνῶ ὁμως τὸ ἀνόητον
ζῶον ἐφούσκωνε, ἔσκασε καὶ ἀπέθανε.

Ἡ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ πτωχοὶ θέλοντες νὰ γαί-
ωνται πλούσιοι καταστρέφονται ὑπὸ τῆς πολυτε-
λείας.

Αἱ μυρολογήτριαι.

Πλούσιός τις εἶχε δύο θυγατέρας, ἀποθανούσης δὲ τῆς μιᾶς ἐπλήρωσε μυρολογητρίας διὰ νὰ τὴν μυρολογήσωσιν. Ἡ ἄλλη δὲ θυγάτηρ, ἀκούσασα τοὺς θρήνους τῶν γυναικῶν ἐκείνων, εἶπε πρὸς τὴν μητέρα της. — Ἰδέ, μῆτέρ μου, αὐταὶ αἱ γυναῖκες, μὴ θλιβόμεναι διόλου, κλαίουσι τοσοῦτον καὶ θρηνοῦσι. — Μὴ θαυμάζης, κόρη μου, εἶπεν ἡ μήτηρ, πῶς αἱ γυναῖκες αὗται θρηνοῦσι καὶ κλαίουσι, διότι αὗται κλαίουσι μόνον ἵνα πληρωθῶσι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ κόλακες ἐκ συμφέροντος ὑποκρίνονται τὸν φίλον ἐπιτηδείως, ἐνῶ οἱ πράγματι φίλοι οὐδαμῶς δύνανται νὰ ὑποκριθῶσι.

Ἄνθρωπος καὶ λέων.

Ἄνθρωπος καὶ λέων συνεταξείδευον. Καθ' ὁδὸν δὲ διέβησαν ἐνώπιον εἰκόνοσ παριστώσης ἀθλητὴν ὅστις κατέβαλλεν ἓνα λέοντα. Βλέπεις, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, ὅτι πάντοτε οἱ ἄνθρωποι νικῶσι τοὺς λέοντας; — Ναί, ἀπήντησεν ὁ λέων, ἂν ὑπῆρχον ὅμως καὶ μεταξύ ἡμῶν ζωγράφοι, ὅπως ὑπάρχωσι μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, τότε θὰ ἔβλεπες περισσοτέρους λέ-

οντας νικῶντας ἀνθρώπους, ἢ ἀνθρώπους νικῶντας
λέοντας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἔχοντες τὰ μέσα πολλά-
κις παριστῶσι τὰ πράγματα ἀντιστρόφως καὶ ὅπως
συμφέρη εἰς αὐτούς.

Ὁνος καὶ ὄνηλάτης.

Ὁνος ὁδηγούμενος ὑπὸ ὄνηλάτου ἔφθασε πλη-
σίον κρημνῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔτρεξεν ἀφείς τὴν
κυρίαν ὁδόν. Ἐπειδὴ δ' ἐμελλε νὰ κρημνισθῆ, ὁ ὄνη-
λάτης λαβὼν αὐτὸν ἐκ τῆς οὐρᾶς, προσεπάθει νὰ
τὸν κρατήσῃ. Ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος λακτίζων ἔσπευδε
πρὸς τὴν καταστροφὴν του, ὁ ὄνηλάτης ἀφείς αὐτὸν
εἶπε. — Καλέ μου ὄνε, νίκησον, διότι πολὺ κακὴν
νίκην νικᾷς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ οἱ εἰλικρινέστεροι φίλοι
ἐπὶ τέλους ἀποκάμνοντες, ἀφίρουνσι τοὺς ἀσώτους
καὶ τοὺς διεφθαρμένους εἰς τὴν τύχην των.

Ὁνος.

Ὁνος ἀναβάς ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ κυρίου του ἵνα
χορεύσῃ, συνέτριψε τὰ ἐπ' αὐτῆς ὑέλινα κοσμήματα·
ὁ δὲ κύριός του λαβὼν μᾶστιγα ἔδερεν αὐτόν· καὶ

ὁ ὄνος εἶπεν. — ὦ, πόσον μοχθηρὸς καὶ ἀκαταλό-
γιστος εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος; Μὲ δέρει διότι
ἠθέλησα νὰ χορεύσω ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐν ᾧ χθὲς
τὸν πίθηκον χορεύοντα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἐχειρο-
κρότει καὶ ἐθώπευεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐπιχειρῶν τις πράγματα ἀ-
νάρμοστα εἰς τὸν κύκλον καὶ τὴν ἡλικίαν του, γί-
νεται καταγέλαστος καὶ περιφρονεῖται.

Εὐαγγελία Βασ. Κοσμάτου τόμος 1902
"ὄνος καὶ κύων."

εὐὴν 10 Τῆς τῆς Βουλῆς

Κύων συνωδοιπόρει μετ' ὄνου φέροντος τὸ καλά-
θιον τοῦ κυρίου του πλήρες ἄρτου καὶ ἄλλων τρο-
φίμων. Καθ' ὁδὸν ὁ κύων πεινάσας καὶ μὴ εὐρίσκων
νὰ φάγη ἢ χόρτον ξηρὸν παρεκάλει τὸν ὄνον, ἵνα
χαμηλόνων ὀλίγον, τὸν ἀφήσῃ νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ
καλαθίου ὀλίγον ἄρτον διὰ νὰ φάγη, διότι ἐμελλε-
ν' ἀποθάνῃ ὑπὸ τῆς πείνης. Ἐκεῖνος ὅμως μὲ σεβα-
ρότητα τῷ ἀπήντησεν. — Ἠσύχασε, φίλε μου, ὀλί-
γον καὶ ὅταν ὑπάγωμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου
μας ἐκεῖνος λαμβάνων ἐκ τοῦ καλαθίου ἄρτον θά
σοι δώσῃ νὰ φάγῃς.

Μάτην παρεκάλει ὁ κύων, ὁ ὄνος ἔμενεν ἄκαμπτος.

Μετ' ὀλίγον ἐφάνη λύκος ἐρχόμενος ἐκ τοῦ
δάσους, καὶ ὁ ὄνος ἰδὼν αὐτὸν ἤρχισε τρέμων νὰ
παρακαλῇ τὸν κύνα ἵνα τὸν σώσῃ λέγων. — Βοή-

θησέ με, φίλε μου, σῶσέ με· ἀλλὰ τότε καὶ ὁ κύων λέγει — Ἠσύχασε, φίλε μου, καὶ μετ' ὀλίγον ὅταν φθάσωμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου μας ἐκεῖνος θὰ διώξῃ τὸν ἐχθρόν σου. Ἐνῶ ὅμως οὗτος ἔλεγε ταῦτα, ὁ λύκος φθάσας τὸν ὄνον τὸν κατεσπάραξε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅστις θέλει γὰ τὸν συντρέχουσιν εἰς τὰς ἀνάγκας του πρέπει καὶ αὐτος γὰ συντρέχει τοὺς ἄλλους.

Αἶξ καὶ ὄνος.

Ἐτρεφέ τις αἶγα καὶ ὄνον. Ἡ δὲ αἶξ φθονήσασα τὸν ὄνον διότι ἔτρωγε καλῶς συνεβούλευσεν αὐτὸν γὰ προσποιηθῆ τὸν τρελλὸν καὶ πέσῃ ἔκ τινος κρημνοῦ, ἵνα ἀπαλλαγῇ τῆς ἀφορήτου ἐργασίας. Ἐκεῖνος πεισθεὶς εἰς τοὺς λόγους τῆς αἰγὸς ἔπετεν ἔκ τινος κρημνοῦ καὶ συνέτριψε τοὺς πόδας του· ὁ δὲ κύριός του προσεκάλεσε τὸν ἰατρὸν ὅπως θεραπεύσῃ τὸν ὄνον· ἐκεῖνος δὲ ἐλθὼν διέταξεν ὅπως τεθῆ ἐπὶ τῆς πληγῆς τοῦ ὄνου πνεύμων αἰγὸς ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ὁ κύριος τῆς αἰγὸς ἀκούσας τὴν παραγγελίαν ἔσφαξεν ἀμέσως τὴν αἶγα ἵνα θεραπεύσῃ τὸν ὄνον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ κακὸς σκάπτων τὸν λάκκον δι' ἄλλον, πολλάκις ἐμπίπτει εἰς αὐτόν.

Μυῖαι.

Ἐπὶ τῶν πληγῶν τραυματίου τινεσ ἐκάθηντο πολ-
λαὶ μυῖαι. Διαβάτης δέ τις νομίσας ὅτι ὁ τραυματίας
ὑπὸ ἀδυναμίας δὲν ἐδίωκε ταύτας, πλησιάσας προσε-
πάθησε νὰ τὰς διώξῃ· ὁ τραυματίας ὁμῶς ἐμποδίσας
αὐτὸν τῷ εἶπε. — Μὴ κάμῃς τοῦτο, φίλε μου, διότι
αἱ ὑπάρχουσαι μυῖαι χορτασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ αἵματός
μου δὲν θὰ μ' ἐνοχλῶσιν, ἐν ᾧ ἂν διώξῃς ταύτας
καὶ ἔλθωσιν ἄλλαι πεινασμένοιαι, θὰ με βασανίσωσι
μέχρις οὗ χορτασθῶσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι εἰς τὰς διεφθαρμένας καὶ κα-
κῶς διοικουμένας πολιτείας προτιμότεραι εἶναι αἱ
μακρότεραι κυβερνήσεις τῶν συχνάκις ἀλλασομένων.

Ποιμὴν καὶ μάγειρος.

Ποιμὴν καὶ μάγειρος ἔχοντες ἄρνιον ἐφιλονεί-
κουν τίς νὰ τὸ λάβῃ — Ἄς ἐρωτήσωμεν αὐτὸ μὲ
ποῖον θέλει νὰ ἔλθῃ, εἶπεν ὁ μάγειρος. Τὸ ἐρωτῶ-
σιν· ἐκεῖνο δ' ἀμέσως προτιμᾷ νὰ ὑπάγῃ μετὰ τοῦ
ποιμένου. — Διότι ὁ μάγειρος, λέγει εἶναι δῆμιος
καὶ σφαγεὺς θέλων διὰ μιᾶς νὰ ὠφελῆθῃ ἐξ ἐμοῦ,
ἐν ᾧ ὁ ποιμὴν ὀφελεῖται ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ λαοὶ φυσικῶς προτιμῶσι
τὰς κυβερνήσεις ἐκείνας, αἵτινες ἐπιβάλλουσι με-
τρίους φόρους, τῆς ἀφορήτου καὶ τυραννικῆς κατα-
πιέσεως.

Ἐριφος καὶ λύκος.

Ἐριφος συλληφθεὶς ὑπὸ λύκου καὶ μέλλων νὰ φαγωθῆ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ πρὸ τοῦ θανάτου του νὰ ψάλλῃ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν του. Καὶ τοῦ λύκου πεισθέντος, ὁ ἔριφος ἤρξατο ψάλλων, οἱ δὲ σκύλοι ἀκούσαντες τὴν φωνὴν ἔσπευσαν πρὸς καταδίωξιν τοῦ λύκου ὅστις ἐτράπη εἰς φυγὴν, φεύγων δ' ἔλεγε. — Δίκαια ἔπαθον· διότι, ἐνῶ ἐπαγγέλλομαι τὸν σφαγέα ἠθέλησα νὰ γίνω μουσικός.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐξερχόμενός τις τοῦ κύκλου του γέρεται περιγελωσ τῶν ἄλλων.

Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ἐν καιρῷ θέρους ὀδοιπόροι κατακαϊόμενοι ὑπὸ τοῦ καύσωνος κατέφυγον ὑπὸ τινὰ πλάτανον καὶ ἀνεπαύοντο ὑπὸ τὴν σκιάν. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἤρξαντο νὰ λέγωσι πρὸς ἀλλήλους ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο εἶναι ἄκαρπον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄχρηστον εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ δὲ πλάτανος εἶπε πρὸς αὐτούς. — Ὡ ἀχάριστοι, ἐνῶ ἀκόμη εἴσθε ὑπὸ τὴν σκιάν μου μὲ ὑβρίζετε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ λαοὶ ὅταν μὲν κινδυνεύωσι τρέχουσι πρὸς τοὺς ἱκανοὺς ἀνδρας ὅπως σωθῶσι, ἀφοῦ δὲ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, τοὺς ὑβρίζουσι καὶ τοὺς καταδιώκουσι.

Κούρες.

Ἀνθρώπου τινος προετοιμάζοντος δεῖπνον, ὁ σκύλος αὐτοῦ ἐκάλεσεν ἄλλον σκύλον εἰς τὸ συμπόσιον· ἐκεῖνος δ' ἦλθε χαίρων, καὶ λέγων καθ' ἑαυτόν. — Πόσον εὐτυχῆς εἶμαι καὶ πόσων εἰδῶν φαγητὰ θὰ φάγω! Θὰ φάγω δὲ τόσον ὥστε δὲν θὰ πεινάσω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας! Ἐν ᾧ ὁμως ἐσκέπτετο ταῦτα, ὁ μάγειρος ἰδὼν τὸν νεωστὶ ἐλθόντα σκύλον τὸν ἤρπασεν ἐκ τῆς οὐράς καὶ τὸν ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ παράθυρον. Ἐκεῖνος δὲ πεσὼν ἔφευγε χωλαίνων καὶ ἐρωτώμενος ἀπὸ τοῦς συναντῶντας αὐτὸν σκύλους πῶς ἐπέρασε καὶ ἂν διεσκέδασε καλὰ, εἶπεν. — "Ἀφετέ με, φίλοι μου, διεσκέδατα τόσον, ὥστε δὲν ἤξεύρω οὐδ' ἀπὸ ποίαν θύραν ἔφυγα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει γὰ ἀναθέτη τις τὰς ἐλπίδας του εἰς τοὺς ὑπηρέτας καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν μεγάλων.

Ἡ ἀηδὼν καὶ ἡ γλαυξ.

— "Ἦθελα νὰ σε ἐβλεπα ἐξερχομένην τῆς φωλεᾶς σου, εἶπεν ἡ ἀηδὼν πρὸς τὴν γλαυκα, ἵνα σε ἰδῶ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ μάθω τὰς χάριτας καὶ τὰ προτερήματα διὰ τὰ ὅποια ἡ Ἀθηναῖα σὲ ἔκαμεν ἱερόν της πτηνόν. Τί σου ἐζήλευσε; — Κορώνη μου, ἀπήντησεν ἡ γλαυξ, ἔχω καὶ ἐγὼ προτερήματα, τὰ

ὅποια δὲν ἔχετε σεῖς τὰ ἄλλα πτηνά, πρῶτον βλέπω εἰς τὸ σκότος, καὶ δεύτερον γνωρίζω νὰ σιωπῶ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλαχὺς ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους δὲν ἐκτιμῶμεν, ἐκτιμῶνται παρ' ἄλλων, διότι ἔχουσι προτερήματα, τὰ ὅποια ἡμεῖς δὲν ἔχομεν.

Πετεινοὶ καὶ πέρδιξ.

Ἐχων τις πετεινὸς καὶ εὐρῶν πέρδικα πωλούμενον ἠγόρασε καὶ τοῦτον καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἵνα τὸν ἀναθρέψῃ μετ' ἐκείνων. Ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνοι ἤρξαντο νὰ τὸν κτυπῶσιν, ὁ πέρδιξ ἐλυπεῖτο νομίζων ὅτι ἐκτυπᾶτο διότι ἦτο ξένος. Μετ' ὀλίγον ὁμως ἰδὼν τοὺς πετεινοὺς συμπλακέντας καὶ κτυπῶντας ἀλλήλους, εἶπεν. — Ἄλλ' ἐγὼ δὲν πρέπει νὰ λυπῶμαι, διότι βλέπω ὅτι οὗτοι ὄχι μόνον τοὺς ξένους κτυπῶσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους μάχονται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει νὰ ὑπομένῃ τις τὰς ἐνοχλήσεις ἀνθρώπων, οἵτινες ἐκ κακῆς ἐξέως, οὐδ' αὐτῶν τῶν οἰκείων τῶν φρίδονται.

Γεωργὸς καὶ σκύλοι.

Γεωργὸς ἀποκλεισθεὶς ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἐν τῇ κατοικίᾳ του καὶ πεινῶν ἔφαγε πρῶτον τὰ πρόβατα

αὐτοῦ, μετ' ὀλίγον δὲ κατέσφαξε καὶ τὰς αἴγας. Ἐπειδὴ δὲ εἰσέτι ἐστενοχωρεῖτο ἔσφαξε καὶ τοὺς βόας τοῦ ἀρότρου. Τότε οἱ σκῦλοι τοῦ ἰδόντες τοῦτο εἶπον πρὸς ἀλλήλους.—"Ε, σύντροφοι, ἄς φύγωμεν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὅστις οὐδὲ τοὺς στενωτέρους φίλους του ἔλεεϊ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύγη τις τὰς σχέσεις μετ' ἀνθρώπων, οἵτινες ἀδικοῦσι καὶ αὐτοὺς τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς των.

Οἱ δύο ὄνοι.

Ὁνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέθηκαν ἐφίππιον ἵππου κομπάζων ἔλεγε πρὸς ἕτερον ὄνον.—"Ἀκουε, φίλε μου, σήκωνε τὴν κεφαλὴν ὑψηλά, τέντωνε τὸν λαιμόν σου καὶ ἐν γένει κάμνε ὅ,τι κάμνω ἐγώ, ἔσο δὲ βέβαιος ὅτι τότε θά σε ἐκλάβωσι δι' ἵππον.—"Ἡσύχαζε, φίλε μου, καὶ μὴ κοπιᾶς, εἶπεν ὁ σύντροφός του, διότι ὅ,τι καὶ ἂν κάμωμεν ἡμεῖς, ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι δὲν εἴμεθα ἄλλο τι εἰμὴ δύο ἐντελεῖς ὄνοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἀπαίδεντοι πλούσιοι κομπάζοντες διὰ τὰ πλούτη των νομίζουσιν ὅτι ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει τὴν πραγματικὴν ἀξίαν των.

Κορώνη καὶ κύων.

Κορώνη μέλλουσα νὰ τελέσῃ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐκάλεσε κύνα ἵνα διασκεδάσῃ μετ' αὐτῆς. Ἐκεῖνος δ' ἀπήντησε. — Δὲν ἔρχομαι, φίλη μου, διότι ἐννοῶ ὁποία εἶσαι ἐκ τοῦ ὅτι καὶ εἰς τὰς ἑορτάς σου δὲν δύνασαι νὰ καλέσῃς κορώνας, ἀλλὰ προσκαλεῖς κύνας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὴν συναναστροφὴν ἀνθρώπων, οἵτινες οὐδὲ μετὰ τῶν συγγενῶν τῶν ἔχουσι φιλίαν.

Ἄετὸς καὶ κοχλίαις.

Ἄετὸς ἐκ τοῦ ὕψους τῶν νεφῶν ἰδὼν κοχλίαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψηλοτάτης ὄρου παρεξενεύθη καὶ καταβάς πρὸς αὐτὸν τὸν ἠρώτησε. — Πῶς σύ, ὅστις εἶσαι τοσοῦτον βραδυκίνητον ζῶον, ἀνέβης τοσοῦτον ὑψηλά; Ἐκεῖνος δ' ἀπεκρίθη. — Ἀνέβην ἐργασθεῖς χθές, ἐργαζόμενος σήμερον καὶ πάντοτε ἐργαζόμενος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐργασίας νικῶνται πάντα τὰ ἐμπόδια.

Ποιμήν καὶ λέων.

Ποιμήν βόσκων ἀγέλην ἔχασεν ἐξ αὐτῆς μόσχον καὶ ἠύχετο εἰς τὸν Θεὸν ἅμα εὖρη τὸν κλέπτην νὰ θυσιάσῃ πρόβατον. Διερχόμενος δὲ τὸ δάσος, καὶ συναντήσας λέοντα τρώγοντα τὸν μόσχον του, εἶπε· — Ἐγὼ εὐχήθην, Θεέ, ἂν εὕρω τὸν κλέπτην νὰ σοι θυσιάσω πρόβατον· τῶρα δὲ εὕρων αὐτὸν εὐχομαι ν' ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτὸν καὶ νὰ σοι θυσιάσω βοῦν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἀδικούμενός τις ἀπὸ ἰσχυρόν, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν ὅπως μὴ πάθῃ μεγαλύτεραν ἀδικίαν.

Καραβὶς καὶ δελφίν.

Καραβὶς ὑπὸ δελφίνος διωχομένη καὶ μεθ' ὀρμῆς τρέχουσα ἔπεσεν ἔξω εἰς τὴν ξηράν, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ διώκων αὐτὴν δελφίν. Ἡ δὲ καραβὶς θνήσκουσα, ἐπειδὴ εἶδε θνήσκοντα καὶ τὸν δελφίνα, εἶπε· — Δέν μοι εἶναι πικρὸς ὁ θάνατος διότι βλέπω τὸν αἴτιον τῆς καταστροφῆς μου καταστρεφόμενον μετ' ἐμοῦ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι παρηγορεῖται τις ἐν τῇ καταστροφῇ του βλέπων καὶ τὸν αἴτιον αὐτῆς συγκαταστρεφόμενον.

Οἱ πίθηκες.

Μικρὸς πίθηκος εὐρών ποτε νωπὸν κάρυον, κεκαλυμμένον εισέτι διὰ τοῦ πλοιοῦ του, τὸ ἐδάγκασεν, ἀλλ' ἀμέσως ἐμόρφασε λέγων. — Βεβαίως ἡ μήτηρ μου μὲ ἠπάτησε λέγουσά μοι ὅτι τὰ κάρυα εἶναι καλὸν φαγητόν. Ἴδου τὸ ἐδάγκασα καὶ μοι ἐπήλθεν ἀηδία. Δὲν πρέπει νὰ πιστεῦῃ τις τοὺς γέροντας, οἵτινες συχνάκις ἀπατῶσι τοὺς νέους. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔρριψε μακρὰν τὸ κάρυον. Ἀμέσως ὁμῶς ἄλλος πίθηκος πρεσβύτερος αὐτοῦ λαβὼν τὸ κάρυον, καὶ καθαρίσας αὐτὸ τὸ ἔφαγε λέγων. — Ἡ μήτηρ σου, μικρέ μου, εἶχε δίκαιον· τὰ καρύδια εἶναι καλὸν φαγητόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις νὰ τὰ καθαρίζῃ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ ἀνόητος δὲν γνωρίζει νὰ ὠφελῆθῃ ἐκ τῶν περιστάσεων, ἀλλ' ὁ φρόνιμος δι' ὀλίγον κόπον ἀνακαλύπτει τὴν ἀλήθειαν καὶ ὠφελείται ἐξ αὐτῆς.

Λέων γηράσας.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κινηθῇ ἔκειτο ἐν τινι σπηλαίῳ ἀσθενής. Τοῦτο μαθόντα τὰ ζῶα τὰ ἄλλοτε τρέμοντα ἐνώπιόν του προσῆλθον μετὰ θρασύτητος καὶ περιεφρόνουν αὐτόν. Καὶ πρῶτος

μὲν ὁ ταῦρος προτείνας τὰ κέρατά του τὸν ἐκερά-
τισε πρὸς ἐκδίχῃσιν, κατόπι δ' ὁ ἵππος τῷ ἔδωκε
λάκτισμα καὶ μετ' αὐτὸν ὁ λύκος πλησιάσας τὸν ἐ-
δάγκασεν εἰς τὸν πόδα. Τὰ πάντα ὑπέμεινεν ὁ γη-
ραιὸς λέων συναισθανόμενος τὴν μεταβολὴν τῆς
τύχης· ὅτε ὅμως πλησιάσας ὁ ὄνος ἠτοιμάζετο νὰ
τὸν λακτίσῃ, εἶπε μετ' ἀδημονίας.— Διπλοῦς θὰ ᾔῃ ναι
δι' ἐμὲ ὁ θάνατος, ἂν πρόκηται πρὶν ἀποθάνω νὰ
λάβω καὶ λάκτισμα ὄνου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ δυνατὸς ἀφ' οὗ ἐκπέση,
αἰσθάνεται διπλασίαν λύπην ὅταν ὑβρισθῇ παρ'
οὐτιδανοῦ καὶ χυδαίου ἀνθρώπου.

Ὁ δαγκασθεὶς ὑπὸ σκύλου.

Δαγκασθεὶς τις ὑπὸ σκύλου μετέβη εἰς τὸν ἰα-
τρόν. Οὗτος δὲ τῷ παρήγγειλε νὰ λάβῃ ἄρτον καὶ
σπογγίσας διὰ τούτου τὸ αἷμα τῆς πληγῆς νὰ τὸ
δώσῃ εἰς τὸν σκύλον ὅστις τὸν ἐδάγκασε νὰ τὸ φά-
γῃ καὶ οὕτω θὰ ἰαθῇ. Ἐκεῖνος δὲ γελάσας εἶπεν.—
ὦ φίλε, ἐὰν ἐγὼ κάμω τὸ ἰατρικὸν ποῦτο, ὅλοι οἱ
σκύλοι τῆς πόλεως θὰ τρέξωσι νὰ με δαγκάσωσι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι περιποιούμενός τις τοὺς ἀδι-
κοῦντας αὐτόν, τοὺς καθιστᾷ θρασυτέρους.

Ὄνος.

Ὄνος ἀνήκων εἰς κηπουρὸν ἐπειδὴ εἰργάζετο μὲν πολὺ, ἔτρωγε δὲ ὀλίγον, παρεκάλει τὸν θεὸν νὰ ἀποθάνῃ ὁ κύριός του ἵνα πωληθῇ εἰς ἄλλον. Ἐπακούσαντος δὲ τοῦ θεοῦ καὶ ἀποθανόντος τοῦ κυρίου του ἐπωλήθη εἰς κεραμέα, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἰργάζετο μεταφέρων πηλὸν καὶ χῶμα, ὅθεν ἠύχετο καὶ πάλιν ἀλλάξῃ κύριον. Πάλιν δ' ἐπακούσαντος τοῦ θεοῦ ἐπωλήθη εἰς βυρσοδέψην, ὅπου βλέπων ὅτι ὁ κύριός του εἰργάζετο δέρματα ζώων, ἔλεγεν στενάζων. — Ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ, εἴθε νὰ ἔμενα εἰς τοὺς πρῶτους κυρίους, διότι ὁ σημερινός μου κύριος δέν με τρέφει, σκοπεύων νὰ με ἀποθάνῃ ὅπως ἐργασθῇ καὶ τὸ δέρμα μου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι εὐρίσκων τις χειρότερα, ἐνθυμεῖται τὴν προτέραν του καλιτέραν θέσιν.

Λέων καὶ ἀγριόχοιρος.

Λέων καὶ ἀγριόχοιρος μεταβάντες ποτε εἰς τὴν πηγὴν ἵνα πίωσι καὶ ἐρίσαντες μεταξύ των συνεπλάκησαν καὶ κίνδυνος ἦτο νὰ φονευθῶσιν ἀμφότεροι. Ἐν ᾧ ὅμως ἐσπαράσσοντο διέκοψαν πρὸς στιγμὴν τὴν μάχην, ἵνα ἀναλάβωσι. Παρατηρήσαντες δὲ τοὺς κόρακας καὶ τοὺς γύπας, οἵτινες μετ' ἀνυπο-

μονησίας περιέμενον ὅπως καταφάγωσι ἐκεῖνον δ-
στις ἤθελε νικηθῆ, ἀφῆκαν τὴν μάχην καὶ εἶπον
πρὸς ἀλλήλους.—Καλήτερον νὰ πῆ ὕδωρ βραδύτε-
ρον ὁ εἷς ἡμῶν τῶν δύο, παρὰ νὰ φαγωθῶμεν ὑπὸ
τῶν γυπῶν καὶ κοράκων.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ μεταξὺ των μαχόμενοι ἀ-
δυνατίζουσι καὶ γίνονται ὑποχεῖριοι τρίτων.

Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τραφῆ ἀπε-
σύρθη εἰς τι σπήλαιον, ὅπου μεταβαίοντα τὰ ζῶα νὰ
τὸν ἐπισκεφθῶσι συνελαμβάνοντο ὑπ' αὐτοῦ καὶ κα-
τεσπαράσσοντο. Ἀλώπηξ τις ὅμως μεταβᾶσα πρὸς
ἐπίσκεψίν του ἔστη εἰς τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου ἐρω-
τῶσα περὶ τῆς ὑγείας του. — Πάσχω πολύ, φίλη
μου, τῆ εἶπεν ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔλθε πλησίον νὰ σε ἐν-
αγκαλισθῶ καὶ νὰ σε φιλήσω. — Καλὸς ὁ λόγος
σου, λέων μου, εἶπεν ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ, ἀλλὰ τὰ
κόκκαλα τῶν ζῶων, τὰ ὅποια βλέπω ἐντὸς τοῦ σπη-
λαίου μ' ἐμποδίζουσι νὰ σε πλησιάσω.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ φρόνιμοι δὲν πίπτουσι
εὐκόλως εἰς τὰς παγίδας τῶν κακῶν.

Ὁ φιλάργυρος·

— Πόσον δυστυχῆς εἶμαι, ἔλεγε στενάζων φιλάργυρός τις πρὸς τὸν γείτονά του· μοὶ ἔκλεψαν τὴν νύκτα ταύτην τὸν θησαυρόν μου, τὸν ὅποιον εἶχα κεκρυμμένον εἰς ἓνα λάκκον ἐντὸς τοῦ κήπου μου καὶ μοι ἔθεσαν ἀντ' αὐτοῦ ἓνα λίθον. — Σὺ βεβαίως δὲν εἶχες σκοπὸν νὰ μεταχειρισθῆς τὰ χρήματα ἐκείνα, ἀπήντησεν ὁ γείτων, ὑπόθεσον λοιπὸν ὅτι ὁ λίθος οὗτος εἶναι τὰ χρήματά σου, καὶ οὕτω δὲν θὰ ᾄῃσαι πτωχότερος ἢ ὅτε εἶχες αὐτά. — Καὶ ἂν ἐγὼ δὲν ᾄῃμαι πτωχότερος, ἀπήντησεν ὁ φιλάργυρος, ἄλλος ὅμως θὰ ᾄῃναι πλουσιώτερος καὶ τοῦτο θὰ με κάμῃ ν' ἀποθάνω τῆς λύπης.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ φιλάργυροι ὄχι μόνον ἑαυτοὺς βασανίζουσι μὴ μεταχειριζόμενοι τὰ χρήματα, ἀλλὰ λυποῦνται διότι ἄλλοι εὐδαιμονοῦσι διὰ τῶν χρημάτων.

Ὄνος καὶ λέων.

Ὄνος ποτὲ συνέβασκε μετὰ πετεινοῦ. Ἐπιφανέντος δὲ λέοντος, ὁ πετεινὸς ἐφώνησε καὶ ὁ λέων ἀκούσας τὴν φωνὴν ἔφυγε φοβηθεὶς. Ὁ ὄνος τότε νομίσας ὅτι δι' αὐτὸν ἐφοβήθη ὁ λέων κατεδίωκε τούτον. Ὡς δὲ ἔφθασεν εἰς μέρος ὅπου ἡ φωνὴ τοῦ πε-

τεινοῦ δὲν ἤκούετο, ὁ λέων στραφεῖς κατέφαγε τὸν ὄνον. Οὗτος δὲ θνήσκων ἔλεγε. — Δίκαια πάσχω, διότι ἐγὼ ἠθέλησα νὰ γίνω πολεμιστής, ἐν ᾧ οὐδ' ὁ πατήρ μου, οὐδ' οἱ συγγενεῖς μου εἶναι τοιοῦτοι.

Ἄλλος μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἀνθάδεις βλέποντες τοὺς ἰσχυροὺς ὑποχωροῦντας εἰς ἄλλους, ἐπιτίθεται κατ' αὐτῶν καὶ καταστρέφονται.

Ἄρκτος καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι συνωδοιπόρουν· ἐπειδὴ δ' ἐφάνη ἄρκτος, ὁ μὲν εἰς ἀναβάς εἰς δένδρον ἐκρύβη, ὁ δ' ἄλλος σκεφθεὶς ὅτι μόνος δὲν ἠδύνατο νὰ νικήσῃ τὴν ἄρκτον, πεσὼν κατὰ γῆς προσεποιεῖτο τὸν νεκρόν. Ἡ ἄρκτος τότε πλησιάσασα ὡσφραίνετο αὐτὸν εἰς τὸ στόμα καὶ τὰ ὦτα καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐκράτει τὴν ἀναπνοὴν του, νομίσασα αὐτὸν ἀληθῶς νεκρόν, ἀνεχώρησε, διότι ἡ ἄρκτος, ὡς λέγουσι, δὲν τρώγει ποτὲ ψοφῆμιον. Ἀφοῦ δ' ἀνεχώρησεν ἡ ἄρκτος, ὁ ἄλλος καταβάς ἐκ τοῦ δένδρου ἠρώτα τὸν σύντροφόν του, τί τῷ ἔλεγεν ἡ ἄρκτος εἰς τὸ αὐτίον καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησε. — Μοὶ ἔλεγεν ὅτι ἀπὸ τοῦδε πρέπει ν' ἀποφεύγω φίλους, οἵτινες εἰς τοὺς κινδύνους μ' ἐγκαταλείπουσι.

Ἄλλος μῦθος δηλοῖ ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τοὺς φίλους οἵτινες δὲν εἶναι σταθεροί.

Ἔοχος καὶ ὁ ὄνος.

Ἔοχος ὁδοιπορῶν εἰς τὴν πεδιάδα εὗρεν ὄνον βόσκοντα μόνον καὶ ἀφύλακτον. Σκεφθεὶς δὲ νὰ κλέψῃ αὐτόν, πλησιάσας ἀνέβη ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησε. Διελθὼν δὲ τὸ ἥμισυ περίπου τῆς ὁδοῦ ἔστη εἰς μέρος χλοερόν, ὅπου ὁ ὄνος ἐν ἡσυχίᾳ ἤρξατο νὰ τρώγῃ. Τότε δ' ὁ ἔοχος ἰδὼν μακρόθεν ἄνθρωπον διευθυνόμενον πρὸς αὐτοῦς ἐφοβήθη, μὴ οὗτος ἦτο ὁ κύριος τοῦ ὄνου, καὶ ἀναβὰς εὐθὺς ἐπὶ τοῦ ὄνου διὰ κεντημάτων καὶ κτυπημάτων τὸν ἠνάγκαζε νὰ ταχύνη τὸ βῆμα λέγων. — Τρέξε, τρέξε, κατηραμένε, μὴ μας προσθάσῃσι. Ἔοχος τότε ἀπήντησε. — Φύγε σὺ ἂν θέλῃς, διότι ἐγὼ δὲν ἔπραξά τι κακὸν διὰ τὸ ὅποῖον νὰ φοβῶμαι.

Ἔοχος δηλοῖ ὅτι ὅταν παρουσιάζεται ἡ ὥρα τῆς δίκης, ὁ ἔνοχος τρέμει, ὁ δὲ ἀθῶος μένει ἀτάραχος.

Ἡ θήλεια τοῦ κόκκυγος.

Ἡ θήλεια τοῦ κόκκυγος (κούκκου) ἐκάθητό ποτε ἐπὶ κλάδου κλαίουςα — Διατί, καλή μου γειτόνισσα, κλαίεις; τὴν ἠρώτησεν ἡ περιστέρα. — Ἄχ, φίλη μου, εἶπεν ἐκεῖνη, πῶς νὰ μὴ κλαίω, ἐν ᾧ τὰ τέκνα μου μὲ φεύγουσι καὶ δὲν με πλησιάζουσι; — Ἄλλ'

ἐγὼ, φίλη μου, εἶπεν ἡ περιστερά, δὲν ἐγνώριζον ὅτι εἶχες τέκνα, διότι δὲν σε εἶδον οὐδὲ φωλεὰν νὰ κατασκευάζῃς, οὐδὲ νὰ κλωσσᾷς τὰ ὠά σου. — Καὶ πῶς, βλάκα μ' ἐθεώρεις, εἶπεν ἡ θήλεια τοῦ κόκκυγος, ὥστε καθημένη νὰ κλωσσῶ τὰ ὠά μου καὶ νὰ κατασκευάζω φωλεὰν; ἐγὼ τὸ μὲν τῶν ὠῶν μου ἐγέννησα ἐντὸς τῆς φωλεᾶς τοῦ στρουθίου, καὶ τὸ ἄλλο ἐντὸς τῆς τοῦ ὄρτυγος ρίψασα τὰ ἰδικά των ἔξω καὶ οὕτω τὸ μὲν τῶν τέκνων μου ἀνέθρεψε τὸ στρουθίον καὶ τὸ ἄλλο ὁ ὄρτυξ. — Αἶ, τότε, διατί παρπονεῖσαι ἀδίκως; ὅπως σὺ ἐφρόντισας περὶ τῶν τέκνων σου, οὕτω φροντίζουν καὶ ἐκεῖνα περὶ σοῦ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι συνήθως ὅπως ἀναθρέψει τις τὰ τέκνα του, οὕτω καὶ ἐκεῖνα ἀνταμείβουσιν αὐτὸν.

Οἱ δύο σκύλοι.

Κτηματίας τις εἶχε δύο σκύλους καὶ τὸν μὲν εἶχεν ἀναθρέψει ἵνα φυλάττῃ τὴν οἰκίαν, τὸν δὲ ἄλλον ἐδίδαξε νὰ χορεύῃ, νὰ ἴσταται ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἡμέραν τινα ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ κτηματίου εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους συνηλικιώτας του. — Ἐλθετε ἵνα διδάξωμεν τὸν μέγαν σκύλον τῆς οἰκίας μας ὅ,τι γνωρίζει καὶ ὁ μικρὸς. Τὸν συλλαμβάνει λοιπὸν καὶ προσπαθεῖ κατὰ πρῶτον νὰ τὸν διδάξῃ νὰ χορεύῃ, ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν μαν-

θάνει αποφασίζει λοιπὸν νὰ τον μάθη νὰ ἴσταται εἰς τὴν γωνίαν, ἀλλ' ἐκεῖνος καταπίπτει, μὴ ὄν συνειθισμένος εἰς τοιαῦτα μαθήματα. Τότε ὁ μικρὸς διδάσκαλος αποφασίζει ἵνα διὰ τῆς ράβδου τὸν διδάξῃ. Λαμβάνει τὴν ράβδον, δέρει τὸν γέροντα σκύλον, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐπὶ τέλους ὁ γέρων σκύλος ἀποκαμῶν λέγει πρὸς τὸν διδάσκαλόν του. — "Ἄκουσε, μικρέ μου κύριε, μὴ ματαιοπονήσῃς προσπαθῶν νὰ με μάθῃς πράγματα τὰ ὅποια ἐκ νεότητός μου δὲν ἔμαθα· ἂν ὁ μικρὸς σου κύων χορεύῃ καὶ πηδᾷ, ἐκεῖνος ταῦτα ἐδιδάχθη, ἐν ᾧ ἐγὼ ἄλλο δὲν ἔμαθα ἢ νὰ φυλάττω τὴν οἰκίαν μας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅστις δὲν διδαχθῇ τι εἰς τὴν νεότητά του, ἴδυσκόπως δύναται νὰ τὸ μάθῃ εἰς τὸ γῆρας του.

Τὰ φρύγανα.

Περιπατοῦντές τινες παρὰ τὸν αἰγιαλὸν εἶδον μακρόθεν φρύγανα πλέοντα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκλαβόντες αὐτὰ ὡς μέγα πλοῖον περιέμενον αὐτὸ νὰ ἀράξῃ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ φρύγανα ἐκ τοῦ ἀνέμου ἐπλησίαζον, ὑπέθεσαν ὅτι δὲν ἦτο μέγα, ἀλλὰ μικρὸν πλοῖον. Ἄφ' οὗ δὲ ὁ ἄνεμος τὰ ἔφερεν εἰς τὸ παρά-

λιον εἶδον ὅτι οὐδὲ μικρὸν πλειάριον ἦσαν, ἀλλ' εὐτελέστατα φρύγανα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν ἐλαχίστην ἀξίαν φημίζονται καὶ θανατίζονται, ἀλλ' ὅσον πλησιάζει τις αὐτοὺς τοσοῦτον ἀνακαλύπτει τὴν μηδαμινότητά των.

Ποντικοὶ καὶ γάτος.

Ποντικοὶ κατῴκουν ἓν τινι οἰκίᾳ. Γάτος δέ τις μεταβάς ἐκεῖ ἔτρωγε καθ' ἡμέραν ἓνα ἢ δύο ἐξ αὐτῶν, διὰ τὸ ὅποσον οἱ ποντικοὶ φοβηθέντες δὲν ἐξήρχοντο πλέον τῶν ὀπῶν αὐτῶν. Στενοχωρηθεὶς τότε ὑπὸ τῆς πείνης ὁ γάτος ἤρξατο νὰ σκέπτηται τίνι τρόπῳ νὰ τοὺς ἀπατήσῃ νὰ ἐξέλθωσιν. Ἀμέσως λοιπὰν διέδωκεν ὅτι σκοπεύει νὰ ἀναχωρήσῃ τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ μεταβῆ εἰς μοναστήριον ἵνα γίνῃ καλόγηρος. Διὸ καὶ σταθεὶς ἐκτὸς τῶν φωλεῶν τῶν ποντικῶν τοὺς προσεκάλει νὰ καταβῶσι καὶ συγχωρηθῶσι μετ' αὐτοῦ.

Οἱ ποντικοὶ ἀκούσαντες τοῦτο περιχαρεῖς ἠτοιμάσθησαν νὰ ἐξέλθωσιν, ἀλλὰ γέρων ποντικὸς τῶν ἄλλων φρονιμώτερος, ἐφώναξε πρὸς αὐτούς. — Σταθῆτε, φίλοι μου, ἵνα ἐξερχόμενος ἐγὼ ἴδω τὸν μέλλοντα καλόγηρον.

Ἐκβαλὼν λοιπὸν ὁ γέρων ποντικὸς τὴν κεφαλὴν

ἐκ τῆς τρύπας ἠρώτησε τὸν γάτον εἰς ποῖον μοναστήριον ἐσχόπευε νὰ ὑπάγῃ.

Ὁ γάτος ἀκούσας τὴν φωνὴν τοῦ ποντικοῦ ἀμέσως τεντώσας τοὺς πόδας καὶ ὀρθώσας τὰς τρίχας του ἠτοιμάζετο νὰ τῷ ἐπιτεθῆ.

Ἐκεῖνος τότε ἐπιστρέψας πρὸς τοὺς συντρόφους του τοῖς εἶπε. — Σταθῆτε καὶ μὴ βιάζησθε νὰ ἐξέλθητε πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ γάτου, διότι τὸ πρόσωπόν του δὲν μοι φαίνεται πρόσωπον καλογήρου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς φρυσικούς καὶ ἀδιαλλάκτους ἐχθρούς ὅσοι καὶ ἂν ὑποκρίνωνται ὅτι μετεμελήθησαν διὰ τὰς πρὸς ἡμᾶς κακουργίας των· διότι «παλιῆς ἐχθρός, φίλος δὲν γίνεται».

Γεωργὸς καὶ κορυδαλός.

Κορυδαλὸς εἶχε τὴν φωλεάν του ἐντὸς χωραφίου τινος. Ὄτε δ' ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὁ κύριος τοῦ χωραφίου γεωργὸς εἶπεν εἰς τὸν υἱὸν του νὰ μεταβῆ καὶ καλέσῃ τοὺς φίλους του νὰ ἔλθωσιν τὴν ἐπομένῃν πρωΐαν ὅπως τὸν βοηθήσωσι νὰ θερίσῃ. Τοῦ κορυδαλοῦ τὰ τέκνα ἀκούσαντα τοῦτο καὶ φοβηθέντα παρεκάλεσαν τὸν πατέρα των νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ χωράφιον ἐκεῖνο. — Ἦσυχάζεστε, τέκνα μου,

εἶπεν ὁ κορυδαλός, μὴ φοβῆσθε, διότι οἱ φίλοι δὲν ἔρχονται εὐκόλως εἰς βοήθειαν τῶν φίλων. Τῷ ὄντι δὲ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, οὐδεὶς τῶν φίλων παρουσιάσθη, ὡς προεἶπεν ὁ κορυδαλός. Καὶ ὁ μὲν γεωργὸς εἶπε πάλιν εἰς τὸν υἱὸν του νὰ καλέσῃ τοὺς συγγενεῖς νὰ ἔλθωσι τὴν ἐπομένην πρὸς βοήθειάν του, τὰ δὲ στρουθία τοῦ κορυδαλοῦ φοβηθέντα πάλιν εἶπον εἰς τὸν πατέρα των νὰ φύγωσιν, ἀλλ' ὁ κορυδαλός τὰ καθησύχασε λέγων ὅτι καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ γεωργοῦ δὲν θὰ ἔλθωσιν· οὕτω δὲ καὶ συνέβη.

Ὅτε ὁμως τὴν ἐπομένην, ἐπειδὴ οὔτε οἱ συγγενεῖς τοῦ γεωργοῦ ἤλθον, ὁ γεωργὸς εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ τέκνα του νὰ ἐτοιμασθῶσιν ὅπως τὴν ἐπομένην ἀρχίσωσιν τὸν θερισμὸν μόνοι καὶ μὲ τὰς ἰδίας των χεῖρας, τότε ὁ κορυδαλός εἶπε πρὸς τὰ τέκνα του. — Τώρα σηκωθῆτε, τέκνα μου, νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὸ χωράφιον, διότι ὁ χωρικὸς μὴ περιμένων πλέον ἀπὸ φίλους καὶ συγγενεῖς ἀρχίζει ἀφεύκτως αὔριον τὸν θερισμὸν καὶ κινδυνεύομεν νὰ χαθῶμεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ τις ἀπὸ φίλους καὶ συγγενεῖς, ἀλλὰ νὰ κινῆται καὶ νὰ ἐνεργῇ αὐτὸς ὁ ἴδιος.

‘Ο μεταμορφωμένος λύκος

Λύκος μὴ δυνάμενος νὰ ἀρπάξῃ πρόβατα, διότι ὁ ποιμὴν ἀγρύπνως ἐφύλαττεν αὐτά, ἐπενόησε τὸ ἐξῆς. Προμηθευθεὶς, δηλαδὴ, δέρμα προβάτου μετεμορφώθη εἰς πρόβατον καὶ ἐπὶ τινα καιρὸν ἐξαπατῶν τὰ πρόβατα κατέτρωγεν αὐτά. Τέλος ὅμως ὁ ποιμὴν, ἀνακαλύψας τὴν πανουργίαν, παρώρμησε κατ’ αὐτοῦ τοὺς σκύλους οἵτινες τὸν κατεξέσχισαν.

‘Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ κακοὶ διὰ τῆς ὑποκρισίας ἐξαπατῶσι πρὸς ὦραν τὴν κοινωνίαν· ἀλλὰ κατόπιν ἀνακαλύπτονται καὶ τιμωροῦνται.

Ἄραχνη καὶ μεταξοσκώληξ.

— Τί κάμνεις αὐτοῦ γειτόνισσα, εἶπε μεταξοσκώληξ πρὸς ἀράχνην πλέκουσαν τὸ δίκτυόν της. — Ἄνόητε, εἶπεν ἡ ἀράχνη, δὲν βλέπεις ὅτι κατασκευάζω ὕφασμα ἵνα ἀπαθανατίσω τὸ ὄνομά μου, διότι ὅλοι βλέποντες τὴν ἐργασίαν μου θά με θαυμάζωσι· ἢ νομίζεις ὅτι εἶμαι ὡς σύ, ὅστις κλείεται ἐντὸς τοῦ κουκουλίου καὶ θάπτεσαι ζωντανός; Ἐν ᾧ ὅμως ἐκαυχᾶτο ὀμιλοῦσα οὕτως, ὑπηρέτρια τῆς οἰκίας, εἰσελθοῦσα ἵνα δώσῃ τροφὴν εἰς τὸν μεταξοσκώληκα καὶ ἰδοῦσα τὰ ὕφασματα τῆς ἀράχνης,

ἔλαβε τὸ σάρωθρον καὶ δι' ἐνὸς κτυπήματος κατέστρεψε καὶ τὸ ὕφασμα καὶ τὴν ὑφάντριαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ θέλοντες νὰ ἐπιδειχθῶσι καταστρέφονται, ἐν ᾧ οὐσὶς ζῆ λεληθότως σώζεται.

Ὁ ἵππος καὶ ἡ ἔλαφος.

Ὁ ἵππος ἄγριος ὢν, εἶχεν ὀλόκληρον πεδιάδα εἰς τὴν ἐξουσίαν του καὶ ἔβασκεν εἰς αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔλαφος ἤρχετο ἐνίοτε καὶ ἔτρωγεν ὀλίγον χόρτον καὶ ἐκεῖνος διὰ τὴν ταχύτητά της δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν προφθάσῃ, ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ νὰ τὴν βλάψῃ. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ καλέσῃ εἰς βοήθειάν του τὸν ἄνθρωπον. Οὗτος δ' ἐλθὼν τῷ εἶπεν ὅτι θὰ τὴν συνελάμβανον, ἂν ἐδέχετο νὰ τὸν ἱππεύσῃ ὠπλισμένος, καὶ τῷ βάλῃ χαλινόν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἵππος ἀπὸ ἐκδίκησιν συγκατένευσεν εἰς ταῦτα, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ποσῶς περὶ τοῦ μέλλοντος, ἔμεινεν ἔκτοτε αἰχμάλωτος τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ ἰδιοτέλεια καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον παρασκευάζουσι τὴν δουλείαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

Σκύλος καὶ λύκος.

Σκύλος ἐκοιμᾶτό ποτε ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου του. Λύκος δὲ ὀρμήσας κατ' αὐτοῦ τὸν συνέλαβεν ἵνα τὸν φάγῃ. Ὁ σκύλος τότε παρεκάλεσε τὸν λύκον νὰ μὴ φάγῃ αὐτὸν λέγων ὅτι ἦτο πολὺ

ἰσχνός, ἐνῶ ἂν ἐπερίμενον ὀλίγον καιρόν, ἐπειδὴ ὁ κύριός του ὑπάνδρουε τὴν θυγατέρα του, ἔμελλε νὰ παχυνθῆ τρώγων ἀφθόνως εἰς τοὺς γάμους. Ὁ λύκος πεισθεὶς εἰς τοὺς λόγους τοῦ σκύλου τὸν ἀφῆκε. Μετά τινα δὲ καιρόν ὁ λύκος ἐπανελθὼν εὔρε τὸν σκύλον κοιμώμενον ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας καὶ ἤρξατο νὰ τὸν κράζῃ νὰ καταβῆ ὑπενθυμίζων τὴν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον κάμει ὁ σκύλος ὅμως ἐξυπνήσας τῷ ἀπήντησε.— Φίλε μου, ἂν ἄλλοτε μ' εὔρης κοιμώμενον ἐκτὸς τῆς οἰκίας, φάγε με καὶ μὴ περιμένῃς πλέον νὰ τελέσωμεν γάμους καὶ παχυνθῶ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ φρόνιμοι ἀφοῦ ἀπαξ κινδυνεύσωσι προφυλάττονται τοῦ λοιποῦ μετὰ προφυλάξεως.

•Ροδῆ καὶ ἀμάραντος.

Ἡ ἀμάραντος φυτρώσας πλησίον ὠραίας ροδωνιάς ἔλεγε πρὸς αὐτήν.— Πόσον τυχηρὰ εἶσαι καὶ πόσον ζηλεύω τὴν τύχην σου, διότι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι σὲ ἀγαπῶσιν. Ἐκείνη δ' ἀπήντησε. — Δὲν συλλογίζεσαι, φίλε ἀμάραντε, ὅτι ἐγὼ μ' ὄλας τὰς θωπείας καὶ τὰς περιποιήσεις μαραίνομαι καὶ καταστρέφομαι εὐκόλως, ἐν ᾧ σὺ εἶσαι πάντοτε νέος καὶ ἀμάραντος ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ μὲν κάλλος εἶναι προσωρινὸν καὶ παρέρχεται, ἡ δὲ ἀρετὴ εἶναι διαρκὴς καὶ ἀμάραντος.

Σκύλος ταξειδιώτης.

— Πόσον διεφθάρη ἐδῶ τὸ γένος μας! ἔλεγε σκύλος ἐξ Ἀσίας ἐλθὼν, πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει σκύλους, ἐλθόντας νὰ τὸν προὔπαντήσωσιν. Εἰς πολλὰ μέρη, προσέθετεν, εἶναι τεράστιοι οἱ σκύλοι καὶ κάμνουσι θαύματα, συχνάκις μάλιστα συμπλέκονται μετὰ λεόντων καὶ τίγρεων.— Ἄλλὰ, εἰπέ μοι, ἠρώτησε μικρὸν κυνάριον, συμπλέκονται μόνον ἢ καὶ νικῶσι τὰ θηρία αὐτά;— Ἄ! ὄχι, εἶπεν ὁ νέηλος σκύλος, ἐφορμῶσι καὶ γαυρίζουσι, δὲν νικῶσιν ὁμως.— Αἶ, τότε, φίλε, εἶπε τὸ κυνάριον, οὐδὲ ὅλως, νομίζω, ὅτι μᾶς ὑπερέχουσιν οἱ ἀλλαχοῦ σκύλοι, ἀλλὰ μόνον ἀναιδέστεροι ἡμῶν εἶναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἐρχόμενοι ἐξωθεν, ζητοῦντες νὰ κινήσωσι τὸν θαυμασμόν διὰ ψευδολογιῶν, δὲν πιστεύονται ὑπὸ τῶν φρονημάτων.

Οἱ δύο ποντικοί

Μικρὸν ποντίκιον περιήρχετό ποτε μόνον του, ὅτε ἰδὼν αὐτὸ ποντικὸς μέγας καὶ ἐπιθυμήσας νὰ τὸ καταφάγη, τὸ προσεχάλεσεν ὅπως, δῆθεν, φιλεύση αὐτὸ εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὅτε δ' ἐκεῖνο ἔφθασε πλησίον τῆς φωλεᾶς, ὁ μέγας ποντικὸς φοβούμενος μὴ

φύγη τὸ θυμὰ του, ἐπρότεινεν εἰς αὐτὸ νὰ τὸ δέσῃ διὰ τινος κλωστής ἐκ τοῦ ποδὸς εἰς τὸν ἰδιχόν του, διότι, ἔλεγεν, ἡ φωλεὰ του ἔχει πολλὰ χωρίσματα καὶ φοβεῖται μὴ τυχὸν καὶ χαθῆ εἰς αὐτήν. Τὸ μικρόν, ἐν ἀθωότητι, ἐδέχθη καὶ ὁ μέγας ποντικὸς ἤρξατο νὰ τὸ σύρῃ χαίρων ὅτι διὰ τῆς πονηρίας του ἔμελλε νὰ ἔχῃ τοσοῦτον ὠραῖον δεῖπνον, ὅτε ἰέραξ, πετῶν ἄνωθεν αὐτῶν, ὀρμήσας ἀνήρπασε τὸ μικρὸν ποντίκιον, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὸν συνδεδεμένον μέγαν ποντικόν.

Ἐμῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἐπίβουλοι συνήθως πληρώνουσι τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των.

Ἡ γάτος καὶ ὁ σκύλος.

Ἡμέραν τινα σκύλος καὶ γάτος συνηντήθησαν καθ' ὁδόν. Ἀμέσως δ' ἠτοιμάσθησαν νὰ ἐπιτεθῶσιν ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου. Ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ σκύλος λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν. — Ἄκουσον, ἀδελφὲ γάτε, διὰ τί ἡμεῖς νὰ μαχώμεθα ἀδιαλείπτως, ἐν ᾧ οὐδὲν συμφέρον μᾶς διαιρεῖ; ἔλθὲ νὰ γίνωμεν φίλοι καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς θέλει μετανοήσει. Ὁ γάτος ἀκούσας ταῦτα ηὐχαριστήθη καὶ ἀμφοτέροι ἀπεφάσισαν νὰ δώσωσι χεῖρα, νὰ φιληθῶσι καὶ νὰ ἀπέλθωσιν ἐν ἀγάπῃ. Συμφωνήσαντες δ' ἐπλησία-

σαν ὅπως ἀσπασθῶσιν ἀλλήλους. Ἄλλὰ τότε ἐκά-
τερος βλέπων ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἀπ' αἰῶνος ἐχθρόν
του, ἐρεθίζεται καὶ ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ, μάχονται
δὲ μέχρις ὅτου ἀποκαμόντες ἀπεχωρίσθησαν, ἀπο-
λέσαντες ὁ μὲν τὴν οὐράν, ὁ δὲ τὸν ἕνα τῶν ὀ-
φθαλμῶν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι παλαιοὶ ἐχθροὶ δὲν γίνονται
φίλοι. Ἐὰν δέ ποτε συνδιαλλαγῶσι δὲν πρέπει νὰ
ἔρχονται εἰς πολλὴν συνάφειαν ἵνα μὴ ἔξαφθῶσιν
ἐκ νέου τὰ πάθη των.

Ποντικοὶ καὶ γάτος.

Οἱ ποντικοὶ ἐπολέμουν ποτὲ πρὸς τοὺς γάτους.
Ἐπειδὴ δὲ οἱ ποντικοί, ἂν καὶ πολυαριθμότεροι, ἐνι-
κῶντο πάντοτε, συνελθόντες εἰς συνέλευσιν παρεδέ-
χθησαν ὅτι ἔνεκα τῆς ἀναρχίας πάσχουσι τοῦτο
καὶ διὰ τοῦτο ἐξέλεξαν στρατηγούς. Οὗτοι δὲ, θέ-
λοντες νὰ διακρίνωνται ἀπὸ τοὺς ἄλλους ποντι-
κοὺς, κατεσκέυασαν καὶ ἐφόρεσαν περικεφαλαίας.
Γενομένης δὲ μάχης καὶ πάλιν οἱ ποντικοὶ ἐνίκηθη-
σαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι φεύ-
γοντες ἐχῶνοντο εὐκόλως εἰς τὰς τρύπας των καὶ
ἐσώζοντο, οἱ δὲ ἀρχηγοὶ ἐμποδιζόμενοι νὰ ἔμβωσιν,
ἀπὸ τὰς περικεφαλαίας, τὰς ὁποίας ἐφόρου, συνε-
λαμβάνοντο ὑπὸ τῶν γατῶν καὶ κατετρώγοντο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ ματαιότης καὶ ἡ κενοδο-
ξία πολλοὺς κατέστρεψε.

Κώνωψ καὶ λέων.

Κώνωψ ἰδὼν λέοντα τῷ εἶπε. — Δέν σε φοβοῦμαι, διότι δὲν βλέπω κατὰ τί εἶσαι δυνατώτερός μου. Ἄν δὲ νομίζῃς τὸ ἐναντίον, εἰπέ μοι ποία εἶναι ἡ δύναμις σου; διότι δαγκάνεις μὲ τοὺς ὀδόντας; ἀλλὰ τοῦτο κάμνουσι καὶ αἱ γυναῖκες. Ἐγὼ ὅμως εἶμαι ἰσχυρότερός σου καὶ ἂν θέλῃς ἄς δοκιμάσωμεν. Καὶ εὐθύς βοήσας ὁ κώνωψ ἐφώρμησε καὶ εἰσελθὼν εἰς τοὺς ῥώθωνας τοῦ λέοντος τὸν ἐταίμπα δυνατά, ἐκεῖνος δὲ ὑπὸ τοῦ πόνου ἤρχισε νὰ ξεσχίζῃ μὲ τοὺς ὄνυχας τὸ πρόσωπόν του μὴ δυνάμενος νὰ κάμῃ τι. Ὁ κώνωψ δὲ ἀφοῦ τοιοιυτοτρόπως ἐνίκησε τὸν λέοντα ἐξῆλθεν ἀπὸ τοὺς ῥώθωνας ἐκείνου λέγων. — Ἄν σοι ἀρέσῃ, ἐδῶ εἶμαι, λέων μου, καὶ δι' ἄλλην φεράν. Ἐν ᾧ ὅμως χαίρων ἐπέτα μὲ ὀρμὴν ὡς νικητῆς, αἴφνης περιπλεχθεὶς εἰς τὰ δίχτυα ἀράχνης συνελήφθη, κλαίων δ' ἔλεγε. — Ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ ὅστις ἐν ᾧ ἐνίκησα τοιοῦτον θηρίον ὡς τὸν λέοντα, τώρα χάνομαι ἀπὸ τὸ εὐτελέστατον ζώφιον, τὴν ἀράχνην.

Ὁ μῦθος ἀναφέρεται εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐκ περιστάσεως φαίνονται κάποτε νικηταὶ τῶν ἰσχυροτέρων των, μετὰ ταῦτα ὅμως νικῶνται ἀπὸ πολὺ ἀδυνατωτέρους.

• Η ἀηδὼν καὶ ὁ ταῶς.

Εὐγενῆς ἀηδὼν κατοικοῦσα μεταξὺ ᾠδικῶν πτηνῶν ἐμισεῖτο ὑπὸ πάντων διότι τὴν ἐφθόνουν, οὐδένα δὲ φίλον ἔβλεπε μεταξὺ τῶν γειτόνων της. — Ἄς ὑπάγω, εἶπε, νὰ εὔρω φίλον μεταξὺ τῶν ἀλλογενῶν· καὶ ταῦτα λέγουσα ἐπέτασε πρὸς τὴν φωλεάν τοῦ ταῶνος. — Ὠραῖόν μου παγῶνι, εἶπε, σὲ θαυμάζω. — Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, κομψή μου ἀηδὼν. — Ἄς γίνωμεν λοιπὸν φίλοι, ἐξηκολούθησεν ἡ ἀηδὼν· ἡμεῖς δὲ δὲν θὰ φθονῶμεν ἀλλήλους, διότι ἀμφοτέρωι εἴμεθα εὐάρεστοι σὺ μὲν εἰς τὴν ὄρασιν, ἐγὼ δὲ εἰς τὴν ἀκοήν· καὶ οὕτως ἡ ἀηδὼν καὶ ὁ ταῶς ἔγιναν φίλοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ ἔχοντες πλεονεκτήματα δὲν φθοροῦσιν ἀλλήλους.

Οἱ δύο σκύλοι.

Σκύλος ἄεργος, βερυπωμένος ὑπὸ χύματος, περιήρχετο τὰς ὁδοὺς, ἀλαζωνικῶς μὲν ἔχων ὑψωμένην τὴν κεφαλὴν, ἐρευνῶν ὅμως τὰς γωνίας τῆς ὁδοῦ ὅπως εὔρη ἐρριμμένον τι ὄστουν καὶ κορέσῃ τὴν πεῖνάν του. Ἐν τούτοις βλέπει διαβαίνοντα ἡσύχως ἕτερον σκύλον, καθαρὸν τὸ σῶμα καὶ κρατοῦντα εἰς τὸ στόμα καλάθιον πλήρες τεμαχίων ἄρτου. — Ποῦ πηγαίνεις, φίλε, ἠρώτησεν ὁ πρῶτος τὸν δεῦτερον σκύλον. — Πηγαίνω εἰς τὴν πλησίον

πόλιν, εἶπεν ἐκεῖνος, διότι ὁ κύριός μου, μὴ δυνάμενος ἐκ τῆς πενίας νά με διατρέφῃ, μοί ἔδωκεν ὀλίγην τροφήν καί με κατευόδωσεν ὅπως εὕρω ἄλλον κύριον.— Ἀνόητε, εἶπεν ὁ ἀδέσποτος σκύλος, πρᾶξον ὅπως ἐγώ· μὴ ζητῆς κύριον, ἀλλ' ἐλθέ νά ζήσωμεν μόνοι μας ἐλεύθεροι, τρέχοντες ἐδῶ καί ἐκεῖ καί οὐχί κεχλεισμένοι ἐντὸς στενοχώρων οἰκιῶν.— Καλὸς ὁ λόγος σου, φίλε μου, εἶπεν ὁ ἕτερος σκύλος, ἐλησμόνησες ὅμως ὅτι σὺ εἶσαι ρυπαρός, διότι οὐδεὶς φροντίζει νά σε πλύνῃ; εἶσαι νῆστις, διότι οὐδεὶς φροντίζει νά σε θρέψῃ; ἐξ ἄλλου δὲ φαίνεται ὅτι δὲν ἐνθυμεῖσαι καὶ τοὺς ραβδισμούς, τοὺς ὁποίους λαμβάνεις ἅμα μόνον πλησιάζῃς ἀνθρώπους· ὥστε κάλλιον νά εὕρῃς οἰκίαν εἰς ἣν νά ἔχωσι τὴν ἀνάγκην σου, παρά νά περιφέρῃσαι εἰς τοὺς δρόμους πεινῶν καὶ διωκόμενος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἀληθῶς ἐλεύθερος καὶ εὐδαίμων εἶναι ὁ ἐργαζόμενος καὶ ὁ φιλόπονος καὶ οὐχὶ ὁ ἄεργος καὶ ὀκνηρός.

• Ο πετεινὸς καὶ ἡ ἀλώπηξ.

Νεαρὸς πετεινὸς ἐκάθητό ποτε ἐπὶ κλάδου δένδρου, ὅτε ἀλώπηξ ἀκούσασα τὴν φωνὴν του ἐπλησίασε λέγουσα.— Τί κάμνεις, ἀγαπητέ μοι φίλε, πόσον καιρὸν ἔχω νά σε ἶδω.— Εὐχαριστῶ, ἀπήντησεν ὁ πετεινός, καὶ ἐγώ δὲν σε εἶδον ποτέ.— Τώρα ὁμως

κατάβα τοῦ δένδρου, σὲ παρακαλῶ, εἶπεν ἡ ἀλώπηξ, διὰ νὰ σε ἐναγκαλισθῶ.— Ὅχι, εἶπεν ὁ πετεινός, σὲ εὐχαριστῶ, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ καταβῶ, διότι ἤκουσα ἀπὸ τὸν πατέρα μου ὅτι αἱ ἀλώπεκες δὲν ἀγαπῶσιν ἄλλο τι τόσον πολύ, ὅσον τὰς σάρκας τῶν νέων πετεινῶν, καὶ ὅτι πολλάκις εἶδεν ἀλώπεκας τρώγοντας τοιοῦτους.— Πᾶ, πᾶ, τέκνον μου, εἶπεν ἡ ἀλώπηξ, ἐπίτρεψέ με νὰ σοι εἶπω ὅτι ὁ πατήρ σου δὲν λέγει ἀλήθειαν ὡς πρὸς τοῦτο· διότι πρὸ καιροῦ ὅλα τὰ τετράποδα ἐφιλιώθησαν καὶ τώρα εἶναι γενικὴ εἰρήνη εἰς ὅλον τὸν κόσμον.— Ἄ, εἶπεν ὁ πετεινός, ὠραία εἶδησις, πόσον μὲ εὐχαριστεῖ τοῦτο.— Ἀλλὰ τί παρατηρεῖς; ἠρώτησεν ἡ ἀλώπηξ βλέπουσα τὸν πετεινὸν τείνοντα τὸν τράχηλόν του ὡς δῆθεν παρατηροῦντά τι μακρόθεν. — Ἄ, τίποτε· μόνον βλέπω πέντε ἕξ σκύλους ἐρχομένους ταχέως πρὸς τὰ ἐδῶ, φαίνεται δὲ ἔρχονται νὰ μας ἀναγγεῖλωσι τὴν περὶ εἰρηνοποιήσεως τῶν ζώων εἶδησιν.— Πέντε ἕξ σκύλους! ὑγίαινε, πρέπει νὰ φύγω— Νὰ φύγῃς, προσέθηκεν ὁ πετεινός, τώρα ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἀδελφοποιήσεως τῶν ζώων; — Ναί, ἀπήντησεν ἡ ἀλώπηξ φεύγουσα, πρέπει νὰ φύγω διότι ἤκουσα ὅτι οἱ κακοήθεις σκύλοι δὲν θέλουσι νὰ ἀκούσωσιν οὐδόλως περὶ εἰρήνης.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ κακοὶ πολλάκις ἂν καὶ ἐκτίθενται αἱ παρουργίαι των, ἐν τούτοις εὐρίσκουσι τρόπον νὰ μετριάξωσι τὴν ἐντροπήν των.

‘Ο αετός και τὰ πτηνά.

Μετὰ μίαν ἡμέραν ἀφθόνου κυνηγίου ὁ αετός εἶπε καθ’ ἑαυτόν. — Ἴδού εἶμαι πάντοτε μόνος ἄνευ φίλων καὶ ἔρημος, τὰς δὲ ἡμέρας διέρχομαι ἐν μελαγχολίᾳ· ἄς ζητήσω καὶ ἐγὼ τὴν συναναστροφὴν, καί, ναὶ μὲν, δὲν δύναμαι νὰ ζήσω μετὰ τῶν ὁμοίων μου, βεβαίως ὅμως θὰ ὑπάρχωσι πτηνὰ ἀξιέραστα καὶ χαριέστατα μετὰ τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ συναναστραφῶ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν καταβαίνει ἐκ τοῦ ὕψους τῶν νεφῶν καὶ ἀναμιγνύεται ἐντὸς συναθροίσεως πτηνῶν. Ταῦτα ὅμως πεφοβισμένα τρέπονται εἰς φυγὴν, ἐκεῖνος δ’ ἐπανελθὼν μετ’ ὀλίγον, μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων κατορθώνει νὰ τὰ πείσῃ περὶ τῶν εἰρηνικῶν του διαθέσεων, καὶ διὰ τῆς μιλίχου συμπεριφορᾶς του τὰ πείθει νὰ μείνωσι μαζί του. Ὅσα λοιπὸν ἐκ τῶν πτηνῶν ἔμειναν, προσεπάθουν διὰ παιγνιδίων καὶ ἀσμάτων νὰ κερδήτωσι τὴν φιλίαν του, τοῦτο δ’ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μετὰ τὰς ὁποίας ὁ αετός, ἐπειδὴ ἐτελείωσαν αἱ τροφαί, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐν τῇ φωλεᾷ του, ἐπέινασε καὶ τότε ἐπετέθη κατὰ τῶν πτηνῶν, ἐννοεῖται δὲ κατὰ τῶν οἰκειοτάτων του, καὶ τὰ κατέφαγε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύηται τις εἰς τοὺς συνειθισμένους νὰ ζῶσιν ἐξ ἀδικιῶν καὶ ἀρπαγῶν.

Ὁ ἄνεμος καὶ ὁ πορθμεύς.

Πορθμεύς παραπονούμενος ἔλεγε πρὸς τὸν ἄνεμον.— Ὅταν θέλω νὰ πλεύσω πρὸς τὰ ἄνωθεν, σὺ πνέεις ἐκ τῶν ἐκεῖ· ἐπίσης δὲ καὶ ὅταν διευθυνθῶ πρὸς τὰ κάτω, πάλιν ἐκεῖθεν πνέεις· ὥστε οὕτω σ' ἔχω πάντοτε ἔναντίον. — Γνωρίζεις τί πρέπει νὰ κάμῃς; ἀπήντησεν ὁ ἄνεμος· κατάβαινε ὅταν πνέω ἐκ τῶν ἄνωθεν καὶ ἀνάβαινε ὅταν πνέω ἐκ τῶν κάτω καὶ οὕτω θά μ' ἔχῃς πάντοτε εὐνοϊχόν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ συμμορφώρηται μὲ τὰς περιστάσεις, αἵτινες δὲν μεταβάλλονται.

Σκύλος καὶ λύκος.

Λύκος ἰσχυρότατος συνήνησέ ποτε παχύτατον σκύλον. Χαιρετίσας δ' αὐτόν, ἠρώτησε τί τρώγων κατώρθωσε νὰ ἦναι τόσο ὑγιής καὶ πῶς ἠδύνατο νὰ παχυνθῇ καὶ ἐκεῖνος.— Ἀπὸ σὲ μόνον ἐξαρτᾶται, εἶπεν ὁ σκύλος. Ἐλθὲ μαζί μου καὶ ἐγὼ θά σε ὀδηγήσω εἰς τινὰ γείτονα τοῦ κυρίου μου, εἰς τὸν ὁποῖον θά προσφέρῃς τὰς αὐτὰς μὲ ἐμὲ ὑπηρεσίας, καὶ οὕτω θά ζῆς καλῶς.— Καὶ ποῖαι εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι σου, ἐρωτᾷ ὁ λύκος.— Θά φυλάττῃς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν νύκτα θά διώκῃς ἐξ αὐτῆς τοὺς κλέπτας. — Κάλλιστα, εἶπεν ὁ λύκος

παραδέχομαι τοῦτο ἵνα ἀπαλλαχθῶ τῆς ἀθλίας ζωῆς, ἣν διάγω εἰς τὰ δάση πεινῶν καὶ κρυόνων. Ἀναχωροῦσι λοιπόν μαζί, ἀλλὰ καθ' ὁδὸν ὁ λύκος ἰδὼν τὸν τράχηλον τοῦ σκύλου μαδημένον, τὸν ἐρωτᾷ πῶς ἔχει πάθει τοῦτο.— Ἄ, φίλε μου, ἀπαντᾷ ὁ σκύλος, ἔπαθα τοῦτο, διότι μὲ δένουσι μὲ ἄλυσον τὴν ἡμέραν, ἵνα τὴν νύκτα ἦμαι ἀγριώτερος· ἐν ᾧ ὅμως εἶμαι δεδεμένος μοὶ φέρουσι τροφήν καὶ με περιποιῶνται.— Καλὰ ὅλα ταῦτα, εἶπεν ὁ λύκος, ἀλλ' ὧν δεδεμένος πηγαίνεις ὅπου θέλεις; — Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ σκύλος. — Ἔ, τότε, φίλε μου, εἶπεν ὁ λύκος, προτιμῶ νὰ ἦμαι νῆστις καὶ νὰ κρυόνω, ἀλλ' ἐν τούτοις νὰ ἔχω τὴν ἐλευθερίαν μου, παρὰ νὰ τρέφωμαι καλῶς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, νὰ ἦμαι δὲ δοῦλος αὐτῶν καὶ νὰ φέρω ἀλύσεις εἰς τὸν τράχηλον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καλλιτέρα εἶναι ἡ ἐλευθερία μετὰ πενίας καὶ στερήσεων, παρὰ ἡ δουλεία μὲ πλοῦτη καὶ ἀγαθά.

Ἡ ἄρκτος καὶ ὁ ἐλέφας.

— Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀκαταλόγιστοι, ἔλεγεν ἡ ἄρκτος πρὸς τὸν ἐλέφαντα. Ἀναγκάζουσιν ἐμὲ τὴν σοβαρὰν ἄρκτον νὰ χορευῶ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ γνωρίζοντες ὅτι τοιαῦται ἀνοησίαι δὲν ἀρμόζουσιν εἰς ἐμὲ γελῶσι — Ἄκουσε, φίλη μου, ἀπήν-

τησεν ὁ ἐλέφας· καὶ ἐγώ, μολονότι εἶμαι σοβαρός, κάμνω πολλὰ παιγνίδια καὶ γυμνάσια καὶ ἐν τούτοις οὐδέποτε οἱ θεαταὶ περιστοιχίζοντές με γελῶσιν, ἀλλὰ βλέπει τις ἐπὶ τοῦ προσώπου των ἐκφράσεις θαυμασμοῦ. Πίστευε δὲ, ὦ ἄρκτος, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν γελῶσι διότι χορεύεις, ἀλλὰ διότι χορεύεις ἀνοήτως.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ τρόπος πολλάκις ἐπισύρει τὴν περιφρόνησιν καὶ ὄχι τὸ πρᾶγμα.

Ἡ δρυς καὶ ὁ χοῖρος.

Λαίμαργος χοῖρος ἐκάθητο ὑπὸ τινὰ δρῦν τρώγων τὰς ἐξ αὐτῆς πιπτούσας βαλάνους· ἐν ᾧ δὲ κατέτρωγε μίαν, ἠτένιζεν ἄλλην μετὰ λαιμαργίας.— Ἀχάριστον ζῶον, ἐφώναξεν ἡ δρυς, τρέφεσαι ἐκ τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους σοὶ ρίπτω, καὶ οὐδ' ἄπαξ μοὶ ἐξέφρασες διὰ τοῦτο τὴν εὐγνωμοσύνην σου.— Τοῦτο θὰ ἔκαμνα εὐχαρίστως, εἶπεν ὁ χοῖρος, ἂν ἐγνώριζα ὅτι κάμνεις τοῦτο ὡς χάριν εἰς ἐμέ, ἐν ᾧ σὺ ρίπτεις τὰς βαλάνους κατὰ συνήθειαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ σκορπίζοντες ἐξ ἀσωτείας τὴν περιουσίαν των, δὲν δικαιοῦνται νὰ ζητῶσιν εὐγνωμοσύνην ἀπὸ τοὺς ἀποκτῶντας αὐτήν.

"Ανθρωπος καὶ πέρδιξ.

Συλλαβὼν τις πέρδικα ἔμελλε νὰ τὸν σφάξῃ, ἐκεῖνος δὲ παρεκάλει αὐτὸν λέγων. — "Ἄφες με νὰ ξήσω, σοὶ ὑπόσχομαι δὲ νὰ σοὶ παραδώσω ὀλόκληρον φωλεὰν περδίκων· ὁ συλλαβὼν δ' αὐτὸν εἶπε· — Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θά σε σφάξω, διότι οὐδὲ τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς σου σέβεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐδεὶς λυπεῖται τὸν ἐπιβουλεύομενον τοὺς οἰκείους του.

Αἰγοβοσκὸς καὶ αἶξ.

Αἰγοβοσκὸς ὠδήγει τὰς αἶγας εἰς τὴν σκηνὴν του. Ἐπειδὴ δὲ μία ἐξ αὐτῶν ἔμενεν ὀπίσω τρώγουσά τι, ὁ ποιμὴν θυμωθεὶς ἔλαβε λίθον, τὸν ὁποῖον ῥίψας κατ' αὐτῆς, τῇ συνέτριψε τὸ ἓν τῶν κεράτων. Ἐκεῖνος τότε παρεκάλει τὴν αἶγα νὰ μὴ εἶπῃ τι εἰς τὸν κύριόν του, αὐτὴ δὲ ἀπεκρίθη. — Καὶ ἂν ἐγὼ σιωπήσω, τὸ τεθραυσμένον κέρασ μου ὀμιλεῖ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν δύναται τις νὰ καλύψῃ τὰ φανερὰ πράγματα.

"Ὀνος καὶ βάρβαροι.

"Ὀνος φορτωμένος, διαβαίνων ποταμόν, ὠλίσθησε καὶ ἔπεσεν εἰς αὐτόν, ἀμέσως δ' ἤρχισε νὰ θρηνῆ

διὰ τὸ πάθημα. Οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι ἀκούσαντες τοὺς θρήνους του εἶπον. — ὦ φίλε, ἐὰν θρηγῆς διὰ τὸ πάθημα, ὅπερ τῶρα μόλις ἔπαθες, τί ἄρα γε θὰ ἔκαμνες ἂν ἤσο ἠναγκασμένος νὰ ζῆς αἰωνίως ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ μὴ συνειθισμένοι εἰς τὰς δυστυχίας, γογγύζουσι διὰ μικρὰ ἀτυχήματα, χωρὶς νὰ βλέπωσιν ἄλλους αἰωνίως δυστυχοῦντας.

Δάμαλις καὶ βοῦς.

Δάμαλις βλέπουσα βοῦν ἐργαζόμενον ἐλεεινολογῆναι αὐτὸν ὡς κοπιᾶζοντα· μετὰ τινος δ' ἡμέρας, ἐπειδὴ ἦτο ἑορτή, ὁ κύριος αὐτῶν ἀπολύσας τὸν βοῦν ἔλαβε τὴν δάμαλιν ἵνα τὴν σφάξῃ. Ἰδὼν δὲ τοῦτο ὁ βοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν.—Βλέπεις, φίλη δάμαλις, ὅτι ἐκάθησο ἀργὴ ἵνα σὲ σφάξωσι;

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τοὺς ἀργούς καὶ ἀχρήστους καταδιώκει καὶ παιδεύει ἡ κοινωρία, ἀγαπᾷ δὲ καὶ προστατεύει τοὺς χρηστοὺς καὶ ἐργατικούς.

Ἄνθρωπος καὶ γυναῖκα.

Ἐχὼν τις γυναῖκα δύστροπον καὶ φιλονεικοῦσαν ἀδιαλείπτως μετὰ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἠθέλησε νὰ

δοκιμάσῃ ἂν οὕτως φέρεται καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ πατρικῇ τῆς οἰκίας. Ἐπεμψε λοιπὸν αὐτὴν ἐπὶ τινὶ ἀφορμῇ πρὸς τὸν πατέρα τῆς. Μετά τινος δ' ἡμέρας ὅτε ἐκείνη ἐπανῆλθε, τὴν ἠρώτησε πῶς ἐπέρασεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς τῆς. Ἐκείνη δ' ἤρχισεν ἀμέσως νὰ παραπονῆται κατὰ τῶν ποιμένων καὶ τῶν αἰγοβοσκῶν, λέγουσα ὅτι οὗτοι τὴν ἠνόχλουν, καὶ ὁ σύζυγος ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν. — Ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ· φαντάζομαι πῶς ἐφέρθης πρὸς τοὺς ἄλλους, μετὰ τῶν ὁποίων διέμενες ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀφ' οὗ μετὰ τῶν ποιμένων καὶ βοσκῶν, οἵτινες ἐνωρὶς ἀναχωροῦσι καὶ ἀργὰ ἐπιστρέφουσιν, εἶσαι τοσοῦτον δυσηρησθημένη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ συνειθισμένος νὰ ἐρίῃ πράττει τοῦτο παρτοῦ καὶ πάντοτε.

Αἱ δύο ἡμίονοι.

Δύο ἡμίονοι ἢ μὲν ἄχυρα, ἢ δὲ χρήματα φορτωμένοι συνωδοιπόρουν. Ἡ δευτέρα ὑπερηφανεύετο διὰ τὸ φορτίον τῆς καὶ μόλις ἀνείχετο τὴν ὁμοίαν τῆς βαδίζουσαν τὸν αὐτὸν δρόμον· ὁσάκις δέ τις ἐπλησίαζεν αὐτὴν ἤρχιζε νὰ τρέχη ὑπὸ ὑπερηφανείας. Αἴφνης ὅμως ἐφάνησαν λησταὶ καὶ τὴν μὲν ἡμίονον, ἣτις ἦτο ἄχυρα φορτωμένη, συλλαβόντες καὶ ἐρευνήσαντες ἀμέσως ἀπέλυσαν, ἔδραμον δὲ

πρὸς τὴν φορτωμένην μὲ χρήματα, ἐπειδὴ δ' ἐκείνη ἐτράπη εἰς φυγὴν, οἱ λησταὶ πυροβολήσαντες ἐπλήγωσαν αὐτὴν θανασίμως. Ἀποθνήσκουσα δ' ἔλεγε πρὸς τὴν σύντροφόν της ἡμίονον. — Κατηραμένα χρήματα ἅτινα μὲ κατέστρεψαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐν καιρῷ κινδύνων καὶ στάσεων, οἱ μὲν πτωχοὶ οὐδένα κίνδυνον τρέχουσιν, οἱ δ' ἔχοντες χρήματα χάνουσιν οὐ μόνον αὐτὰ ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν των.

Ξυλοκόπος καὶ Ἑρμῆς.

Ξυλοκόπος διαβαίνων γέφυραν ὠλίσθησε καὶ ὁ πέλεκυς αὐτοῦ ἐκφυγὼν τῶν χειρῶν του ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμόν, ὁ δὲ ξυλοκόπος ἤρχισεν ἀμέσως νὰ θρηνῆ, διότι ὁ πέλεκυς ἐκεῖνος ἦτο τὸ μέσον δι' οὗ ἐπορίζετο τὸν ἄρτον του. Ὁ δ' Ἑρμῆς διαβαίνων καὶ εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτὸν ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμόν καὶ ἀνασύρας χρυσοῦν πέλεκυν τὸν ἔδειξε πρὸς αὐτὸν ἐρωτῶν ἂν ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἔχασεν. Ὁ ξυλοκόπος ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἦτο οὗτος, ὁ Ἑρμῆς ἐβυθίσθη ἐκ νέου καὶ ἀνέσυρεν ἄλλον ἀργυροῦν· ἀλλ' ὁ ξυλοκόπος εἶπε καὶ πάλιν ὅτι οὐδ' ἐκεῖνος ἦτο ὁ ἰδικός του. Ὁ δ' Ἑρμῆς καὶ πάλιν βυθισθεὶς ἀνέσυρε τὸν σιδηροῦν, τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ ξυλοκόπος, ἀνεγνώρισεν ὅτι ἦτο ὁ ἰδικός του. Τότε ὁ Ἑρμῆς εὐχα-

ριστηθείς διὰ τὴν τιμιότητα τοῦ ξυλοκόπου ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς τρεῖς· τούτους δὲ λαβὼν ὁ ξυλοκόπος ἠὲ χαρίστησε τὸν Θεὸν καὶ μεταβάς εἰς τὸ χωρίον του διηγεῖτο τὸ πρᾶγμα.

Ἄλλος δὲ τις τῶν χωρικῶν ἀκούσας τὸ πρᾶγμα, μετέβη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ῥίψας ἐπίτηδες εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίνην του ἤρχισε νὰ κλαίῃ. Ἐμφανισθεὶς δὲ πάλιν ὁ Ἑρμῆς καὶ μαθὼν τὸ συμβάν ἐβυθίσθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀνασύρας χρυσὴν ἀξίνην ἔδειξεν εἰς αὐτόν, ἐρωτῶν ἂν ἦτο ἡ ἰδική του, ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος εἶπε χαίρων ὅτι ἦτο ἐκείνη, ὀργισθεὶς διὰ τὸ ψεῦδος ὁ Ἑρμῆς ὄχι μόνον τὴν χρυσὴν ἀξίνην δὲν τῷ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ τὴν σιδηρᾶν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ χάσῃ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ καὶ ἀμείβει τὴν ἀλήθειαν, μισεῖ δὲ καὶ κολάζει τὸ ψεῦδος.

Ἡλιος καὶ βορρᾶς.

Βορρᾶς τοῦ χειμῶνος ἐστοιχημάτισε πρὸς τὸν Ἡλίον περὶ τοῦ τίς τῶν δύο δύναται νὰ ἐκβάλῃ τὸ φόρεμά τινος ὁδοιπόρου. Καὶ ὁ μὲν βορρᾶς πρῶτος φουσῶν ἤλπιζε νὰ ἀρπάσῃ αὐτό· ἀλλ' ὁ ὁδοιπόρος κρυώνων, ἐκράτησεν ἐπάνω του σφιγκτότερα τὸ φόρεμα μὲ τὰς δύο του χεῖρας. Ὁ δὲ ἥλιος

πρῶτον θερμάνας, βαθμηδὸν δὲ φλογίσας τὸν ὄδοι-
πόρον, ἔπεισεν αὐτὸν νὰ τὸ ἀφήσῃ διότι ἴδρωσε.
Τοιουτοτρόπως δὲ ἐνικήθη ὁ βορρᾶς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι διὰ τῆς γλυκύτητος καὶ τῆς
καλῆς συμπεριφορᾶς κατορθώνει τις ὅ,τι δὲν δύνα-
ται νὰ κατορθώσῃ τραχέως καὶ ἀποτόμως.

**Ὁ χωρικός ὅστις ἤκουε τὰς συμβουλάς
τοῦ τυχόντος.**

Χωρικός μετὰ τοῦ υἱοῦ του ὠδήγουν ὄνον εἰς τὴν
ἀγορὰν τῆς πλησίον πόλεως ἵνα τὸν πωλήσωσιν.
— Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι τρελλός, εἶπέ τις δια-
βάτης πρὸς ἄλλον, δεικνύων τὸν χωρικόν. Ἀχο-
λουθεῖ πεζὸς αὐτὸς καὶ ὁ υἱὸς του ἐν ᾧ ὁ ὄνος
προηγεῖται αὐτῶν καὶ ἄνευ φορτίου. Ὁ χωρικός
ἀκούσας τοῦτο διέταξε τὸν υἱόν του ν' ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ
ὄνου. Δὲν εἶχε κάμει ἢ ὀλίγα βήματα, ὅτε ἕτερος
διαβάτης ἰδὼν αὐτοὺς ἀνέκραξεν. — ὦ τέκνον, βε-
βαίως δὲν θὰ γίνῃς χρηστὸς ἀνὴρ ἐπειδὴ καταδέ-
χεσαι σὺ μὲν νὰ κάθηται ἐπὶ τοῦ ὄνου, ὁ δὲ γέρων
πατήρ σου ν' ἀκολουθῆ πεζός. Ὁ χωρικός ἀκούσας
τοῦτο κατεβίβασε τὸν υἱόν του ἐκ τοῦ ὄνου καὶ ἀ-
νέβη ὁ ἴδιος. Μόλις δ' ἕκαμὸν τινα βήματα τοὺς
συναντᾷ γυνή τις ἣτις ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν γέροντα

τα τῷ λέγει. — ὦ, πόσον ἄσπλαγχνος εἶσαι· σὺ μὲν κάθησάι ἐπὶ τοῦ ὄνου, τὸ δὲ δυστυχὲς τέκνον σου περιπατεῖ πεζόν. Ὁ γέρων ἀκούσας τοῦτο ἔλαθε καὶ τὸν υἱόν του ἐπὶ τοῦ ὄνου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν μόλις προὔχωρησάν τινα βήματα, τοὺς συνήνησέ τις ὅστις τοῖς εἶπε, — Πεθαίως δὲν εἶναι ἰδικός σας ὁ ὄνος, διότι ἄλλως θὰ ἐντρέπεσθε διπλοῦν θέτοντες ἐπ' αὐτοῦ φορτίον ; Σεῖς πρέπει νὰ τὸν σηκώνητε καὶ οὐχὶ αὐτὸς ὁ δυστυχὴς νὰ σηκώνη καὶ τοὺς δύο σας.

Ὁ χωρικός ἀκούσας τοῦτο ἐπήδησεν ἐκ τοῦ ὄνου, κατεβίβασε δὲ συγχρόνως καὶ τὸν υἱόν του. Δέσας δ' ὁμοῦ τοὺς τέσσαρας πόδας τοῦ ὄνου καὶ περάσας διὰ τοῦ κόμβου μοχλὸν ἤρχισε μετὰ τοῦ υἱοῦ του νὰ σηκώνη τὸν ὄνον. Ἐνῶ δὲ καθ' ὁδὸν διέβαινον γέφυραν, ὁ ὄνος στενοχωρηθεὶς ἐκ τοῦ δεσίματος ἐσπάραξε μετὰ τόσης δυνάμεως, ὥστε ἐκφυγῶν τῶν χειρῶν τῶν κυρίων του ἔπεσε δεδεμένος εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐπνίγη· οὕτω ἰδὲ ὁ χωρικός θέλων νὰ εὐχαριστήσῃ ὄλον τὸν κόσμον ἀπώλεσε τὸν ὄνον του.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀκούη τις προθύμως τὰς συμβουλὰς τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ σκέπτηται ὁ ἴδιος καὶ νὰ πράττη τὸ καλλίτερον.

Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ οἱ κακοί.

Ἐπάρχει μῦθος Ἀραβικὸς ὅτι πορευόμενός ποτε ὁ Μωάμεθ πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ Θεοῦ, ἀπήντησε καθ' ὁδὸν γέροντα ξυλοκόπον, ὅστις κόπτων ξύλα μετέφερεν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ὤμων του εἰς τὴν πόλιν. Ὁ ξυλοκόπος ἀναγνωρίσας τὸν Μωάμεθ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Θεὸν νὰ καταστήσῃ αὐτὸν κύριον ἐνὸς ὄνου τοῦλάχιστον, ὅπως δι' αὐτοῦ μεταφέρει τὰ ξύλα καὶ μὴ κοπιᾷζῃ τοσοῦτον· ὁ Μωάμεθ τῷ ὑπεσχέθη ὅτι θέλει πράξῃ τοῦτο. Ἐξακολουθῶν τὸν δρόμον ὁ Μωάμεθ συνήντησε πτωχόν τινα ὀλόγυμνον ὅστις περιεχρισμένος μὲ ἄμμον, ἔκρυπτε διὰ τοῦ ρύπου αὐτῆς τὴν γυμνότητά του. Καὶ οὗτος δὲ ἀναγνωρίσας τὸν Μωάμεθ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ μισιτεύσῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὅπως ἀποκτήσῃ ἓνα χιτῶνα καὶ ἀπαλλαχθῇ τῆς ἄμμου, εἰς ἣν ἐπὶ τόσα ἔτη κυλιέται, ἵνα μὴ γίνηται ἐπιφανεστέρα ἢ γυμνότης του· ὁ Μωάμεθ ὑπεσχέθη καὶ εἰς τοῦτον.

Τὸ ἑσπέρας ὁ Μωάμεθ κατέλυσεν εἰς τὸν οἶκόν τινος πλουσίου, ὅστις οὐδὲ κἂν καιρὸν εἶχε νὰ ὀμιλῇ μετ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν ᾧ τὸν περιεποιεῖτο, ἐνησχολεῖτο συγχρόνως νὰ διανέμῃ ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς οἵτινες προσήρχοντο. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μωάμεθ τὸν ἠρώτησε ποῦ εὕρισκει τοσαῦτα πλοῦτη ὥστε νὰ διανέμῃ αὐτὰ τοσοῦτον ἀφειδῶς, ἀπεκρίθη.—Ὁ Θε-

ὅς μοι διδὲι τὰ πλοῦτῃ ταῦτα, ὅσον δὲ περισσότερα δίδω τόσον περισσότερα κερδαίνω· ὥστε παρακαλῶ σε νὰ μεσιτεύσης πρὸς αὐτὸν ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ ἀποστέλλῃ εἰς ἐμέ ὀλιγώτερα, νὰ πέμπῃ δὲ καὶ εἰς ἄλλους ἀπὸ τὰ πλοῦτῃ μου. Ὁ Μωάμεθ ὑπεσχέθη καὶ εἰς τοῦτον νὰ μεσιτεύσῃ καὶ ἀνεχώρησε.

Φθάσας δὲ παρὰ τῷ Θεῷ ἀνέφερε πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ γέροντος τοῦ ζητοῦντος τὸν ὄνον, ὁ δὲ Θεὸς τῷ ἀπήντησε. — Ἄς εὐχαρεστῇ τὴν πρόνοιάν μου καὶ ἄς εὐχῆται ὅπως ὁ γείτων του ἀποκτήσῃ ἓνα ὄνον καὶ οὕτως αὐτὸς θὰ ἀποκτήτῃ πολλούς. Ὁ Μωάμεθ ἀνέφερον ἔπειτα περὶ τοῦ γυμνοῦ καὶ ἔλαβε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν. — Ἄς εὐχαριστηθῇ, εἶπεν ὁ Θεός, διὰ τὴν ἄμμον καὶ οὕτω θ' ἀποκτήσῃ χιτῶνας. Ἐπειτα ὁ Μωάμεθ ἀνέφερον εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν παράκλησιν τοῦ ἀγαθοῦ πλουσίου, ὁ δὲ Θεὸς εὐαρεστηθεὶς εἶπε. — Θέλω φροντίσει καὶ περὶ οὗτου.

Ἐπιστρέψας ὁ Μωάμεθ κατέλυσε πρῶτον εἰς τὸν οἶκον τοῦ πλουσίου, ὅστις προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς δεῖπνον καὶ ἀκολούθως τὸν ἠρώτησεν ἂν ἐξετέλεσε τὴν παράκλησίν του· ὁ δὲ Μωάμεθ εἶπεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Θεοῦ. Ἐν ᾧ δὲ ὠμίλουν, ἤπλωσε τὴν χεῖρα ὁ πλούσιος ἵνα δώσῃ ἓνα ἄρτον εἰς πτωχόν, ὅστις εἰσελθὼν ἐπλησίασεν εἰς τὴν τράπεζαν. Εὐθὺς δ' ὁ ἄρτος μετεβλήθη εἰς χρυσόν, ὃν ὁ πλού-

σιος ἔδωκεν εἰς τὸν πτωχὸν μετὰ χαρᾶς καὶ ἐδόξασε τὸν Θεὸν διὰ τὴν νέαν χάριν τοῦ νὰ μεταβάλληται εἰς χρυσὸν πᾶν ὅ,τι ἔδιδε πρὸς βοήθειαν τοῦ πλησίον.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν ὁ Μωάμεθ ἀπήντησε τὸν γυμνόν, εἰς ὃν εἶπεν ὅτι ὁ Θεὸς παραγγέλλει νὰ εὐχῆται ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ πλησίον ἵνα καὶ αὐτὸς λάβῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ εὐχαριστῆται διὰ τὴν ἄμμον. Ἄλλ' ὁ γυμνὸς ἀκούσας τοῦτο ἀπήντησε μετ' ὀργῆς.—Μέγα πρᾶγμα μοὶ ἔχει χαρίσει ὁ Θεὸς καὶ ἀπαιτεῖ καὶ εὐχαρίστησιν! ἄς τὴν λάβῃ καὶ τὴν ἄμμον του. Μόλις δ' ἐτελείωσε τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἄνεμος σφοδρὸς πνεύσας ἐσχόρπισε τὴν ἄμμον καὶ ὁ γυμνὸς ἔμεινε μὴ ἔχων τι διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀμαυρώνῃ τοῦλάχιστον τὴν γύμνωσίν του.

Προχωρῶν ὁ Μωάμεθ ἀπήντησε τὸν ξυλοκόπον καὶ τῷ εἶπε τὴν ἀπάντησιν τοῦ Θεοῦ ὅτι δηλαδὴ προσευχόμενος πρέπει νὰ εὐχῆται ὅπως ὁ γείτων ἀποκτήσῃ ἓνα ὄνον καὶ οὕτω θέλει ἀποκτήσῃ καὶ αὐτὸς πολλούς. Ὁ ξυλοκόπος ἀκούσας τοῦτο εἶπε:— Καὶ διὰ ποῖον λόγον νὰ παρακαλέσω ἵνα γίνῃ ὁ γείτων μου κύριος ἑνὸς ὄνου ἐν ᾧ αὐτὸς εἶναι νέος δυνάμενος νὰ φέρῃ εἰς τὴν βράχην του τὰ ξύλα; Δὲν δύναμαι νὰ παρακαλέσω ἐγὼ ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ἄλλου.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Μωάμεθ ἀνεφώνησεν — Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ ἕκαστον κατὰ τὴν καρδίαν του ἀμείβεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ Θεὸς ἀμείβει ἕκαστον κατὰ τὴν καρδίαν του.

Ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ γέρον.

Ὁ Ἀβραάμ ἐκάθητό ποτε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, εἰς τὸ κατώφλιον τῆς οἰκίας του πρὸς ὑποδοχὴν τῶν διαβατῶν, ὅτε βλέπει γέροντα πολὺν διαβαίνοντα καὶ μετὰ δυσκολίας βαδίζοντα. Τὸν προσεκάλεσε, τὸν ὑπεδέχθη καὶ τῷ ἠτοίμασε φαγητὸν ἵνα φάγη. Παρατηρήσας ὅμως ὅτι ὁ γέρον ἤρξατο νὰ τρώγῃ χωρὶς νὰ προσευχηθῆ τὸν ἠρώτησε διατι ἔκαμνε τοῦτο. Ὁ γέρον ἀπήντησεν ὅτι δὲν προσηυχῆθη διότι δὲν ἐλάτρευεν ἄλλον θεὸν ἢ τὸ πῦρ. Ὁ Ἀβραάμ ἀκούσας τοῦτο ἠγανάκτησε καὶ ἀπέβαλεν ἀμέσως τῆς οἰκίας τὸν γέροντα, ἐκθέσας οὕτω αὐτὸν εἰς τὰ δεινὰ τῆς νυκτὸς καὶ τοῦ φύχους. Ἀφοῦ ἀνεχώρησεν ὁ γέρον, ὁ Θεὸς προσεκάλεσεν ἀμέσως τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν ἠρώτησε ποῦ εἶναι ὁ γέρον, ἐκεῖνος δ' ἀπεκρίθη. — Τὸν ἐδίωξα, διότι, Θεέ μου, δὲν σε ἐλάτρευε. Ὁ Θεὸς δὲ τότε ἀπεκρίθη — Ἐγὼ τὸν ὑπέμεινα ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη ὑβρίζον-

τα καὶ μὴ λατρεύοντά με καὶ σὺ δὲν τὸν ὑπέμεινες οὐδ' ἐπὶ μίαν νύκτα διὰ τοῦτο. Ὁ Ἀβραάμ ἀκούσας τοῦτο ἔσπευσεν ἀμέσως πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ γέροντος, τὸν ὁποῖον συμβουλεύσας ἐξένισε καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἀφ' οὗ ὁ Θεὸς ἀνέχεται τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀλλοθρήσκους πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ μιμώμεθα τὴν ὑπομονὴν του.

Λέων, ἀλώπηξ καὶ ἔλαφος.

Λέων ἀσθενήσας ἔκειτο ἐντὸς σπηλαίου· εἶπε δὲ εἰς τὴν ἀγαπητὴν του ἀλώπεκα, μεθ' ἧς συναναστρέφετο — Ἐάν θέλῃς νὰ ὑγιάνω καὶ νὰ ζῶ, νὰ ἐξαπατήσῃς μὲ τοὺς γλυκεῖς λόγους σου καὶ νὰ φέρῃς εἰς τὰς χεῖράς μου τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην, τὴν εἰς τὸν δρυμὸν κατοικοῦσαν, διότι ἐπιθυμῶ τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν καρδίαν της. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀπελθοῦσα πρὸς τὴν ἔλαφον καὶ χαιρετίσασα αὐτὴν εἶπε. — Καλὰς ἀγγελίας ἤλθον νὰ σοι φέρω· γνωρίζεις ὅτι ὁ βασιλεὺς ἡμῶν λέων εἶναι γείτων σου· ἀσθeneῖ δὲ καὶ πλησιάζει ν' ἀποθάνῃ. Ἐσκέπτετο λοιπὸν ποῖον ἐκ τῶν θηρίων νὰ βασιλεύσῃ μετ' αὐτόν. Εἶπε δὲ ὅτι μὲν ἀγριοχοῖρος εἶναι ἀνόητος· νωθρὰ δὲ ἡ ἄρκτος, ἡ δὲ πάρδαλις θυμώδης καὶ ἡ τίγρις ἀλαζών. Ἡ

ἔλαφος εἶναι ἀξιωτάτη νὰ βασιλεύσῃ, διότι εἶναι ὑψηλή μὲν τὸ ἀνάστημα, ζῆ δ' ἔτη πολλά καὶ τὸ κέρας αὐτῆς εἶναι φοβερὸν εἰς τοὺς ὄφεις. Καὶ τί νὰ σοὶ λέγω πολλά; ἀπεφάσισε σὺ νὰ βασιλεύσῃς. Τί θά μοι χαρίσῃς ἀφ' οὗ σοὶ ἔφερα πρώτη τὴν ἀγγελίαν; Ἄλλ' εὐχθήθητί μοι διότι βιάζομαι νὰ φύγω· ἐπειδὴ μὲ χρειάζεταιαι σύμβουλον ὃ λέων εἰς πάντα. Ἐὰν δ' ἀκούσῃς τὴν συμβουλήν ἐμοῦ τῆς γραίας, συμβουλεύω νὰ ἔλθῃς καὶ σὺ καὶ νὰ προσμένῃς αὐτὸν ἀποθνήσκοντα. Οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ, τῆς δὲ ἐλάφου ὁ νοῦς ἐτυφώθη ὑπὸ τῶν λόγων καὶ ἤλθεν εἰς τὸ σπήλαιον μὴ γινώσκουσα τὸ μέλλον. Ὁ λέων δ' ἐφορμήσας κατ' αὐτῆς ταχέως, τὰ αὐτῆς τῆς μόνον ἐσπάραξε μὲ τοὺς ὄνυχάς του, διότι ἡ ἔλαφος ταχέως ἔφυγε πρὸς τὰ δάση. Καὶ ἡ μὲν ἀλώπηξ ἐκτύπησε τὰς χεῖράς της, διότι εἰς μάτην ἐκοπίασεν· ὁ δὲ λέων δυνατὰ βρυχώμενος, ἐστέναξε· διότι κατεῖχον αὐτὸν πείνα καὶ λύπη καὶ παρεχάλει τὴν ἀλώπεκα νὰ κάμῃ τι ἐκ δευτέρου, καὶ διὰ δόλου νὰ φέρῃ αὐτήν. Ἡ δὲ ἀλώπηξ εἶπε. — Δύσκολον καὶ ἀκατόρθωτον πρᾶγμα μοὶ προστάττεις, ἀλλ' ὅμως θά σε δουλεύσω. Καὶ λοιπὸν ὡς ἰχθυεὺς σκύλος ἐξῆλθε πρὸς ἀναζήτησιν, πλέκουσα πανουργίας· ἠρώτα δὲ τοὺς ποιμένας ἂν εἶδον ἔλαφον καθημαγμένην· Ἐκεῖνοι δὲ τὴν ἔδειξαν εἰς τὸ δάσος, ὅπου εὔρεν αὐτὴν στεγνώνουσαν τὴν πληγὴν καὶ ἐστάθη μὲ ἀναί-

δειαν. Ἡ δὲ ἔλαφος ὀργισθεῖσα καὶ ὀρθώσασα τὴν κεφαλὴν, εἶπεν. — ὦ κάθαρμα, δὲν θά με ἀπατήσης πλέον· ἂν δέ με πλησιάζης δὲν θά ζήσης τοῦ λοιποῦ. Ἄλλους ἐξαπάτα, οἵτινες δὲν σ ἐγνώρισαν, ἄλλους κάμνε βασιλεῖς, ἄλλους παράσυρε. Ἡ δὲ ἀλώπηξ εἶπεν. — Οὕτως ἀνανδρὸς καὶ δειλὴ εἶσαι; οὕτως ὑποπτεύεις ἡμᾶς τοὺς φίλους σου; Ὁ μὲν λέων σὲ ἐπίασεν ἀπὸ τὸ αὐτίον, διότι ἐμελλε νά σε συμβουλεύσῃ, καὶ νά σοι δώσῃ παραγγελίαν περὶ τοῦ τόσῳ μεγάλου βασιλείου του διότι ἀπέθνησκε· σὺ δὲ οὐδὲ ξύσιμον χειρὸς ἀρρώστου ὑπέφερες, καὶ τώρα ἐκεῖνος θυμῶναι πλειότερον ἀπὸ σὲ καὶ θέλει νά κάμῃ βασιλέα τὸν λύκον, ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς, κακὸν δεσπότην. Ἄλλ' ἔλθε μὴ πτοηθῆς διόλου καὶ γενοῦ ὡς πρόβατον. Διότι σοὶ ὀμνῶ εἰς ὅλα τὰ φύλλα καὶ τὰ νερά, ὅτι οὐδὲν κακὸν θά πάθῃς ἀπὸ τὸν λέοντα, ἐγὼ δὲ μόνη θά σε δουλεύσω. Οὕτως ἀπατήσασα τὴν δυστυχῆ ἔλαφον, τὴν ἔπεισε νά ἔλθῃ δευτέραν φορὰν. Ἀφοῦ δὲ εἰσῆλθον εἰς τὸ σπήλαιον, ὁ μὲν λέων φονεύσας αὐτὴν εἶχε δεῖπνον πάντα τὰ κόκκαλα καὶ τοὺς μυελούς καὶ τὰ σπλάγγνα αὐτῆς καταπίνων. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἔστεκε βλέπουσα, τὴν δὲ καρδίαν ἐκπεσοῦσαν ἀρπάζει λαθραίως, καὶ τρώγει αὐτὴν διὰ τὸν κόπον τῆς. Ὁ δὲ λέων ἄπαντα ἐρευνήσας, μόνην τὴν καρδίαν ἐπεζήτει, καὶ ἡ ἀλώπηξ μακρόθεν σταθεῖσα εἶπεν. — Αὕτη ἡ ἔλα-

φος ἀληθῶς δὲν εἶχε καρδίαν· μὴ ζητῆς πλέον αὐ-
τήν. Διότι ὁποῖαν καρδίαν εἶχεν αὐτὴ ἤτις δύο φορές
ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ τὰς χεῖρας τοῦ λέοντος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ κατάσκοποι καὶ οἱ προδό-
ται μόλις ἐν ἀγροῖα τῶν τυράννων τοὺς ὁποίους ὑ-
πηρετοῦσι, δύνανται νὰ ὑπάσωσι καὶ αὐτοὶ μι-
κρὸν τῆς λείας μερίδιον.

Τ Ε Λ Ο Σ,